

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

Nr. 6

VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

25 JANUARI 1993

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	257
N. De Batseher, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	258
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	260
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	265
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	266
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	272
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	273
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	276
N. De Batseher, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	282
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	283
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	289
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	291
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	293
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	296
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	297
N. De Batseher, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	298
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	299
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	302
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	303
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	304
L. Detiege, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	306
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	306
REGISTER	307

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 18
van 15 december 1992
van de heer M. CAPOEN

Visserijsector — Projectenbeleid

Krachtens het koninklijk besluit van 5 mei 1973 dienen voorstellen voor nieuwe Vlaamse visserijprojecten te worden behandeld via het ministerie van Landbouw. Daar komt evenwel verandering in : in het kader van de regionalisering van het Fonds voor Economische en Sociale Reconversie en van het nieuwe economische expansiebeleid zal het projectenbeleid in de toekomst worden gevoerd door de Vlaamse Gemeenschap.

Het lijkt erop dat dat projectenbeleid momenteel in een vacuüm zweeft tussen ministerie van Landbouw en Vlaamse Gemeenschap. Het visserijprojectenbeleid slingert tussen schip en wal. Voorbeeld daarvan is het project Noorse Kreeftjesvisserij, begin augustus 1992 door de rederscentrale ingediend maar tot op heden onbehandeld.

Het koninklijk besluit van 5 mei 1973 dat nog niet is opgeheven ondanks de overheveling van de materie naar de Vlaamse Gemeenschap, voorziet in een adviescommissie die de voorstellen van project behandelt. Nu blijkt dat die adviescommissie al jaren aan harsamenstelling toe is. Er zetelen nog personen in die al lang geen functie meer hebben in de betreffende sector of organisaties ; sommige leden van de adviescommissie blijken zelfs al overleden.

Wat het project Noorse Kreeftjesvisserij betreft, stelde het ministerie van Landbouw aan de Vlaamse Gemeenschap voor om het project vooralsnog door de huidige adviescommissie te laten behandelen, aangevuld met vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap. Intussen lijkt het dossier geen vooruitgang te boeken en gaat er weer heel wat kostbare tijd verloren.

1. Op welke wijze en binnen welke termijn zal de minister duidelijkheid creëren over wie nu eigenlijk het projectenbeleid voert, zodat geen tijd meer verloren gaat ?
2. Hoe oordeelt de minister over het nog langer behandelen van visserijvoorstellen door de aftandse adviescommissie ?
3. Wat is in concreto de stand van zaken van het project Noorse Kreeftjesvisserij ?

4. De Vlaamse Gemeenschap voert een nieuw economisch expansiebeleid. Wat is de positie daarin van het visserijprojectenbeleid ? Hoe zal de Vlaamse regering haar efficiënt en realistisch projectenbeleid waarmaken en wat zal de inhoud ervan zijn ?

Antwoord

- 1 en 3. In tegenstelling tot wat het lid beweert heb ik reeds in juli 1992 mijn principiële goedkeuring verleend aan het project Noorse Kreeftjesvisserij en aan de administratie de opdracht gegeven de federaal overgehevelde middelen voor experimentele visserij aan te wenden ter cofinanciering van het project.

Het project werd mij doorgegeven midden 1992 zodat het duidelijk een Vlaamse bevoegdheid is geworden en ondertussen heb ik de nodige beslissingen getroffen.

De administratie werkt momenteel een overeenkomst uit met de initiatiefnemers, met name de Rederscentrale en het Zeevisserij-instituut.

2. Het Vlaamse project zal niet verder behandeld worden door de federale adviescommissie. In de reeds vermelde overeenkomst zullen de projectuitvoeringsbepalingen en financiële verplichtingen opgenomen worden. De experimentele zeevisserij maakt tevens deel uit van de Europese verordening inzake zeevisserij-ondersteunende maatregelen.
4. Op basis van een vernieuwde Europese verordening zal ik een nieuw besluit inzake zeevisserij aan de Vlaamse regering voorleggen, waarbij het mogelijk zal worden nieuwe maatregelen en projecten te ondersteunen. Ik heb trouwens enkele maanden geleden de Rederscentrale gevraagd voorstellen in te dienen inzake haalbare beleidsondersteunende maatregelen om de Vlaamse zeevisserij op lange termijn structureel te verstevigen.

Vraag nr. 23
van 23 december 1992
van de heer G. CARDOEN

Vliegveld Bassily (Silly) — Vestiging

Uit goed ingelichte bron verneem ik dat de onderneming Eurosilly overweegt een vliegveld te bouwen voor vliegtuigen van een zwaarder type. De vestiging zou gebeuren op een paar kilometer van de taalgrens (Bever) en bij de bevolking van deze en ook van omliggende Vlaamse gemeenten ontstaat terecht enige ongerustheid omtrent lawaai- en andere milieuhinder.

Het zou niet mogen dat de Waalse regering door een aanpassing van haar gewestplan deze vestiging mogelijk maakt in dit mooie, landelijke gebied en haar bevolking zou storen en aantasten in haar leefgewoonten.

Naar ik vernomen heb zou een deel van de exploitatie van het vliegveld van Grimbergen naar hier worden gebracht.

Kan de minister mij bevestigen of deze problematiek in een eerstvolgend overleg met de Waalse regering kan worden besproken? Zo ja, kan er vanuit ons Vlaams gebied alles worden gedaan om die ongelukkige en ongewenste vestiging te verbieden?

Graag zou ik over het gevolg van die gesprekken geïnformeerd worden.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

Antwoord

Ik verwijs naar het antwoord van de Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, op dezelfde vraag.

Vraag nr. 24
van 6 januari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Flanders Technology International — Belangstelling Waalse bedrijven

Blijkens berichten in de pers zou er vanwege Waalse bedrijven onvoldoende belangstelling bestaan om nog een collectieve deelname aan de Vlaamse technologiebeurs FTI te verantwoorden.

Kan de minister mij meedelen of dit gebrek aan belangstelling algemeen is bij vroegere deelnemers aan de beurs?

Wat is de stand van zaken voor de komende editie van FTI?

Antwoord

Er wordt momenteel de laatste hand gelegd aan de voorbereidingen van de zesde editie van Flanders Technology International. Een en ander betekent dat de inschrijvingen vanwege exposanten stilaan naar hun einde lopen. Verder wordt momenteel de campagne voor bezoekerswerving van Flanders Technology International 1993 voorbereid. Deze campagne wordt gelanceerd eind maart 1993.

Ik kan bevestigen dat de stichting Flanders Technology International eind 1992 officieel in kennis werd gesteld van de beslissing vanwege het Waalse Gewest om niet met een groepsstand aanwezig te zijn op de zesde editie van Flanders Technology International die wordt gehouden van 3 tot 8 mei 1993.

Het Waalse Gewest was op de edities 1987, 1989 en 1991 met een collectieve stand aanwezig, waarin telkens enkele tientallen bedrijven uit Wallonië werden opgenomen. Er is anders wel degelijk interesse bij de industrie in Wallonië om op Flanders Technology International 1993 aanwezig te zijn. Uit de stand van zaken blijkt dan ook dat de Waalse bedrijven aanwezig zullen zijn, ofwel ten individuele titel in één van de vier zones van de technologiebeurs, dan wel in een thematisch groepsproject zoals bijvoorbeeld in het collectief dat voor de machinebouw wordt opgezet.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 38
van 17 december 1992
van de heer J. DE ROO

Sociale huisvesting — Woningnood

Hoeveel onafgewerkte huizen van erkende sociale bouwmaatschappijen staan er in Vlaanderen? Is er een specifieke aanpak in het huisvestingsbeleid ten aanzien van deze problematiek?

Hoeveel sociale kavels langs uitgeruste wegen zijn nog beschikbaar in Vlaanderen?

Waarom wordt er niet, rekening houdend met de enorme woningnood, op grotere schaal overgegaan tot de verkoop van sociale kavels?

Antwoord

1. Wanneer met de term onafgewerkte huizen bedoeld wordt dat sommige huizen niet verder worden afgewerkt, zijn die gevallen bij de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en haar erkende vennootschappen onbestaande.

Indien echter bedoeld wordt dat een aantal huizen nog niet afgewerkt zijn, maar nog in uitvoering, kan het volgende in acht worden genomen:

Op 7 januari 1993 zijn volgende bouwwerkzaamheden in uitvoering:

- 1.474 huizen en 31 duplexhuizen;
- 1.282 appartementen en 28 duplexappartementen;
- 514 garages;
- 56 ondergrondse garages.

2. Die werkzaamheden worden normaal voortgezet tot en met de volledige afwerking.

3. In Vlaanderen beschikt de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en haar erkende bouwmaatschappijen over circa 15.000 bouwrijpe kavels, waarvan ongeveer 3.000 kavels bestemd voor groepsbouw in de sector eigendomsverwerving en 12.000 kavels bestemd voor de bouw van sociale woningen en/of appartementen in de huursector. Onder deze 15.000 kavels bevinden zich circa 1.500 sociale kavels (10 procent) bestemd voor de verkoop aan particulieren.

4. Er wordt niet op grote schaal overgegaan tot de verkoop van de bouwrijpe gronden onder de vorm van sociale kavels, aangezien dit afbreuk zou doen aan de diversiteit van het sociale-huisvestingsaanbod

in Vlaanderen. Men mag niet uit het oog verliezen dat aan de noden, specifiek voor de doelgroepen van de sociale huisvesting, tegemoetgekomen moet worden. Een groot deel van de bouwgronden wordt voorbehouden, ware het maar als reserve, voor de opbouw van huurwoningen voor personen met een laag inkomen.

Daarnaast wenst een ander deel van het sociale-huisvestingscliënteel eigenaar te worden. Met de groepsbouw en het realiseren van goedkope woningen wordt hieraan tegemoetgekomen. Met de verkoop van sociale kavels komt de sociale huisvesting vooral een **kapitaalskrachtiger** publiek tegemoet, dat zelf optreedt als bouwheer.

Door op grote schaal over te gaan tot de verkoop van sociale kavels zou de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en de door haar erkende lokale huisvestingsmaatschappijen het sociaal doel, zoals vastgelegd in artikel 2 van haar statuten (besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1988 houdende goedkeuring van de statuten van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij) voorbijschieten.

De eerste paragraaf van dit artikel bepaalt namelijk dat de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij tot doel heeft onroerende goederen, gebouwde of ongebouwde, te verwerven met het oog op de harmonische ontwikkeling van de sociale huisvesting en/of de oprichting en de herstelling van volkswoningen of kleine landeigendommen.

Vraag nr. 39
van 17 december 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Meersstraat in Londerzeel — Wijziging bijzonder plan van aanleg

Voor de Meersstraat in Londerzeel wordt omvorming van het bijzonder plan van aanleg (BPA) Molenveld gepland, waardoor het BPA van woonuitbreidingsgebied zou worden omgezet naar een zone voor kleine en middelgrote ondernemingen gelegen tussen de Meersstraat en de A 12.

Het blijkt inderdaad dat de gemeente plant dit als woonuitbreidingsgebied ingekleurd BPA om te vormen tot KMO-zone. Bedoeling zou zijn daar de vestiging van een sorteercentrum voor de verwerking van de droge fractie van het huishoudelijk afval te vestigen.

1. Hoever is de uitvoering van de plannen op dit ogenblik gevorderd ?
2. Is het inderdaad de bedoeling daar het sorteercentrum voor de verwerking van de droge fractie van huishoudelijk afval van Halle-Vilvoorde te vestigen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

1. Wijzigingen van het BPA vallen niet onder mijn bevoegdheid.
2. Het was de bedoeling van de v.z.w. PRO om in Londerzeel een sorteercentrum voor de verwerking van de droge fractie van huisvuil te bouwen. Slechts op het ogenblik dat ik door een aanvraag gevat word, zal ik op basis van het dossier hierover een beslissing nemen.

Vraag nr. 43
van 23 december 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Vliegveld en industriezone in Silly (Bassily) — Overleg onder ge westen

In het verleden werd reeds herhaaldelijk de aandacht getrokken op de grensoverschrijdende gevolgen voor leefmilieu en ruimtelijke ordening van initiatieven die in één gewest genomen worden.

De Brabantse gemeente Bever, die recentelijk in het kader van de Sint-Michielsakkoorden de pers haalde, komt opnieuw in het nieuws door het feit dat op het grondgebied van Silly (Bassily) de vestiging van een vliegveld (Bassily-airport) en een zware industriezone gepland wordt.

Is het niet aangewezen het Overlegcomité Regering-Executieven op de hoogte te brengen van die situatie die zeer zware gevolgen zal hebben voor Bever en Vlaams-Brabant ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

Uitgaande van de informatie die het lid mij verstrekt kan gesteld worden dat de twee acties gepland op het grondgebied van de gemeente Zullik (Bassily), waarschijnlijk kunnen worden gerekend tot de projecten die overeenkomstig artikel 4 punt 1 opgenomen zijn in de lijst van projecten van bijlage 1 bij de richtlijn van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, waarvoor een milieueffectenrapport dient te worden opgesteld overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10 van dezelfde richtlijn.

De MER-reglementering van toepassing in het Waalse Gewest voorziet in een consultatie van een naburig gewest in het geval aanzienlijke overschrijdende milieueffecten kunnen worden verwacht. In de mate dat het Waalse Gewest haar reglementering toepast, acht ik het niet opportuun deze zaak ter sprake te brengen op het Overlegcomité Regering-Executieven.

Vraag nr. 44
van 23 december 1992
van mevrouw V. DUA

Steenbakkerij Swenden in Steendorp — Milieuvervuiling

In Steendorp bevindt zich de steenbakkerij n.v. Swenden. Deze uitbating veroorzaakt grote milieuhinder, met name rookontwikkeling en stank. Naar verluidt werden reeds diverse processen-verbaal opgemaakt, die echter in de praktijk geen enkel gevolg hebben gehad.

Door Aminoal werd beloofd dat een rapport over de toestand van het bedrijf zou worden opgemaakt tegen juni '92.

Er is een vermoeden dat dit bedrijf ook gebruikt wordt voor afvalverwerking.

1. In hoeverre wordt dit bedrijf uitgebaat in overeenstemming met de exploitatievergunning ?
2. Worden door de exploitatievergunningen bepaalde vormen van afvalverwerking toegelaten ?
3. Indien dit het geval is, welke afvalverwerking is toegelaten ? Indien dit niet het geval is, werden reeds overtredingen op dit vlak vastgesteld ?
4. Is het rapport van Aminoal reeds opgemaakt en welke conclusies werden daarin geformuleerd ?

Antwoord

1. Het bedrijf wordt uitgebaat in overeenstemming met de exploitatievergunning, behalve wat het gebruik van bepaalde afvalstoffen als grondstof of als toeslagstof betreft.
2. In de exploitatievergunning wordt niets vermeld over het gebruik van afvalstoffen.
3. — Op 8 juli 1992 werd tegen n.v. Swenden een proces-verbaal opgesteld wegens het illegaal verwerken van afvalstoffen. Dit werd doorgestuurd aan de procureur des konings in Dendermonde.
 — Op 8 september 1992 werd een volgend proces-verbaal opgesteld wegens het niet verwijderen van bepaalde afvalstoffen.
4. Mijn bevoegde administratie Aminoal beloofde een onderzoek uit te voeren naar de oorzaak van de geurhinder. Dit gebeurde in de loop van de maand juni 1992. Er werd toen bij verschillende plaatsbezoeken geen enkele maal geurhinder waargenomen. Gezien de talrijke klachten werd echter niet aan de gegrondheid van de hinder getwijfeld. Daarom werd overwogen emissiemetingen te laten uitvoeren. Er werd onder meer overleg gepleegd met het Centrum Lucht en Water (CLW) in Antwerpen, gezien die dienst reeds een studie uitvoerde over luchtverontreiniging veroorzaakt door klampovens. De dienst adviseerde echter om eerst bepaalde additieven te verbieden en de resultaten ervan af te wachten. Sedert dit verbod is het aantal klachten sterk teruggelopen.

Aangezien door het verbod op het gebruik van bepaalde toeslagstoffen het fabricageproces terug hetzelfde is als vóór de klachtenperiode, is normaliter de hinder op dit ogenblik verminderd tot het niveau van vóór de verwerking van de afvalstoffen.

Dit betekent niet dat er helemaal geen hinder meer zou kunnen zijn. De klei waaruit de stenen gebakken worden, evenals de gebruikte brandstof bevatten immers een bepaald gehalte aan zwavel, die onder een of andere vorm in de rook terecht komt.

Indien na de genomen maatregelen nog een ontoelaatbare hinder zou worden vastgesteld, zullen verdere maatregelen worden overwogen.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
 WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
 BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 78
van 14 december 1992
van de heer L. GOUTRY

Haven van Zeebrugge — Ontsluiting langs de weg

De huidige ontsluitingswegen van en naar de Zeebrugse haven zijn totaal onaangepast en ontoereikend voor de steeds groter wordende verkeersstroom van overwegend zwaar verkeer.

Wegens de hoogdringendheid van de aanleg van nieuwe en aangepaste ontsluitingswegen en rekening houdend met de zeer beperkte budgetten, leg ik de minister volgende vragen voor.

1. Is het juist dat voor de eerstkomende drie jaren (1992 tot 1995) slechts een bedrag van hoop en al 100 miljoen is uitgetrokken voor de bedoelde ontsluitingswegen ?
2. Plant de minister een alternatieve financieringswijze, zodat de belangrijkste ontsluitingswegen binnen een redelijke termijn zouden kunnen worden gerealiseerd ?
3. Wat is de visie en totaalplanning ten aanzien van die problematiek ?

Antwoord

1. Op het voorstel van rollend driejarenprogramma 1993-1994-1995 is voor 1993 een bedrag van 100 miljoen frank ingeschreven ten laste van het Vlaamse Infrastructuurfonds voor de verkeersontsluiting van de haven van Zeebrugge.
2. Gezien enerzijds de beperkte financiële middelen voor de aanleg en verbetering van het autosnelwegen- en gewestwegennet en anderzijds de grote noden zoals die blijken uit de behoeftenanalyse inzake veiligheid en leefbaarheid van de wegeninfrastructuur in Vlaanderen die ik heb laten uitvoeren, worden verschillende mogelijkheden onderzocht om de

inkomsten van het Vlaams Infrastructuurfonds te verhogen.

3. Rekening houdend met de budgettaire beperkingen worden eerst de meest dringende werken uitgevoerd tot verbetering van de verkeersontsluiting van de haven van Zeebrugge. De prioriteiten worden bepaald in overleg met verschillende instanties, onder meer de MBZ en het stadsbestuur van Brugge.
 - a. Ten laste van de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen :
 - bouw van tunnel onder de N 34 (Kustbaan) ter hoogte van de Môle in Zeebrugge (reeds aanbesteed) ;
 - bouw van een nieuwe Herdersbrug over het Boudewijnkanaal.
 - b. Ten laste van de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer :
 - aanleg verbindingsweg tussen de havenweg in de achterhaven en de Dudzelesteenweg (reeds aanbesteed) ;
 - aanleg le fase zuidelijke havenrandweg tussen Herdersbrug en bovenvermelde verbindingsweg.

De totaalplanning van de andere te realiseren projecten is afhankelijk van de kredieten waarover het Vlaams Infrastructuurfonds vanaf 1994 zal kunnen beschikken.

Vraag nr. 79
van 14 december 1992
van de heer P. BREYNE

Gemeente- en OCMW-besturen — Bijzondere posttarieven

Tot 1 oktober 1992 konden gemeentebesturen en OCMW's genieten van een bijzonder posttarief voor een gedeelte van hun administratieve correspondentie. Deze regeling was opgenomen in het koninklijk besluit van 12 januari 1970 houdende reglementering van de postdienst, met name in de artikelen 66 en 69.

Door het koninklijk besluit van 14 september 1992 tot goedkeuring van het eerste beheerscontract van de Regie der Posterijen werden deze bijzondere posttarieven voor de lokale besturen afgeschaft met onmiddellijke ingang.

Daarenboven is de portvrijdom voor de zendingen van OCMW's in het kader van de wetgeving op het bestaansminimum (elke beslissing ter zake moet per aange tekende brief binnen de acht dagen betekend worden aan de betrokkene en aan de bevoegde minister, artikel 9 paragraaf 3 alinea 3 van de wet van 7 augustus 1974) ook opgeheven door bovenvermeld koninklijk besluit van 14 september 1992.

Het zal de minister niet onbekend zijn dat die situatie belangrijke repercussies heeft op de financiële toestand van de gemeenten.

Als minister verantwoordelijk voor de leefbaarheid van

de Vlaamse gemeenten zou hij bij de ter zake bevoegde nationale beleidsinstanties kunnen aandringen om bij koninklijk besluit portvrijdom of minstens bijzondere tarieven (dus een vorm van gedeeltelijke portvrijdom) toe te staan voor verzendingen die de lokale besturen moeten doen in uitvoering van bepaalde wetten (bijvoorbeeld inzake de burgerlijke staat, de pensioenen, enzovoort). Zoniet moeten de inkomsten van de gemeenten ter compensatie worden aangepast.

Graag vernam ik het standpunt ter zake van de minister, alsmede de reeds genomen initiatieven en tussenkomsten.

Antwoord

Uit artikel 22 punten 7 en 8 van het koninklijk besluit van 14 september 1992 tot goedkeuring van het eerste beheerscontract van de Regie der Posterijen en tot vaststelling van maatregelen met betrekking tot die regie, blijkt inderdaad dat de artikelen 66 tweede lid en 69 tweede lid van het koninklijk besluit van 12 januari 1970 houdende reglementering van de postdienst (gewijzigd bij koninklijke besluiten van 11 maart 1976 en 8 december 1981) opgeheven werden.

Die wettelijke bepalingen voorzagen in de mogelijkheid voor gemeentebesturen om te genieten van een bijzonder posttarief.

De opheffing van de bepalingen heeft uiteraard ernstige financiële gevolgen voor de gemeenten en de OCMW's. Ik heb de federale minister van Verkeerswezen, Openbare Bedrijven en de Regie der Gebouwen aangeschreven over de vraag van het lid en hem verzocht mij mee te delen of hij in die aanlegenschap een initiatief zal nemen dat tegemoetkomt aan zijn vraag.

Vraag nr. 86
van 17 december 1992
van de heer J. ULBURGHES

Regionale landschappen — Overtreding wetten stedenbouw en ruimtelijke ordening

Minister De Batselier ging zopas over tot de erkenning van 5 regionale landschappen. Twee hiervan liggen in onze provincie Limburg.

Het regionaal landschap van Herk en Mombeek bewijst dat in een agrarisch gebied als Haspengouw een aantal fouten uit het verleden op korte tijd deels kunnen worden hersteld. Waar de onbevaarbare waterlopen tot voor kort als waterafvoerkanaalen werden beschouwd, gaat men nu met rasse schreden over van het begrip waterbeheersing naar integraal waterbeheer, en wordt een beek als een ecologisch systeem benaderd met inachtneming van een heel scala aan waarden : natuurbescherming, landschapsbehoud, zachte recreatie en toerisme, zinvolle tewerkstelling enzovoort.

Het regionaal landschap van de Hoge Kempen, heeft zeker evenveel troeven in handen. De ruggegraat ervan wordt gevormd door de Bosbeek, die in de lengte over het plateau stroomt. Zij is geologisch uniek en land-

schappelijk zeer waardevol, en het valleigebied met haar 10 vierkante kilometer aaneengesloten natuurgebied is rijk aan zeldzame planten en diersoorten. Toch is ze het slachtoffer van een aantal menselijke ingrepen en deels ook van overtredingen van de wetten op stedenbouw en ruimtelijke ordening. Ter illustratie het meest frappante verhaal.

De bronnen en de bovenloop van de Bosbeek hebben het meest bloot gestaan aan allerlei storende ingrepen, waarvan de mijnverzakkingen de meest typische zijn. Deze mijnverzakkingen hebben de afwatering niet echt onmogelijk gemaakt en hadden kunnen resulteren in een uniek wetland zoals dat het geval is in Harchies (Borinage). Hier in As hebben ze echter het voorwerp uitgemaakt van grond-speculatie en ongecontroleerde landschapsroof. Ondanks het zwijgen van alle betrokken partijen bestaat er evidentie dat de heer Bergmans, boomkweker, aan een gunstprijs moerasgronden aankocht van de n.v. Cendré Dumont, en later een schadevergoeding claimde bij de n.v. KS wegens verzakkingen en waterschade. Deze kwestie maakte het voorwerp uit van een lange juridische strijd, ten slotte werd de schadeëis ingewilligd, inclusief interesten en vergoedingen voor niet-gerealiseerde winsten.

Met dit kapitaal kocht de heer Bergmans nieuwe terreinen aan van verscheidene privé-eigenaars en nam ze in gebruik (in totaal een viertal hectaren sinds 1989), ongeacht de bestemming op het gewestplan. Een deel van deze gronden werd aangehoogd met inerte materialen, met als gevolg een verstoring van de waterhuishouding. Daarnaast werd het grootste deel afgedekt met een folie, waarop een intensieve potcultuur werd aangebracht.

Op deze manier is de boomkwekerij uitgegroeid tot een winning van een achttiental hectaren, waarvan de helft in natuurgebied.

1. Wordt er in de administratie aan gedacht om op het gebied van ruimtelijke ordening in te spelen op de invoering van regionale landschappen ?
2. Welke stappen werden in het verleden reeds gezet om boomkwekerij Bergmans uit het natuurgebied te weren ?

Antwoord

Aangezien de vraag een particulier geval betreft en het niet tot de gewoonten behoort dergelijke zaken in openbare documenten te behandelen, zal rechtstreeks aan het lid worden geantwoord zodra de elementen voor een inhoudelijk antwoord mij bekend zullen zijn.

Vraag nr. 87
van 18 december 1992
van de heer E. VANKEIRSILCK

Stad Antwerpen — Financiering

Mag ik de minister verzoeken mij een antwoord te verstrekken op de volgende vragen ?

1. Vanuit welke fondsen of andere overheidsbronnen

van het Vlaamse Gewest worden jaarlijks aan de stad Antwerpen financiële middelen verstrekt ?

2. Hoeveel ontving de stad Antwerpen in 1990 en 1991 van het Vlaamse Gewest uit elk van deze fondsen of bronnen ?

Antwoord

1. De stad Antwerpen krijgt — wat de begroting Binnenlandse Aangelegenheden van het Vlaamse Gewest betreft — financiële middelen uit volgende fondsen of overheidsbronnen : het Vlaamse Gemeentefonds, het Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen (VFIK) dat vanaf 1991 de fondsen Van den Bossche en Lenssens vervangt, het Vlaams Financieringsfonds, en het Vlaamse Gewest zelf.
 2. De stad Antwerpen ontving volgende bedragen :
 - a. uit het Gemeentefonds :
 - in 1990 : 9.060.188.473 frank
 - in 1991 : 9.398.746.131 frank
 - in 1992 : 9.863.046.083 frank
 - b. uit het Investeringsfonds :
 - in 1990 : 81.384.705 frank
 - in 1991 : 322.597.589 frank
 - in 1992 : 348.978.143 frank
 - c. 1. uit het fonds-Lenssens in 1990 : 84,1 miljoen frank.
 2. uit het VFIK, in 1991 en 1992 : 424,7 miljoen frank per jaar.
 - d. uit het Vlaams Financieringsfonds als bijdrage in de pensioenlasten krachtens het decreet van 23 oktober 1991 tot wijziging van het decreet van 20 december 1989 tot oprichting van een Vlaams Financieringsfonds tot herstel van de gemeentefinanciën : 563.944.645 frank voor het jaar 1992. Antwerpen kan een dergelijke bijdrage in de pensioenlasten ontvangen van 1992 tot 1999.
 3. Daarnaast wordt de door de stad Antwerpen aan het Vlaams Financieringsfonds tot herstel van de gemeentefinanciën verschuldigde annuïteit voor het jaar 1993 beperkt tot het voor 1992 verschuldigde bedrag, namelijk 5 miljard frank in plaats van 5,5 miljard frank. De Vlaamse minister bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden en de Vlaamse minister bevoegd voor Financiën en Begroting worden gemachtigd om de hieruit voortvloeiende minderontvangsten van 500 miljoen frank voor het Vlaams Financieringsfonds ten laste te nemen van de begroting van het Vlaamse Gewest.
- Ook voor de jaren 1994 en 1995 werd principieel ingestemd met een vermindering van de annuïteit met 500 miljoen frank.
4. Daarnaast krijgt Antwerpen ongetwijfeld nog andere financiële middelen vanuit de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest (onder meer voor onderwijs, woonnoodgebieden, sociale huisvesting, cultuur, welzijn, enzovoort) Ik stel het lid voor dat

hij de desbetreffende gegevens opvraagt bij de bevoegde Vlaamse ministers.

Vraag nr. 92
van 23 december 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Vliegveld en industriezone in Zullik — Overleg onderge westen

In het verleden werd reeds herhaaldelijk de aandacht getrokken op de grensoverschrijdende gevolgen voor leefmilieu en ruimtelijke ordening van initiatieven die in één gewest genomen worden.

De Brabantse gemeente Bever, die recentelijk in het kader van de Sint-Michielsakkoorden de pers haalde, komt opnieuw in het nieuws door het feit dat op het grondgebied van Zullik (Bassilly) de vestiging van een vliegveld (Bassilly-airport) en een zware industriezone gepland wordt.

Is het niet aangewezen het Overlegcomité Regering-Executieven op de hoogte te brengen van die situatie, die zeer zware gevolgen zal hebben voor Bever en Vlaams-Brabant ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting.

Antwoord

De Executieve van het Waalse Gewest stelde op 18 juni 1992 een wijziging van het gewestplan **Aat-Lessen-Edingen** definitief vast (Belgisch Staatsblad van 8 september 1992). De wijziging van het gewestplan beoogt de realisatie mogelijk te maken van een industriegebied bestemd voor de aanleg van een proefbaan en de bouw van installaties voor de vervaardiging van vliegtuigen van het zeer lichte type (VZLT) op het geheel van de te Silly-Bassilly, in het gehucht Petit Bruxelles, gelegen terreinen. Het zou gaan om een terrein van een tiental hectare gelegen in de lengterichting langs de autosnelweg Brussel-Parijs en grenzend aan het Vlaamse Gewest.

De verwezenlijking van dat industriegebied en de toekenning van de bouwvergunningen worden onderworpen aan de naleving van een aantal algemene voorwaarden van ruimtelijke ordening, onder meer wat de landschappelijke integratie en de bescherming van de omwonenden betreft.

Het Vlaamse Gewest is in het geheel niet betrokken geweest bij die aangelegenheid. Het gaat hier trouwens niet om een alleenstaand geval. Ook op andere plaatsen heeft het Waalse Gewest langs de gewestgrens reeds initiatieven ontwikkeld zonder overleg ter zake. Nog onlangs heb ik aan mijn Waalse collega een brief gericht om overleg tot stand te brengen in verband met aangelegenheden van ruimtelijke ordening. Daarenboven neem ik mij ook voor om in overleg met mijn collega's in de Vlaamse regering de nodige initiatieven te nemen om een einde te stellen aan de huidige gang van zaken. Een mogelijkheid daartoe kan het **Overlegcomité Regering-Executieven** zijn.

Vraag nr. 97
van 5 januari 1993
van de heer L. BARBE

V.z.w. FITA — Gegevens

De v.z.w. FITA (Flanders International Technical Agency) werd opgericht in maart 1991. Via FITA werden en worden ambtenaren "uitgeleend" voor openbare werken uitgevoerd door Vlaamse bedrijven in heel de wereld.

1. Wie participeert in de v.z.w. ? (Graag ook de statuten).
2. Kan de minister een overzicht geven van de inkomsten en uitgaven van v.z.w. FITA ?
3. Hoeveel aanvragen kreeg v.z.w. FITA tot nu toe ?
4. Wie beslist over de selectie van de projecten en welke criteria worden hierbij gebruikt ?
5. Welke projecten werden tot nu toe ondersteund ?
6. In welke mate zijn die activiteiten verlieslatend of winstgevend voor het Vlaamse Gewest ?

Antwoord

1. In haar zitting van 13 maart 1991 hechtte de Vlaamse regering haar goedkeuring aan de naamgeving, de statuten, de structurering, de doelstellingen en de werking van de v.z.w. Flanders International Technical Agency (afgekort FITA). Ik stuur het lid in bijlage een afschrift op van de gepubliceerde statuten (Belgisch Staatsblad van 25 juni 1991) en de statutenwijzigingen (Belgisch Staatsblad van 9 april 1992). De activiteiten van de v.z.w. ressorteren onder de bevoegdheden van meerdere Vlaamse ministers. De v.z.w. werd pas operationeel na de **stichtingsvergadering** van 18 oktober 1991.
2. De inkomsten en uitgaven voor het eerste eigenlijke **werkjaar** 1992 maken het voorwerp uit van een onderzoek door de commissarissen. De inkomsten voor 1992 belopen 825.473 frank en omvatten hoofdzakelijk lidgelden en verschuldigde bijdragen van privé-bedrijven bij uitvoering van concrete dossiers.
 De uitgaven belopen 494.071 frank en omvatten hoofdzakelijk de deelnamekosten aan tentoonstellingen, beurzen en internationale missies, de vergoedingen van experts, de aanmaak van folders en brochures (in druk).
3. De v.z.w. FITA ontving in 1992 aanvragen voor :
 - a. **experten** voor projecten in :
 1. Indonesië (ferry-diensten) ;
 2. Albanië (openbaar vervoer) ;
 3. Libanon (havens) ;
 4. Litouwen (havens) ;
 5. Hong Kong (tunnels) ;
 6. Nederland (studie overheidsopdrachten) ;
 7. Duitsland (studie overheidsopdrachten) ;

- b. deelname aan prospectiezendingen en beurzen :
1. zendingen : Baltische Staten en Catalonië ;
 2. beurzen : Envitec (Dusseldorf), FTI '93 (Gent), REAAA (Singapore), Bangkok ;
- c. (co)organisatie van internationale manifestaties zoals de Vlaamse Havendagen in Thailand ;
- d. (co)organisatie van stages/bezoeken zoals wegexperten uit Afrika, Zuid-Amerika, Hongarije, Tsjechoslowakije en de Verenigde Staten, multi-disciplinaire experts uit Quebec.
4. De beslissing over de selectie van de projecten wordt genomen in de schoot van het directiecomité.

Hierbij zijn volgende criteria doorslaggevend :

- a. Het concurrentie-principe : een privé-bedrijf kan via haar beroepsfederatie, lid van FITA, de terbeschikkingstelling vragen van een ambtenaar-expert. Dit zal echter enkel toegestaan worden als een dergelijke expert niet te vinden is onder de privé-leden van de betrokken federatie ;
- b. de ambtenaar-expert is steeds vrijwilliger ;
- c. de werking van dienst waartoe de betrokken ambtenaar behoort, mag niet in het gedrang gebracht worden.

Onder projecten kan tevens worden verstaan de onder punt 3 genoemde deelname aan **prospectiezendingen** en/of beurzen, de (co)organisatie van internationale manifestaties en de (co)organisatie van stages en/of bezoeken.

Over de opportuniteit van voornoemde deelname en/of (co)organisatie wordt eveneens binnen het directiecomité beslist.

5. De projecten vermeld onder punt 3 zijn tot nu toe ondersteund.
6. Het verlieslatend of winstgevend zijn van de activiteiten van de v.z.w. FITA dient te worden bekeken vanuit verschillende invalshoeken :
- a. Voor de ambtenaren-expert : een enorme verrijking door een internationale ervaring die niet in Vlaanderen kan worden opgedaan.
 - b. Voor de betrokken Vlaamse bedrijven zal de inbreng vanwege de ambtenaren-expert de kansen op slagen bij de internationale aanbestedingen zeker ten goede komen.
 - c. De oprichting van de v.z.w. FITA (rechtsopvolger van de toenmalige nationale v.z.w. Belcotec) is mede het gevolg geweest van de vraag van de betrokken Vlaamse privé- en beroepsfederaties.

Vraag nr. 114
van 8 januari 1993
van de heer L. PEETERS

Gemeente Londerzeel — Wijziging BPA Molenveld

In de loop van de maand november had het gemeentebestuur van Londerzeel de plannen opgevat om voor

het bestaande BPA nummer 13, Molenveld, een bestemmingswijziging op te maken. De gemeenteraad nam in november 1992 hierover een beslissing. Hierdoor zou dit woonuitbreidingsgebied grotendeels de bestemming KMO-zone krijgen. Via de bestemmingswijziging van het BPA Molenveld zou de gemeente de toestemming kunnen geven voor de oprichting van een sorteercentrum voor droog huishoudelijk afval.

1. Werd er door het gemeentebestuur van Londerzeel een BPA-wijziging ingediend bij de diensten Stedebouw Vlaams-Brabant ?
2. Welk gevolg werd er reeds aan die eventuele aanvraag gegeven ?
3. Is dit dossier nog in onderzoek bij Stedebouw Vlaams-Brabant ?
4. Kan de minister bevestigen dat de gemeente Londerzeel recentelijk schriftelijk heeft afgezien van de plannen voor wijziging van het bestaande BPA Molenveld ?

Antwoord

Verwijzend naar mijn antwoord op de parlementaire vraag nummer 39 van 17 december 1992 van de heer Van Vaerenbergh (zie blz. 259) kan ik het lid bevestigen dat tot op heden nog geen ontwerpplan tot herziening van dit BPA werd voorgelegd.

Naar verluidt *zou* de gemeenteraad van Londerzeel dit onlangs zelfs van de agenda hebben afgevoerd.

Vraag nr. 116
van 12 januari 1993
van mevrouw S. CREYF

Structuurplan Vlaanderen — Initiatieven

Uit de oriëntatienota over het Structuurplan Vlaanderen project 92-93 onder de titel „Vlaanderen in vorming”, blijkt op pagina 21 dat aan de hand van een gebiedsgericht project — met name de zone Antwerpen-Brussel — wordt nagegaan, of zal worden nagegaan hoe thematische concepten kunnen worden geoptimaliseerd en hoe elementen van het ruimtelijke Structuurplan Vlaanderen kunnen worden geconcretiseerd.

Het document vermeldt verder dat in dat kader deze uitwerking de volgende inhoud zou hebben :

- gebiedsgericht operationaliseren van de concepten ruimtelijke draagkracht en duurzame ruimtelijke ontwikkeling, analyse van de juridische problematiek inzake het verordenend en richtinggevend karakter van het Structuurplan Vlaanderen ;
- gebiedsgerichte afbakening van de stedelijke complexen (motivering, dynamiek, ontwikkelingstendens, operationale criteria, enzovoort), operationaliseren en onderlinge integratie van de Gele en Groene Hoofdstructuur, de plaats van gewestplannen binnen het Structuurplan Vlaanderen.

In het kader van dit project zal bijzondere aandacht

gaan naar de invloed van Brussel en de internationale luchthaven Zaventem op de omliggende regio.

Kan de minister mij laten weten of :

1. er onder zijn bevoegdheid overleg wordt gepleegd met Brussel rond de afstemming van gewestplannen Vlaanderen-Brussel in het kader van enerzijds het Structuurplan Vlaanderen en anderzijds het Regionaal Ontwikkelingsplan Brussel ?
2. de minister heeft overwogen dienaangaande contact op te nemen met zijn bevoegde collega in Brussel, de heer Charles Picqué ?

Antwoord

1. Inzake het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen werd een eerste oriëntatienota „Vlaanderen in Vorm” door de Vlaamse Executieve goedgekeurd op 18 november. In functie hiervan werden studie-overeenkomsten afgesloten om een eerste afgerond geheel van het Structuurplan Vlaanderen gereed te hebben tegen eind 1993.

Tijdens die fase zal overleg moeten worden gevoerd met de andere gewesten en ook met de aangrenzende landen. Dit wordt expliciet bepaald in het samenwerkingsmodel. Uiteraard zal dit overleg ook met het Brussels Gewest, dat zowel wegens zijn geografische ligging ten opzichte van Vlaanderen als wegens zijn impact op de evolutie van Vlaams-Brabant een bevoorrechte partner is, gevoerd worden. De juiste modaliteiten hieromtrent moeten nog worden vastgelegd.

2. In die aangelegenheid heb ik zowel contact opgenomen met de heer Charles Picqué, bevoegd voor de Ruimtelijke Planning in het Brusselse Gewest, als met mijn Waalse collega bevoegd voor de Ruimtelijke Ordening.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 13 van 17 november 1992 van de heer J. VALKENIERS

Kijk- en luistergeld — Franstalige formulieren in Wezenbeek-Oppem

Naar wij vernemen worden er vanuit Aalst eentalig Franse formulieren voor het kijk- en luistergeld naar belastingplichtigen in Wezenbeek-Oppem verstuurd.

Hoe zal de minister die situatie verhelpen en dergelijke misbruiken in de toekomst onmogelijk maken ?

Antwoord

Het kijk- en luistergeld wordt ingevorderd door de dienst Kijk- en Luistergeld. Deze dienst ressorteert on-

der de bevoegdheid van de nationale minister van Verkeerswezen, Openbare Bedrijven en Regie der Gebouwen.

Krachtens de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, moeten de belastingformulieren in het Nederlandse taalgebied (en dus ook in Wezenbeek-Oppem) opgesteld zijn in het Nederlands, behalve indien betrokkenen om een Franstalige versie verzoeken. op grond van volgende redenering :

- De dienst Kijk- en Luistergeld moet worden beschouwd als een centrale dienst in de zin van hoofdstuk V van de gecoördineerde wetten.
- Een aanslagbiljet wordt door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht beschouwd als een uittreksel uit een authentieke akte (cf. onder meer advies nr. 1.503 van 23 juni 1966).
- Luidens artikel 42 van de gecoördineerde wetten stellen de centrale diensten de akten op in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt.
- Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 2 augustus 1963 blijkt duidelijk dat de wetgever de bedoeling had de taalhomogeniteit van de eentalige taalgebieden te behouden en zelfs te versterken. Daarom worden in de praktijk in het Nederlandse taalgebied, en dus ook in de faciliteitengemeenten, Nederlandstalige belastingformulieren aangeboden. tenzij de belanghebbenden om een Franstalig exemplaar verzoeken.

Gelet op het ontbreken van concrete gegevens kan niet worden nagegaan of de dienst Kijk- en Luistergeld in dit geval zijn wettelijke verplichtingen inzake taalgebruik verwaarloosd heeft.

Vraag nr. 32 van 14 december 1992 van de heer J. DE MOL

Openbare bibliotheken — Gegevens omtrent grootte

In 1990 maakte de studiegroep Mens en Ruimte, in opdracht van het bestuur voor de Ruimtelijke Ordening, een “Structuurschema verzorging en sociaal-culturele voorzieningen” op,

Onder paragraaf 2.3.4 van deze studie las ik het volgende : “Het inschatten van de grootte van de bibliotheken is een moeilijke onderneming, mede omdat omwille van het confidencieel karakter, informatie over mogelijke indicatoren, zoals het aantal boeken of het aantal ontleningen, geheim wordt gehouden door de dienst voor Openbaar Bibliotheekwerk”.

1. Strookt dit citaat met de werkelijkheid ?
2. Zo ja, wat is de reden voor de geheimhouding van die gegevens ?
3. Voor welk doel worden de aangelegde cijferreeksen door de bedoelde dienst gebruikt ?

Antwoord

1. Het citaat aangehaald in de parlementaire vraag strookt niet met de werkelijkheid. Tegen de opname van dat citaat in de publikatie "Structuurschema" van Mens en Ruimte werd dan ook bezwaar gemaakt op een overlegvergadering op 28 mei 1991, waarop alle betrokkenen uitgenodigd waren. Door de coördinator van Mens en Ruimte werd op 4 juli 1991 een herwerkte tekst voorgelegd aan de dienst Openbaar Bibliotheekwerk, waaruit de gewraakte passage geweerd was en waarin statistische gegevens opgenomen waren.

In de begeleidende brief bij de aangepaste tekst werd gevraagd die tekst te vervangen in het rapport dat reeds in het bezit was van de dienst. Een herwerkte versie van de volledige publikatie "Structuurschema" werd echter achteraf niet meer aan de dienst bezorgd.

2. Er is hier geen sprake van geheimhouding van gegevens. De statistische gegevens die beschikbaar zijn op de dienst Openbaar Bibliotheekwerk kunnen worden aangevraagd door geïnteresseerden. Ze worden bovendien elk jaar publiekelijk verspreid. Getuige daarvan de jaarverslagen 1990 en 1991.

Vraag nr. 36
van 23 december 1992
van de heer A. DENYS

Culturele koepelorganisaties — Vervanging van gesubsidieerde functies

De algemene vergadering van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie heeft op haar bijeenkomst van 14 december jongstleden een aantal klachten vanwege de niet-katholieke koepelorganisaties tegen artikel 67 van het programmadecreet 1992 behandeld.

Dit artikel 67 heeft betrekking op de niet-vervanging van gesubsidieerde functies binnen de koepelorganisaties. De minister had het nagelaten een aantal voorafgaandelijk ke consultaties te doen.

De Cultuurpactcommissie heeft dan ook de zes klachten ontvankelijk en gegrond verklaard, omdat een aantal principes van de wet van 16 juli 1973 niet werden gerespecteerd. Bovendien gebeurde deze uitspraak bijna unaniem, op drie Franstalige onthoudingen na. (De motivering van die drie leden was dat zij zich niet wilden mengen in het beleid van de Vlaamse Executieve).

Graag had ik van de minister vernomen of hij dit artikel 67 nog zal hanteren bij de eerste twee personeelsvervangingen.

Antwoord

Artikel 67 van het programmadecreet 1992 is nog steeds van toepassing.

Intussen is echter een brede raadpleging bezig met de verschillende koepelorganisaties en de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling over het ontwerpdecreet

betreffende de gehele bovenbouw van het sociaal-cultureel werk, waaronder ook de koepelorganisaties. Op basis van dit overleg hopen wij tot een aangepaste regeling te komen.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 39
van 15 december 1992
van de heer L. STANDAERT

ARGO — Reserves

In een krantenartikel verscheen onlangs een uitgelekt intern ARGO-rapport. Daaruit bleek of zou blijken dat de ARGO over meer dan 1,3 miljard frank aan reserves beschikt en in het laatste boekhoudkundige jaar nog een extra winst van 150 miljoen frank boekte.

De lorgo's zouden volgens dat rapport in 1990 over meer dan 2,5 miljard frank aan reserves beschikken.

1. Kloppen deze cijfers met de realiteit ?
2. Wat is de motivering van de ARGO om deze reserves aan te leggen, terwijl in de scholen zelf de besparingen verder worden doorgevoerd en schoolgemeenschappen van méér dan duizend leerlingen het nog altijd moeten stellen zonder enige sport- of LO-accommodatie ?
3. Klopt het dat deze reserves als pasgeld dienden tijdens recente besparingsmaatregelen, in zoverre dat de minister de ARGO de toelating verleende deze reserves te gebruiken voor het betalen van begeleiders, die door een besparingsmaatregel gehalveerd werden, en op die manier werd verhinderd dat de ARGO zich aansloot bij het gemeenschappelijk front ?
4. Loopt het gemeenschapsonderwijs niet het gevaar dat, door het niet aanwenden van deze gelden ook al zijn de noden groot, er in de toekomst zal worden gesnoeid, op een bijna identieke manier als tien jaar terug de reserves van het Gebouwenfonds van het Rijksonderwijs door de vorige minister van Onderwijs aangeslagen werden ?

Antwoord

In verband met de zogenaamde ARGO-reserves en de aanwending ervan kan ik het lid verwijzen naar het antwoord op schriftelijke vraag nummer 135 van 22 september 1992 van de heer E. Schuermans (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad 1992-1993, nr. 1 van 3 november 1992, blz. 18).

De lorgo's beschikten op 31 december 1991 over 411,4 miljoen niet-bezwaarde reserves. Conform de onderrichtingen (koninklijk besluit van 29 december 1984) van kracht sinds de oprichting van de sabmo's en overgenomen voor de lorgo's, is elke lorgo verplicht een reservefonds aan te leggen totdat de middelen hiervan 10 procent bedragen van de gemiddelde lopende uitgaven van de drie voorafgaande begrotingsjaren. Dit

fonds moet de **lorgo** vrijwaren voor financiële rampen bij onvoorziene moeilijkheden, zoals een abnormaal strenge winterperiode of het laattijdig uitbetalen van de dotatieschijven.

Ik meen dat de bovenstaande verklaring voldoende duidelijkheid schept over de vermeende lokale reserves en dat hierdoor de vragen 3 en 4 zonder voorwerp worden.

Vraag nr. 40
van 15 december 1992
van de heer L. STANDAERT

Deeltijds leren — Middelen

Nu de middelen waarover het onderwijs kan beschikken, steeds schaarser worden, komt het bij veel **onderwijsmensen** als onbegrijpelijk over dat in het deeltijds leren nog wel ruimschoots geld aanwezig is. Mede in het licht van het mogelijk opnieuw in vraag stellen van de leerplicht tot 18 jaar, had ik graag een antwoord gekregen op de volgende vragen.

1. Hoeveel centra voor deeltijds leren zijn er in Vlaanderen, opgedeeld per net ?
2. Klopt het dat elk van die centra, ongeacht het aantal leerlingen, een directeur, een secretaris, een pedagoog enzovoort, in dienst hebben ?
3. Wat is het totale budget voor dit deeltijds leren, inclusief de verborgen kosten zoals wedden van leerkrachten die er maar een paar uur les geven ?
4. Hoeveel leerlingen waren en zijn er ingeschreven in het deeltijds leren, opgesplitst per jaar en per net, sedert het opstarten ervan ?

Antwoord

1. Aantal centra

Artikel 66 paragraaf 2 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-11 bepaalt dat de Vlaamse Gemeenschap maximaal 48 centra voor deeltijds beroepssecundair onderwijs kan organiseren of subsidiëren, waarvan 15 in het **gemeenschaps**-onderwijs, 9 in het gesubsidieerd officieel onderwijs en 24 in het gesubsidieerd vrij onderwijs.

Bij ministerieel besluit van 19 november 1990 tot vaststelling van de centra voor deeltijds **beroeps**secundair onderwijs, wordt aan voornoemd plafond in de praktijk ook volledig opvulling gegeven.

Overeenkomstig artikel 74 van hetzelfde decreet kunnen er maximaal 3 centra voor deeltijds secundair zeevisserijonderwijs worden georganiseerd, **ge**subsubsidieerd of erkend, waarvan niet meer dan 1 per onderwijsnet.

Ook aan dit maximum wordt bij besluit van de Vlaamse Executieve van 5 juni 1991 houdende de organisatie van het secundair zeevisserijonderwijs, effectief uitvoering gegeven.

- 2 Specifieke reglementering en toepassing op personeelsvlak

- 2.1. Centra voor deeltijds beroepssecundair onderwijs

De reglementering rond het (organiek) deeltijds **be**roepssecundair onderwijs ligt vervat in het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1990 houdende inrichting van het deeltijds beroepssecundair onderwijs.

Een ander besluit van de Vlaamse Executieve van dezelfde datum, zoals gewijzigd, behelst de bepalingen aangaande de inrichting van het experimenteel secundair onderwijs met beperkt leerplan voor sommige categorieën jongeren van 18 tot 25 jaar, eveneens gegeven in de bedoelde centra voor deeltijds beroepssecundair onderwijs.

Deze besluiten houden specifiek op personeelsvlak het volgende in :

- a. Aan een centrum voor deeltijds beroepssecundair onderwijs wordt één volledige opdracht van coördinator toegekend, van zodra het centrum 50 regelmatige leerlingen telt. Laatstgenoemd aantal wordt verminderd tot 35 (regelmatige leerlingen) voor de centra met het Nederlands als onderwijstaal die gelegen zijn in de 19 gemeenten van het arrondissement Brussel-Hoofdstad en voor de centra gevestigd in de gemeenten waarvan de bevolkingsdichtheid lager is dan 125 inwoners per **km**².
- b. De globale personeelsformatie, uitgedrukt in een aantal wekelijkse uren-leraar, kan worden aangewend voor het oprichten van betrekkingen in het ambt van studiemeester-opvoeder. In voorkomend geval moet voor een volledige opdracht van studiemeester-opvoeder 24 wekelijkse uren in mindering genomen terwijl dit voor een halve opdracht 12 wekelijkse uren bedraagt.
- c. Van de globale personeelsformatie waarover een centrum beschikt, kan eveneens maximum 20 percent worden voorbehouden voor voordrachtgevers.
- d. Voor zover niet gebruikt voor betrekkingen in het ambt van studiemeester-opvoeder en/of voor voordrachtgevers, kan de personeelsformatie uitsluitend worden aangewend voor het inrichten van lessen en leerlingenbegeleiding.

- 2.2. Centra voor deeltijds secundair zeevisserijonderwijs

In de centra voor deeltijds secundair zeevisserijonderwijs kunnen de leerkrachten voor ten hoogste 20 percent van de lessen bijgestaan worden door voordrachtgevers, overeenkomstig de bepalingen van het eerder geciteerde besluit van de Vlaamse Executieve van 5 juni 1991.

- 2.3. Algemeen

Zowel een centrum voor deeltijds beroepssecundair onderwijs als een centrum voor deeltijds secundair zeevisserijonderwijs moet verbonden worden aan

een instelling voor voltijds secundair onderwijs, in het eerste geval voor zover de instelling voltijds technisch of beroepssecundair onderwijs inricht en in het tweede geval voor zover het een instelling voor voltijds zeevisserijonderwijs betreft.

In het licht hiervan fungeert het aan die instelling voor voltijds onderwijs geaffecteerde bestuurs- en onderwijzend personeel, opvoedend hulppersoneel en administratief personeel ook in het deeltijds beroepssecundair onderwijs, uiteraard met die beperking dat de formatie voltijds secundair onderwijs, uitgedrukt in een aantal uren-leraar, exclusief in dit voltijds onderwijs kan worden aangewend. Dit meefungeren in het deeltijds onderwijs slaat in concreto vooral op de betrekking in het ambt van directeur, respectievelijk werkmeester.

Tot slot moet er de aandacht op worden gevestigd dat in de ambtenrangschikking voor het voltijds en deeltijds secundair onderwijs (zie besluit van de Vlaamse Executieve van 5 juni 1989, zoals gewijzigd), het ambt van pedagoog niet is opgenomen. Verder dient te worden gesteld dat het op voornoemde vormen van onderwijs toepasselijk besluit van de Vlaamse Executieve van 14 juni 1989, zoals gewijzigd, betreffende onder meer de bekwaamheidsbewijzen, de als vereiste en voldoende geachte aangeduide titels een pedagogisch bekwaamheidsbewijs vergen ; als dusdanig zijn de op grond van voornoemde titels aangestelde leraars eveneens „pedagogen”.

3. Begroting

Er bestaat in de onderwijsbegroting geen afzonder-

lijke post voor het deeltijds secundair onderwijs dat het voorwerp van dit antwoord uitmaakt ; dit onderwijs zit daarentegen budgettair geïncorporeerd in het onderdeel voltijds gewoon secundair onderwijs. De onderwijsbegroting is bestemd enerzijds voor wedden (gemeenschapsonderwijs) en weddetoelagen (gesubsidieerd onderwijs) en anderzijds voor werkingskredieten — onder vorm van dotaties — (gemeenschapsonderwijs) en werkingstoelagen (gesubsidieerd onderwijs).

4. Aantal leerlingen

Hieronder vindt het lid een overzicht van het aantal regelmatige leerlingen op de referentiedatum voor de vaststelling ervan, verdeeld over :

- de onderscheiden schooljaren ;
- de onderscheiden netten ;
- het deeltijds beroepssecundair onderwijs, met inbegrip van het experimenteel secundair onderwijs met beperkt leerplan voor sommige categorieën jongeren tussen 18 en 25 jaar, versus het deeltijds secundair zeevisserijonderwijs. Voor een juiste interpretatie van de cijfers dient er evenwel te worden aangestipt dat het voornoemd experimenteel onderwijs slechts wordt georganiseerd sedert het schooljaar 1987-1988, terwijl het deeltijds secundair zeevisserijonderwijs pas sinds het schooljaar 1991-1992 volledig door het onderwijsdepartement wordt beheerd.

Het cijfermateriaal voor het lopend schooljaar 1992-1993 is nog niet beschikbaar, vermits de tellingsdatum decretaal is vastgelegd op 1 februari.

Deeltijds beroepssecundair onderwijs
(met inbegrip van het experimenteel secundair onderwijs
met beperkt leerplan voor sommige categorieën jongeren tussen 18 en 25 jaar).

Aantal regelmatige leerlingen	1984-1985	1985-1986	1986-1987	1987-1988	1988-1989	1989-1990	1990-1991	1991-1992
Gemeenschapsonderwijs (voorheen : rijksonderwijs)	99	287	392	850	1.014	1.058	1.133	1.238
Gesubsidieerd officieel onderwijs	65	179	319	547	682	792	857	980
Gesubsidieerd vrij onderwijs	308	836	1.030	1.678	2.080	2.251	2.392	2.538

Deeltijds secundair zeevisserijonderwijs

Aantal regelmatige leerlingen	1991-1992
Gemeenschapsonderwijs	13
Gesubsidieerd officieel onderwijs	15
Gesubsidieerd vrij onderwijs	6

Vraag nr. 41
van 15 december 1992
van de heer L. STANDAERT

Cursus levensbeschouwing — Vrijstelling

In een recente omzendbrief heeft de minister de scholen erop gewezen dat leerlingen die zijn vrijgesteld van het volgen van de cursussen zedenleer, godsdienst enzovoort, de vrijgekomen lesuren moeten gebruiken voor de zelfstudie van hun eigen religie, filosofie of moraal.

1. Bezit het ministerie — recente — cijfers over het aantal leerlingen dat een vrijstelling gevraagd en/of gekregen heeft? Is er een stijgende lijn waar te nemen in de cijfers, nu het algemeen is geweten dat dergelijke vrijstelling mogelijk is? Betreft het hier niet alweer een extra belasting voor de leerkrachten, daar zij alweer mogen opdraaien voor het toezicht op deze vrijgestelde leerlingen?
2. Een persoonlijke enquête heeft uitgewezen dat in de praktijk van die zelfstudie niets in huis komt. Heeft de minister reeds controles laten uitvoeren? Zo ja, wat waren de resultaten hiervan? Zo neen, heeft de minister plannen in die richting?
3. Dezelfde enquête heeft aan het licht gebracht dat op enkele uitzonderingen na, de vrijstelling aangevraagd wordt op grond van gemakzucht en van het feit dat de leerling zo een examen minder heeft met Nieuwjaar en in juni. Kan er geen oplossing worden uitgedokterd om de echte vrijgestelden van de „nep” te onderscheiden?

Antwoord

1. Overeenkomstig het ministerieel rondschrift van 8 juli 1992 betreffende de keuzemogelijkheid tussen de levensbeschouwelijke vakken, worden de directies van de door de Vlaamse Gemeenschap georganiseerde en gesubsidieerde officiële en vrije niet-confessionele onderwijsinstellingen, gemachtigd vrijstellingen van het bijwonen van de cursus godsdienst/niet-confessionele zedenleer te verlenen.

Dat betekent dat, in tegenstelling tot vorig schooljaar waar bedoelde vrijstellingen werden toegekend op het niveau van de onderwijsminister of de gemachtigde ambtenaren van het departement, vanaf het schooljaar 1992-1993 het departement over geen geïnventariseerd cijfermateriaal ter zake meer beschikt.

2. Voor het verkrijgen van een vrijstelling volstaat het dat de ouders, de personen die in rechte of in feite de minderjarige onder hun bewaring hebben of de meerderjarige leerling zelf, voor 30 september van het betrokken schooljaar een schriftelijke gemotiveerde aanvraag aan de schooldirectie voorleggen, waarin wordt uiteengezet dat op grond van eigen religieuze of morele overtuiging fundamentele bezwaren bestaan ten aanzien van het volgen van om het even welke cursus godsdienst of niet-confessionele zedenleer. Als deze voorwaarde is vervuld, en daarbij moet ervan worden uitgegaan dat de at-

tering in eer en geweten is opgesteld, neemt de toekenning van de vrijstelling in principe de vorm van een formaliteit aan.

Zo er zich echter ernstige aanwijzingen in de richting van misbruiken manifesteren, bijvoorbeeld het zich louter willen onttrekken aan een deel van het leerprogramma, dan kan de schooldirectie of desgevallend de administratie en bevoegde inspectie de zich opdringende maatregelen treffen, waaronder finaal het niet verstrekken of het intrekken van de vrijstelling.

3. De leerlingen die van een vrijstelling genieten, moeten de vrijgekomen lestijden besteden aan de studie van hun eigen filosofie, religie of moraal.

Aan de oorsprong van deze regel ligt de overweging dat de opvulling van de desbetreffende lestijden op een pedagogisch aanvaardbare wijze moet gebeuren.

Het zijn de schooldirecties zelf die voor de stipte naleving ervan verantwoordelijk zijn. De inspectie levensbeschouwelijke vakken, ressorterend onder de algemene inspectie-generaal, wordt met de controle dienaangaande belast. Tot hiertoe heeft zij de administratie secundair onderwijs niet op de hoogte gebracht van geconstateerde onnauwkeurigheden of wantoestanden.

4. Het toezicht op de vrijgestelde leerlingen is geen extra belasting van het schoolpersoneel, enerzijds omdat die leerlingen niet per se van de andere leerlingen ruimtelijk moeten worden gescheiden, anderzijds omdat — benevens aan leraars — ook aan leden van het opvoedend hulppersoneel deze — p a s s i e opdraacht kan worden toevertrouwd.

Vraag nr. 42
van 15 december 1992
van de heer L. STANDAERT

Verandering van studierichting — Schoolkeuze

Een student schrijft zich in voor het jaar 1992-1993 aan een PHO van het gemeenschapsonderwijs, eerste jaar onderwijzer. Als na enige tijd blijkt dat de student niet erg geschikt is en een verkeerde keuze gemaakt heeft, wil hij zich inschrijven in een eerste jaar regentaat muzikale opvoeding. Op 14 oktober blijkt dit niet meer mogelijk. Een telefoontje naar de ARGO verwijst de student naar de beslissing van zijn school. Ook al stelt de student voor nogmaals inschrijvingsgeld te betalen, de school blijft voet bij stuk houden, erger, die vertelt hem dat hij zich alleen kan inschrijven in het Lemmensinstituut in Leuven, een school die behoort tot een ander net, uiteraard met opnieuw betalen van het inschrijvingsgeld, namelijk 14.300 frank.

1. Tot welke datum kan een student veranderen van studierichting in het hoger onderwijs, binnen dezelfde school? Is er een onderscheid met een nieuwe student?
2. Indien de voorstelling zoals in de inleiding geschetst, klopt, kan men hier nog spreken van vrijheid van onderwijs? Gelden dezelfde voorwaarden

in omgekeerde richting, met name bij een soortgelijk voorval in het katholieke net ?

3. Vindt de minister het normaal dat een school van het gemeenschapsonderwijs studenten doorstuurt naar een ander net ?
4. Kan een student inschrijvingsgelden terugvorderen of in aftrek laten doorrekenen bij een andere inschrijving tijdens hetzelfde jaar ? Zo ja, onder welke voorwaarden ?

Antwoord

Artikel 7 paragraaf 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 juni 1989 tot bepaling, voor het hoger onderwijs van het lange type en voor het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan, van de begrippen "regelmatige ingeschreven student" en "student die in aanmerking komt voor de financiering", bepaalt dat een student zich uiterlijk op 1 december van het academiejaar moet inschrijven om in aanmerking genomen te worden als regelmatig ingeschreven student.

Dit impliceert dat de student in het academiejaar 1992-1993 tot uiterlijk 1 december 1992 in een instelling voor hoger onderwijs van het korte type en voor hoger onderwijs van het lange type met volledig leerplan kan inschrijven om in aanmerking te worden genomen als regelmatig student.

Artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 april 1992 houdende het algemeen reglement van de studie in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan bepaalt dat een student na 1 december van het academiejaar niet meer van afdeling noch van optie, noch van studiejaar kan veranderen.

In het kader van de autonomie van de onderwijsinstellingen in het hoger onderwijs behoort de beslissing over de toelating tot een opleidingsinstituut tot de verantwoordelijkheid van de organiserende instanties en de directie.

Er bestaat geen procedure of regelgeving betreffende de terugvordering van inschrijvingsgelden.

Vraag nr. 43 van 15 december 1992 van de heer L. STANDAERT

ARGO — Computerprogramma voor berekenen verplaatsingen

Naar verluidt beschikt de ARGO over een computerprogramma dat wordt gehanteerd naast trein- en busgidsen, voor het berekenen van verplaatsingsafstanden en -tijden tussen de verschillende gemeenten en steden, en dit voor gereffecteerden die aan meerdere scholen zijn verbonden.

Beschikt de ARGO inderdaad over een dergelijk informaticaprogramma of is dit de zoveelste creatieve uiting van het Big Brother-syndroom ?

Antwoord

Bij het nakomen van hun reffectatie- en wedertewerkstellingsverplichtingen zijn de lokale en centrale bestuursorganen van de ARGO en de Zonale en Interprovinciale Reffectatiecommissies van het Gemeenschapsonderwijs, evenmin als de lokale en centrale bestuursorganen van de ARGO bij het gebruikmaken van hun reffectatie- en wedertewerkstellingsmogelijkheden, gebonden door enig criterium betreffende de afstand van het woon-werkverkeer en het aantal uren dat het betrokken personeelslid onderweg is op weg van huis naar de plaats van reffectatie of wedertewerkstelling.

Wel is het zo dat het betrokken personeelslid op basis van artikel 45 punt 1 van het uitvoeringsbesluit van 29 april 1992 als geldige reden voor het niet-aanvaarden van een reffectatie of wedertewerkstelling kan inroepen dat hij of zij de tewerkstellingsplaats niet kan bereiken binnen de grenzen vastgelegd in de reglementering van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening.

Uiteindelijk is het derhalve niet het orgaan dat de reffectatie of wedertewerkstelling uitspreekt, dat dient te oordelen over het al dan niet inroepen van deze geldig reden voor het niet aanvaarden van een reffectatie of wedertewerkstelling, maar berust de volledige verantwoordelijkheid bij het personeelslid zelf, onder uitdrukkelijke controle van de betalende instantie, in casu het departement Onderwijs.

Om het personeelslid te helpen en hem of haar niet in een onmogelijke situatie te brengen en daarenboven de betrokken instellingen en de er fungerende tijdelijke personeelsleden die denken verdrongen te worden, niet te verontrusten, heeft de Interprovinciale Reffectatiecommissie van het Gemeenschapsonderwijs als objectief criterium voor het bepalen van de plaats waar een reffectatie of wedertewerkstelling zal plaatsvinden, als uitgangspunt de dichtstbijzijnde betrekking bij de woonplaats van de betrokkene gekozen.

Hierbij wordt nagegaan of, naar alle redelijkheid, door de reffectatie of wedertewerkstelling de grenzen vastgelegd in de reglementering van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening niet worden overschreden.

Indien op dit aspect geen controle zou worden uitgevoerd, zouden reffectaties en wedertewerkstellingen uitgesproken worden, die aan de betrokken personeelsleden en de instellingen worden meegedeeld, maar die achteraf niet effectief worden opgenomen en slechts kunnen leiden tot nog meer wrevel bij de betrokken instellingen en personeelsleden.

Indien het personeelslid daarenboven zich beroepend op artikel 45 punt 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 april 1992, een bezwaarschrift indient en verzoekt om de reffectatie of wedertewerkstelling in te trekken, heeft de Interprovinciale Reffectatiecommissie van het Gemeenschapsonderwijs in een beperkt aantal gevallen na grondige bestudering van het dossier dit inderdaad gedaan.

Door het intrekken van de gevraagde reffectatie of wedertewerkstelling valt de verantwoordelijkheid voor het niet-opnemen van deze personeelsbeweging niet langer op het individuele personeelslid, maar op de

ARGO als globale rechtspersoonlijkheid waartoe het orgaan dat de beslissing heeft genomen, behoort. Dit betekent, hoe dan ook, een voordeel voor het betrokken personeelslid.

Om bedoelde werkzaamheden zo vlot en efficiënt mogelijk te laten verlopen maakt de Interprovinciale Reaffectatiecommissie van het Gemeenschapsonderwijs inderdaad gebruik van de klassieke trein- en busgidsen, maar ook van twee computerprogramma's, met name het programma ARI-DISC, uitgegeven door de NMBS en het programma met verplaatsingsafstanden. Beide programma's zijn voor elke burger vrij in de handel te verkrijgen.

Ik hoop dat het lid er geen bezwaar tegen heeft dat, mede in het belang van de betrokken personeelsleden en onderwijsinstellingen, de meest geavanceerde middelen worden aangewend.

**Vraag nr. 46
van 23 december 1992
van mevrouw V. DUA**

Brandwondencentrum van UZ Gent — Sluiting

Op 20 november 1992 werd het Centrum voor Zwaarverbranden van het Gentse Universitaire Ziekenhuis (UZG) gesloten. Het verplegend personeel van de dienst werd ter beschikking gesteld van onderbestafte diensten voor intensieve verpleging.

Het Brandwondencentrum (BWC) van het UZG is sinds 1985 operationeel met zes bedden voor zwaarverbranden. Het is een van de best uitgeruste centra van Europa en het enige met één bed per patiëntenkamer. Sinds de opening heeft het BWC ingestaan voor de opvang van patiënten uit de regio Oost- en West-Vlaanderen en heeft het daarbij een uitstekende reputatie opgebouwd.

Zwaarverbrande patiënten worden op korte tijd levensbedreigend ziek en dienen dus na het ongeval zo spoedig mogelijk in een BWC opgenomen te worden. Het Gentse BWC, als enige centrum voor Oost- en West-Vlaanderen, vervult in die regio een belangrijke functie bij de snelle opvang van acute verbrande patiënten, alsook bij doorverwijzing uit andere ziekenhuizen of bedrijven.

Het BWC van het UZG heeft ook een belangrijke taak in de rampenplanning van de streek en is tevens een schakel van het nationale rampenplan van de Belgische brandwondencentra. Het staat in voor de opvang van slachtoffers en coördineert de hulpverlening ten dienste van provinciale en stedelijke rampenplannen.

Het BWC in Gent vervult eveneens een belangrijke functie via zijn service-lijn waarbij 24 uur of 24 uur telefonisch informatie kan worden opgevraagd over eerste hulp bij ongevallen, brandwondpreventie en brandwondbehandeling. De dienst is in de hele regio goed gekend en er wordt dagelijks gebruik van gemaakt.

Door de sluiting van het Centrum voor Zwaarverbranden van het UZG kan geen van bovenstaande diensten of verplichtingen meer verstrekt worden.

- 1 In hoeverre werd de minister vooraf geconsulteerd over de sluiting van het Brandwondencentrum ? Is die maatregel in overeenstemming met zijn beleids-opties inzake universitaire ziekenhuizen ?
- 2 In hoeverre was er overleg met het stadsbestuur van Gent en de provinciale overheid, gezien het belang van dit centrum in het stedelijke en provinciale rampenplan ?
- 3 Op basis van welke elementen kan de sluiting verantwoord worden ?
4. Heeft de minister reeds stappen gezet om de sluiting ongedaan te maken, gezien het belang van dit centrum ?

Antwoord

1. De minister werd voorafgaandelijk niet geconsulteerd over de sluiting van het Brandwondencentrum.

Bij deze moet worden opgemerkt dat het Universitair Ziekenhuis Gent een parastatale B is, opgericht bij het genummerd koninklijk besluit nummer 542 (houdende de organisatie, de werking en het beheer van de rijksuniversitaire ziekenhuizen van Gent en Luik) en dat het openen en sluiten van diensten in deze instelling een exclusieve bevoegdheid is van de binnen de instelling bevoegde beheersorganen of daartoe gemandateerden.

De beleidsopties betreffende de universitaire ziekenhuizen hebben in de eerste plaats betrekking op het in die universitaire ziekenhuizen verstrekte klinisch onderwijs en onderzoek en niet de ziekenzorg.

2. Er werd dienaangaande geen overleg gepleegd met het stadsbestuur van Gent en ook niet met de provinciale overheid.

Overigens kan er niet ontkend worden dat het Brandwondencentrum van het Universitair Ziekenhuis Gent, in het kader van de stedelijke en provinciale rampenplannen, over een unieke dienstverlening beschikt. Terloops weze ook opgemerkt dat ook in West-Vlaanderen geen brandwondencentrum beschikbaar is.

- 3 Naar de verantwoordelijken van het UZ-Gent mij meedeelden, ligt de aanleiding tot de tijdelijke sluiting van het Brandwondencentrum van het UZ-Gent bij het sociaal conflict dat ontstaan was op de afdeling Intensieve Zorgen, die te kampen heeft met een zeer grote activiteitengraad in relatie tot het beschikbaar verplegend personeel.

Om een doorbraak in dat conflict mogelijk te maken werd beslist om het Brandwondencentrum op 20 november 1992 tijdelijk te sluiten, zodat het aldus vrijgekomen verpleegkundig personeel van deze dienst onmiddellijk ter beschikking gesteld kon worden van de diensten voor de intentieve verpleging.

Daarbij dient te worden opgemerkt dat het Brandwondencentrum van het UZ-Gent niet als zodanig

erkend is, wat meebrengt dat het niet als intensieve dienst gefinancierd wordt middels de **verpleegdag**-prijs en waardoor deze dienst zwaar verlieslatend is voor de sector Hospitalisatie van het UZ-Gent.

Dat het Brandwondencentrum van het UZ-Gent, net als een aantal andere gelijksoortige centra, niet als zodanig erkend wordt, vindt zijn oorsprong in de beleidsbeslissingen uit het begin van de jaren '80 om slechts twee brandwondencentra in ons land te openen en te subsidiëren, met name in het Militair Hospitaal in Neder-over-Heembeek en in Loverval.

Ter informatie kan ik het lid meedelen dat, op het niveau van het ministerie van Sociale Zaken en binnen de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen, begin 1992 een werkgroep Brandwondencentra gelast werd met het onderzoek van de problematiek. De werkzaamheden van die commissie werden echter nog niet gefinaliseerd.

Tevens werd mij door het UZ-Gent meegedeeld dat het Brandwondencentrum, gezien de rol en de betekenis ervan voor Oost- en West-Vlaanderen, op 1 februari 1993 opnieuw geopend zal worden, doch slechts gedeeltelijk en dat het UZ-Gent gelijktijdig initiatieven zal nemen om een financiering van die activiteiten te verkrijgen, vermits op middellange termijn met de huidige financieringsregeling de situatie voor het UZ-Gent bijna niet houdbaar is.

4. De minister kan, gezien het Universitair Ziekenhuis van Gent een parastatale B is, de instelling slechts verzoeken de sluiting ongedaan te maken.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 23
van 22 december 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Buitenlandse handel — Tegemoetkomingen voor prospectie en studie aan firma Depoortere

Volgens persberichten wordt de firma Depoortere, die vestigingen heeft in West-Vlaanderen maar ook in het sedert 1962 Waalse Moeskroen, een overwegend Waals bedrijf met een Waalse meerderheid.

Kan de minister mij meedelen of het bewuste bedrijf in 1991 en 1992 een beroep heeft gedaan op tegemoetkomingen voor prospectie- of studiedoeleinden, voorheen het Fonds voor de Buitenlandse Handel genoemd? Welke bedragen werden desgevallend geleend of uitgekeerd?

Ontving het bedrijf in 1991 en 1992 subsidies voor

deelname aan beurzen in het buitenland? Welke bedragen waren daar desgevallend aan verbonden?

Hoe wordt vermeden dat bedrijven met vestigingen in zowel Vlaanderen als in Wallonië voor dezelfde activiteiten een beroep doen op subsidies en tegemoetkomingen van de verschillende gewesten?

Antwoord

De firma Depoortere, met vestigingen in West-Vlaanderen maar ook in het Waalse Moeskroen, heeft in 1991 en 1992 noch voor prospectie- of studie-initiatieven, noch voor deelnemingen aan beurzen in het buitenland, financiële steun gevraagd of verkregen.

Overigens werd tussen de drie gewesten op administratief niveau een overeenkomst uitgewerkt die vermijdt dat eenzelfde activiteit van een bedrijf, met vestigingen in Vlaanderen en Wallonië, dubbel zou worden gesubsidieerd.

Vraag nr. 29
van 8 januari 1993
van de heer F. DEWINTER

Interministeriële Conferentie van Verkeer en Infrastructuur — Oprichting werkgroep over kanaal Oelegem-Zandvliet

Onlangs heeft de Interministeriële Conferentie van Verkeer en Infrastructuur (ICVI) op vraag van Wallonië het probleem Oelegem-Zandvliet besproken. De aanleg van de Zoomse Havenweg en de mogelijke inrichting van het Logistiek Park Zandvliet, heeft ervoor gezorgd dat het noordelijke tracé van het omleidingskanaal niet meer bruikbaar is. Vooral Luikse industriële kringen hebben tegen deze gang van zaken geprotesteerd. Wat de zuidelijke oplossing aangaat, verschillen de meningen over de vraag of het kanaal onder de autoweg en de spoorweg zal kunnen lopen. Volgens de Antwerpenaars zal dit mogelijk zijn. De Luikenaars hebben echter technische bezwaren. Het ICVI heeft een werkgroep samengesteld belast met het uitwerken van een samenwerkingsakkoord over het probleem. Het lot van het kanaal Oelegem-Zandvliet zal afhangen van dit akkoord.

1. Heeft de werkgroep een streefdatum voor het indienen van haar rapport? Bronnen wijzen erop dat de werkgroep nog niet vergaderde.
2. Zal de werkgroep zich met de technische problemen en bezwaren bezighouden? Indien niet, wie zal er dan beslissen, wanneer en hoe?

Antwoord

Ik deel u mee dat die materie behoort tot de bevoegdheid van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 13
van 22 december 1992
van de heer M. OLIVIER

Gehandicapten — Tegemoetkoming voor aanpassing van een wagen

In het Belgisch Staatsblad van 2 oktober 1992 verscheen de tekst van het besluit van de Executieve van 31 juli 1992, in werking getreden op 1 april 1992.

Artikel 3.2.1. van de bijlage van dit besluit bepaalt dat een tegemoetkoming voor de aanpassing van een wagen slechts mogelijk is bij een nieuwe wagen. Bij het vroegere Rijksfonds en het huidige Vlaamse Fonds was tot 1 april 1992 ook een financiële tegemoetkoming mogelijk bij de aanpassing van een tweedehandswagen.

Door de terugwerkende kracht van dit besluit vallen gehandicapten die tussen 1 april 1992 en 3 oktober 1992 een tweedehandswagen lieten aanpassen "buiten de prijzen", hoewel ze onmogelijk op de hoogte konden zijn van de wetwijzigingen.

1. Hoeveel aanvragen worden door deze "terugwerkende" kracht negatief beslist ?
2. Welke maatregelen overweegt de minister om die onbillijkheid weg te nemen ?

Antwoord

1. Zes aanvragen werden negatief beslist.
2. Voor wat de aanpassing van een wagen betreft werd in punt 3.2.2. van de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1992 tot vaststelling van de criteria, modaliteiten en bedragen van de tussenkomsten voor individuele materiële bijstand tot sociale integratie ten gunste van personen met een handicap, het principe ingeschreven dat slechts een nieuwe wagen in aanmerking komt voor tenlasteneming van de kosten van aanpassing vanwege het Fonds.

Dit principe beoogt een dubbel doel : enerzijds de gehandicapte autobestuurder beschermen tegen de aankoop van wagens met weinig waarborg, anderzijds geen vrij dure en vaak niet-overplaatsbare aanpassingen aanmoedigen op wagens waarvan de verdere levensduur eerder beperkt is.

Momenteel bestuderen mijn diensten een mogelijkheid tot versoepeling van die vereiste, zonder dat het toepassingsgebied van het executievebesluit echter zou worden uitgebreid tot alle tweedehandswagens zonder meer.

Daarenboven zullen de negatieve beslissingen genomen tussen 1 april 1992 (datum van inwerkingtreding van voormeld executievebesluit van 31 juli 1992) en 2 oktober 1992 (datum van publikatie van

datzelfde besluit) door het Fonds herzien worden, rekening houdend met het algemeen rechtsprincipe dat niet in het Belgisch Staatsblad gepubliceerde reglementaire teksten niet tegenstelbaar zijn aan derden (in casu de aanvragers om tegemoetkoming in de kosten van aanpassing van een tweedehandswagen).

Vraag nr. 14
van 22 december 1992
van de heer M. OLIVIER

Provinciale afdelingen van het Vlaams Fonds — Automatisering en fax

Om efficiënt te kunnen werken moet een overheidsdienst onder meer voldoende uitgerust zijn. Een faxtoestel is heden ten dage beslist geen luxe meer. De provinciale afdelingen van het Vlaams Fonds beschikken niet over een dergelijk toestel. Daardoor verlopen de contacten met het publiek (gehandicapten, instellingen, werkgevers van gehandicapten, . . .) of andere overheidsdiensten vaak stroever en trager dan nodig is. De aanschaf van een faxtoestel voor de provinciale afdelingen is dan ook wenselijk.

1. In welke mate zijn de provinciale diensten geautomatiseerd ? Waaruit bestaat de infrastructuur ?
2. Is de minister overtuigd van de waarde van een faxtoestel ? Zo ja, wanneer zullen de provinciale diensten met een dergelijk toestel uitgerust zijn ?

Antwoord

1. De informatisering van de werking van de provinciale afdelingen van het Vlaams Fonds bevindt zich momenteel in een beginstadium en bestaat voorlopig uit een aantal PC's en een voorlopig softwarestructuur waarin werd voorzien om vanaf de toepassing van de nieuwe inschrijvingsprocedure op 1 april 1992 de nodige gegevens te kunnen opslaan.

De verdere uitbouw van de automatisering van de diensten op het vlak van inschrijvingen wordt gepland in 1993 ; daarna zal ook het domein van de tenlastenemingen worden geautomatiseerd.

Zeer binnenkort zullen qua hardware in elke provinciale afdeling een server en een lokaal netwerk (LAN) worden geïnstalleerd, verder te integreren in een WAN (wide area network) op gehuurde lijnen. Intussen worden in samenwerking met een extern consultatiebureau specifieke, definitieve softwarestructuren uitgewerkt waarvan het gedeelte betreffende de inschrijvingen in de loop van 1993 operationeel moet worden.

2. Door de aansluiting van de provinciale afdelingen op het DCS-netwerk en het voorzien in een specifieke programmatuur die communicatie via het netwerk mogelijk maakt, zal aan de behoeften worden tegemoetgekomen. Voor het overige dient te worden opgemerkt dat de reglementaire beschikkingen voor gehandicapten, werkgevers en voorzieningen meestal het indienen van originele documenten

(bijvoorbeeld inschrijvingsformulier, facturen . . .) noodzakelijk maken, waarbij in bepaalde gevallen ook de datum van de poststempel of van het ontvangstbewijs een factor van betekenis is.

Vraag nr. 15
van 22 december 1992
van de heer M. OLIVIER

Vlaams Fonds — Procedure aanvragen van bijstand

De nieuwe procedure voor de inschrijving bij en het aanvragen van bijstand aan het Vlaams Fonds is erg omslachtig en verloopt zeer stroef.

De officiële aanvraag moet worden aangevuld met een multidisciplinair verslag, opgemaakt door een daartoe erkend multidisciplinair team. Deze teams hebben vaak een maandenlange wachtlijst. Hierdoor is het veelal onmogelijk de aanvraag tijdig af te werken.

Daarmee is de calvarietocht van de aanvrager echter niet ten einde. Eenmaal volledig kan de aanvraag door de administratie van het Vlaams Fonds immers meestal niet binnen de gestelde termijnen worden afgehandeld, omdat de personeelsleden die voor de afhandeling van deze dossiers aangeworven zouden worden, nog niet in dienst zijn. Ook dat feit is beslist niet in het belang van de gehandicapte.

De minister is zich blijkbaar bewust van de problematiek. In een artikel in De Standaard van 14 oktober 1992 blijkt dat zij van plan is de procedure te vereenvoudigen vanaf 1 oktober 1992. De provinciale afdelingen van het Vlaams Fonds waar de aanvragen in eerste instantie worden behandeld, zouden tot op heden nog niet op de hoogte gebracht zijn van de concrete voornemens van de minister.

1. Wat is de gemiddelde termijn voor het afhandelen van een aanvraag ?
2. Hoeveel achterstallige dossiers bestaan er per provincie ?
3. Wanneer is de geplande personeelsformatie operationeel ? Welke timing is er ?
4. Op welke wijze zal de procedure worden vereenvoudigd ?
5. Wanneer zullen de provinciale afdelingen ter zake ingelicht zijn ?

Antwoord

1. Er is decretaal bepaald dat in principe elke persoon die een eerste vraag of een vraag tot herziening tot het Vlaams Fonds richt, uiterlijk binnen de drie maanden na het indienen van een volledige aanvraag een beslissing over de tenlasteneming ontvangt. Indien het een dringende vraag betreft, kan dit veel sneller door toepassing van de uitzonderingsprocedure bepaald in artikel 8 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juli 1991.

Zoals uit het antwoord op vraag 2 zal blijken, slagen tot op heden drie van de vijf provinciale afdelingen van het Vlaams Fonds er grotendeels in de termijn van drie maanden te respecteren, terwijl alle provinciale afdelingen zeer snel gevolg geven aan vragen die worden ingediend in het kader van de spoedprocedure.

Er heeft zich dus in twee provinciale afdelingen inderdaad een probleem voorgedaan van vertragingen bij de administratieve verwerking van de aanvragen volgens de gewone procedure. Uit de antwoorden op vragen 3 en 4 zal blijken hoe de probleem zal worden verholpen.

Een ander probleem is dat van de vertraging op het niveau van de teams die moeten instaan voor het bij de aanvraag te voegen multidisciplinaire verslag. Er werden daartoe 403 instanties erkend ; een aantal onder hen blijken inderdaad de voorgeschreven termijn van dertig dagen waarbinnen het verslag afgeleverd moet worden, niet te kunnen respecteren door het grote aantal aanvragers dat zich tot deze instanties richt. Deze problematiek en aansluitend daarbij de vragen die gerezen zijn omtrent het multidisciplinaire verslag worden momenteel nader onderzocht, met name door het adviescomité Inschrijvingen en Evaluatie, één van de vijf adviesorganen die bij het Vlaams Fonds werden opgericht.

2. Het probleem van de achterstand binnen de administratie van het Vlaams Fonds is gesitueerd op het vlak van het niet tijdig voorleggen van een aantal dossiers aan de provinciale evaluatiecommissies. Op 31 december 1992 werd de achterstand geraamd op circa 860 dossiers, op een totaal van intussen meer dan 6.000 ingediende aanvragen. De achterstand beperkt zich tot twee van de vijf provinciale afdelingen.
3. In de eerste plaats moet erop gewezen worden dat het Vlaams Fonds onlangs in de gelegenheid werd gesteld om over te gaan tot de aanwerving van vijf contractuele coördinatoren voor de vijf provinciale afdelingen. Het betreft hier een sleutelfunctie binnen het verloop van de inschrijvingsprocedure die van belang is met het oog op het tijdig voorleggen van de ingediende dossiers aan de provinciale evaluatiecommissies.

Wat de personeelsformatie van het Vlaams Fonds betreft, deze werd onlangs door de Vlaamse Executieve vastgesteld (besluit van de Vlaamse Executieve van 18 december 1992). In de loop van 1993 dient het nieuwe kader te worden ingevuld.

4. Op mijn initiatief besloot de Vlaamse Executieve onlangs (Besluit van de Vlaamse Executieve van 2 december 1992) tot uitzonderlijke en tijdelijke maatregelen die gedurende een gelimiteerde periode een snellere afwikkeling van een aantal eerder evidente aanvragen zullen mogelijk maken. Deze maatregelen, samen met het aanwerven van de coördinatoren, laten verhopend dat de binnen de administratie opgelopen achterstand zo snel mogelijk kan worden ingelopen.

5. De provinciale afdelingen werden uiteraard tijdig ingelicht over de uitzonderingsmaatregelen en de praktische modaliteiten die eraan zijn verbonden. Intussen werden ook de multidisciplinaire instanties en de betrokken voorzieningen middels een rondzendbrief ingelicht.

Vraag nr. 16
van 23 december 1992
van de heer M. OLIVIER

Gehandicapten — Tegemoetkomingen inzake aankopen, aanpassingen

Bij het Rijksfonds en het Vlaams Fonds (tot april '92) werd het binnensturen van een factuur (van aankoop, aanpassing, . . .) beschouwd als een geldige aanvraag tot tegemoetkoming. De administratie onderzocht het dossier, maakte desgevallend een beslissing van tenlasteneming op en betaalde.

Door het besluit van de Executieve van 24 juli 1991 (Belgisch Staatsblad van 29 oktober 1991) genomen in uitvoering van het decreet van 27 juni 1991 (Belgisch Staatsblad van 8 augustus 1990) is de werkwijze van de administratie grondig gewijzigd. Artikel 11 van het voormelde besluit bepaalt immers dat vanaf 1 april 1992 een tenlasteneming slechts mogelijk is voor aankopen, aanpassingen, . . . die vooraf werden aangevraagd.

Tal van gehandicapten blijken niet op de hoogte te zijn van deze wijziging en stuurden zonder voorafgaandelijke aanvraag te goeder trouw facturen binnen. Daardoor komen zij in de kou te staan, want de administratie van het Vlaams Fonds weigert in die gevallen een tegemoetkoming in overweging te nemen. Een overgangsregeling zou hier veel leed kunnen voorkomen.

Mag ik van de minister vernemen :

1. of zij van die toestand op de hoogte is ;
2. op welke manier de geïnteresseerden werden ingelicht ;
3. in hoeveel gevallen en voor welke bedragen weigeringen werden uitgesproken ;
4. of een overgangsregeling kan worden overwogen ;
5. in geval het antwoord positief is, wanneer die overgangsregeling van kracht zou worden en welke formaliteiten moeten worden vervuld ?

Antwoord

1. Ik kan het lid meedelen dat ik inderdaad op de hoogte ben van de toestand.

Zijn beschrijving van de toestand moet evenwel genuanceerd worden : de bepaling van artikel 11 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juli 1991 betreffende de inschrijving bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een

Handicap is slechts van toepassing op de nieuwe vragen om bijstand (eerste aanvraag — aanvraag om herziening) ingediend vanaf 1 april 1992. Overeenkomstig de overgangsmaatregel vervat in artikel 56 paragraaf 1 van datzelfde besluit blijven de vóór die datum ingediende aanvragen, of aanvragen die in het verlengde van een vroegere beslissing liggen, behandeld volgens de vroegere procedure.

Reeds in de reglementering van het ex-Rijksfonds (artikel 73 van het koninklijk besluit van 5 juli 1963 betreffende de sociale reclassering van de mindervaliden) was een soortgelijke bepaling ingeschreven : prestaties uitgevoerd vóór de datum van aanvraag om inschrijving konden niet ten laste genomen worden.

De maatregel van voorafgaande aanvraag om tenlasteneming van bepaalde kosten inzake sociale integratie van personen met een handicap is ingegeven door de bekommernis om via de multidisciplinaire aanpak van de aanvragen een globale benadering van de noden en behoeften van de persoon met een handicap te verwezenlijken.

Daarnaast was er ook de zorg om zowel gehandicapte personen als het Vlaams Fonds niet voor voldongen feiten te plaatsen : enerzijds is er de persoon met een handicap die uitgaven verricht voor aankopen, aanpassingen en dergelijke en nadien moet vaststellen dat deze niet of slechts gedeeltelijk terugbetaald worden, anderzijds is er het Vlaams Fonds dat geconfronteerd wordt met een vraag tot tenlasteneming van verstrekkingen waarvoor reglementair geen of slechts een gedeeltelijke tenlasteneming is bepaald, of waarvan de noodzaak niet uit het multidisciplinair verslag blijkt.

2. Alle belanghebbenden zijn wel degelijk geïnformeerd geworden omtrent de nieuwe werkwijze die het onderwerp uitmaakt van de vraag van het lid : de publikatie van het voormeld executiebesluit van 24 juli 1991 (Belgisch Staatsblad van 29 oktober 1991) ging ruimschoots de datum van inwerkingtreding (1 april 1992) vooraf, wat het Vlaams Fonds toeliet een intensieve informatieactie te voeren onder alle belanghebbenden, zowel de gehandicaptenorganisaties en mutualiteiten, als de belangstellende individuen : een informatieve brochure werd op 12.000 exemplaren verspreid, een meer algemene folder op 65.000 exemplaren, in elke provincie werden vergaderingen van de representatieve organisaties belegd en elke belangstellende kan steeds met zijn vragen bij de provinciale afdelingen van het Fonds terecht, wat ook daadwerkelijk geschiedde.
3. Momenteel gaat het hier om 79 gevallen ; de bedragen zijn zeer uiteenlopend en kunnen niet verder gepreciseerd worden, daar in geval van weigering de documenten aan de aanvrager worden teruggestuurd.
4. Momenteel wordt in het licht van de sub 2 verstrekte gegevens geen overgangsregeling overwogen.
5. Zonder voorwerp.

Vraag nr. 17
van 4 januari 1993
van de heer F. GHESQUIERE

Gids voor het jonge gezin — Nieuwe uitgave

Onder impuls van de voorganger van de minister, de heer Lenssens, werd een "Gids voor het Jonge Gezin — goed om weten als je getrouwd bent" uitgegeven in samenwerking met de Bond voor Grote en Jonge Gezinnen.

Die zeer interessante en handige gids voor jonggehuwden werd in heel wat gemeenten verspreid via de dienst burgerlijke stand.

De gids blijkt echter uitgeput te zijn. Wanneer mag een nieuwe uitgave van dit nuttige document verwacht worden ?

Antwoord

In het raam van de initiatieven voor het Internationaal Jaar van het Gezin, is het gepast om te onderzoeken of de herdruk van de "Gids voor het Jonge Gezin" of een soortgelijke brochure wenselijk is. Een definitieve beslissing hierover zal spoedig genomen worden.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
 REGERING
 VLAAMS MINISTER ECONOMIE, KMO,
 WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
 EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 49 (BZ 1992)
van 5 oktober 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

Kabinetten — Samenstelling en organisatie

Goede, volledige en actuele gegevens zijn nodig voor een objectief beeld en een degelijk beleid.

Ik zou het zeer op prijs stellen het volgende te mogen vernemen :

1. over de organisatie van het kabinet van de minister : eventuele geledingen, respectieve opdrachten en bevoegdheden ;
2. over de functies :
 - formatie : aantal en aard (naar niveau ; halftijds of voltijds) volgens norm en eventuele afwijkingen ;
 - de bezetting :
 - aantal (naar geslacht) en aard (naar niveau ; voltijds, halftijds, deeltijds)

- de afwijkingen
 - dienstplichtigen
 - stagiairs (naar geslacht)
 - deskundigen-contractuelen (specialiteit, aantal en tijdsbesteding, duur van het contract, financiering/kosten)
3. over de herkomst van de leden van het kabinet :
 - ministeries
 - andere openbare diensten (lieftst afzonderlijk centrale, gewestelijke, regionale, provinciale), lokale en intergemeentelijke besturen of instellingen
 - particuliere sector :
 - bedrijven
 - non-profit organisaties
 - onderwijskorps
 - universiteiten
 - consultingbureaus
 - andere
 4. over de functies en specifieke taken aantal en aard (volgens belang van de opdracht), of :
 - persoonlijke medewerkers
 - beleidsondersteuning
 - projectleiders
 - administratie
 - relaties met het publiek
 - wagenbestuurders
 - vaklui
 - schoonmaaksters — andere
 5. over de aanwervings- of aanstellingsprocedure, per categorie, van :
 - leden
 - uitvoerend personeel
 - hulppersoneel
 6. de gemiddelde totale kabinetsanciënniteit (vroegere en huidige opdrachten) van de leden van het kabinet, respectievelijk van het hulp- en dienstpersoneel ;
 7. de gemiddelde leeftijd van de leden van het kabinet, respectievelijk van het hulp- en dienstpersoneel ;
 8. over de vergoeding :
 - basisvergoeding per functie
 - kabinetsvergoeding per functie
 - vergoeding bij beëindigen van de kabinetsopdracht, naar functie (en niveau)
 - tussendoor
 - op het einde van de regeerperiode
 - andere
 - wie betaalt (uiteindelijk)
 - het kabinet
 - de betrokken administratie of dienst
 - terugvordering : ja — nee

- het betrokken bedrijf, respectievelijk de organisatie (waaruit gedetacheerd)
9. over de opleiding van kabinetsleden (exclusief hulpen en ander personeel) :
- a. basisopleiding
 - universitair (licentiaat, doctor, ingenieur, speciale licentie) : welke discipline(s)
 - hoger niet universitair :
 - lange type (welke ?)
 - korte type (welke ?)
 - andere (welke ?)
 - b. de specifieke kabinetsvorming of deelname aan :
 - occasionele vormingsinitiatieven veel, weinig, geen
 - vormingsprogramma's (welke ?).

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde gegevens, werd het gecoördineerde antwoord op de gedeelten 1, 4 en 9b van de schriftelijke vraag rechtstreeks aan het lid toegestuurd.

De antwoorden op de andere punten worden door de respectievelijke Vlaamse ministers rechtstreeks aan het lid bezorgd.

Vraag nr. 9 van 2 december 1992 van de heer K. VAN OVERMEIRE

Publikaties ministerie — Silhouet van Vlaanderen zonder Voeren

Van de zomer werd aan de leden van de Vlaamse Raad een "Gids van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse instellingen van openbaar nut" en "Jaarbeeld 91" toegestuurd. Op de kaft van die publikaties prijkt naast de titel en een Vlaamse leeuw ook een regenboog die eindigt op een tekening die wellicht een silhouet van Vlaanderen voorstelt. De gemeente Voeren, op een kaart en zelfs op een silhouet van Vlaanderen gemakkelijk terug te vinden, ontbreekt hier echter. Nochtans mag de Vlaamse Executieve over de onaantastbaarheid van de grenzen van Vlaanderen op geen enkele manier twijfel laten bestaan.

Zal het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de regenboog met silhouet nog verder gebruiken ? Is het silhouet ondertussen aangepast ?

Antwoord

De afbeelding van Vlaanderen, die werd afgedrukt op de kaft van een tweetal publikaties van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, is inderdaad een silhouet, dit wil zeggen een soort schaduwbeeld zoals dit zich in grote lijnen aftekent.

Het is duidelijk dat het hier een artistieke interpretatie betreft van Vlaanderens omtrek en dat dit silhouet geenszins de pretentie heeft de precieze cartografische gegevens van Vlaanderen weer te geven.

Deze esthetische vrijheid kan dan ook bezwaarlijk aanleiding geven tot enige twijfel omtrent de onaantastbaarheid van de grenzen van Vlaanderen.

In het silhouet in kwestie werd trouwens evenmin abstractie gemaakt van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Het geven en verduidelijken van precieze en correcte informatie omtrent de verschillende gewesten en gemeenschappen gebeurt wel op een andere wijze en plaats, namelijk in diverse informatieve teksten, die door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap worden gepubliceerd.

Vraag nr. 13 van 4 december 1992 van de heer M. MAERTENS

Semi-overheidsbedrijf Barco — Verkoop van wapentechnologie

Het Vlaamse Gewest heeft via de GIMV een meerderheidsparticipatie in de firma Barco Display Systems. Deze firma was met een verkoopspromotiestand voor high-techwapenonderdelen aanwezig op de wapenbeurs AFCEA (Armed Force Communications and Electronics Association) in Brussel op 21, 22 en 23 oktober laatstleden en op de militaire luchtvaartschouw van 1-C Bourget en Famborough.

De Barco-zaakvoerder verklaarde op 21 oktober op het BRTN-nieuws niet op de hoogte te zijn van het feit dat de AFCEA een wapenbeurs is, ook al stelt Barco zich in de AFCEA-folder voor met de volgende zinsnede : "The products can be used for military applications in benign and military environments". De federale minister van Defensie verklaarde op 29 oktober in de Senaat dat de AFCEA-beurs geen wapenbeurs is, ook al hield een officier van zijn departement er een toespraak over "Veiligheid door wapenbeheersing en vertrouwenwekkende maatregelen".

Het Vlaamse Gewest baat dus via haar GIMV-participatie een militair toeleveringsbedrijf van high-techwapens uit, in strijd met de geest en de letter van de wapenwet van 5 augustus 1991, waar in meerdere artikelen de tekst "voor militair gebruik dienstig materieel en de daaraan verbonden technologie" (artikel 2) voorkomt. Het Vlaamse Gewest steunt derhalve financieel de Vlaamse wapenindustrie.

Bij brief van 29 oktober 1992 gericht aan het Forum voor Vredesactie heeft minister Van den Brande verklaard : "de aanwezigheid van Vlaamse ondernemingen op beurzen is immers volledig de verantwoordelijkheid van hun management". Vorig jaar reageerde zijn collega, de toenmalige Vlaamse minister van Economische Zaken, De Batselier, echter verbolgen op de aanwezigheid van Barco op die beurs. Hij schreef daarover een brief naar Barco waarin hij het bedrijf eraan herinnert "dat hij geen overheidsmiddelen wenste ter beschikking te stellen met het oog op de verwezenlijking van militair georiënteerde projecten".

1. Kan de minister ermee akkoord gaan dat het **semi-overbedrijfsbedrijf** Barco high-techmateriaal produceert en verkoopt, dat voor zuiver militaire doeleinden wordt gebruikt ?
2. Gaat de minister ermee akkoord dat dit indruist tegen de wet van 5 augustus 1991 op de wapenhandel ?
3. Hoeveel overheidsmiddelen werden in de jaren '91, '92 en '93 aan Barco ter beschikking gesteld ?
4. Om welke redenen voert de minister een ander beleid ten opzicht van dit bedrijf dan zijn voorganger ?
5. Heeft de minister het management erop gewezen dat de verkoop van militaire high-tech in strijd is met de geest van de wapenwet, en zo neen, waarom is dit niet gebeurd ?

Antwoord

1. Barco bouwt geen wapensystemen en is ook niet van plan dat in de toekomst te doen. De aanwezigheid van het bedrijf op manifestaties die een militair karakter hebben, kadert in een algemene technologie-strategie, en niet in een specifieke commerciële actie naar de wapenindustrie toe.

Volgende elementen zullen dit verduidelijken :

Technologische projecten in de militaire markt kan men indelen in twee categorieën :

1. de projecten die uitsluitend een militaire toepassing hebben en geen technologische terreinen bestrijken die op termijn ook in de **civiele** omgeving kunnen worden aangewend en waar bewapeningsprojecten typisch toe behoren ;
2. de projecten die — naast de aanwending in militaire omgeving — ook civiele toepassingen hebben of op korte termijn zullen hebben. Voorbeelden daarvan zijn projecten in de communicatie, radarcontrole, meteorologie en visuele simulatie. Dergelijke projecten ontstaan veelal in een ondersteunende functie van de defensieopdracht van het leger. Eens de technologie op punt staat, worden dan door de industrie de civiele toepassingen aangepakt.

Een typisch voorbeeld hiervan is de controle van het luchtverkeer. Ontwikkeld om een overzicht te geven van de bewegingen in een strategisch gebied, worden deze technieken vandaag aangewend om het luchtvaartverkeer in de omgeving van luchthavens en langs druk bevlogen routes zo veilig mogelijk te houden. In het kader van die toepassing biedt Barco twee componenten aan : beeldschermen die dankzij een extreem hoge precisie toelaten de kleinste details waar te nemen, en grafische computersystemen die toelaten de vluchtroutes van een groot aantal vliegende voorwerpen nauwkeurig te voorspellen. Deze twee onderdelen werden op de AFCEA-beurs voorgesteld. Ze daarom betitelen als high-techwapenonderdelen is op zijn minst misleidend.

Dezelfde beeldschermen en dezelfde grafische computersystemen worden immers zonder enige aanpassing gebruikt in toepassingen die met militaire projecten absoluut geen uitstaans hebben : dezelfde hoog-resolutieschermen vinden we terug bij de procesbewaking in een moderne productie-omgeving en dezelfde grafische computers worden aangewend om netten, die moeten instaan voor de voorziening van elektrische energie, visueel van nabij te volgen. Barco heeft met beide technologieën een wereldfaam verworven, zoals trouwens recent door de bemanning van de Atlanta-Atlas I-missie onder leiding van Dirk Frimout werd bevestigd.

Het uitgangspunt van de gestelde vraag, namelijk dat "Barco high-techmateriaal produceert en verkoopt dat voor zuiver militaire doeleinden wordt gebruikt", is dan ook verkeerd.

2. Het antwoord op de eerste vraag maakt duidelijk dat de aanwezigheid van Barco op de AFCEA-beurs enkel een prospectieve bedoeling heeft.

Hetzelfde materiaal dat op de AFCEA-beurs werd voorgesteld, wordt ook met veel succes voor civiele toepassingen ingezet, zoals voornoemde voorbeelden aantonen. Het gevoerde beleid druist dan ook niet in tegen de wet van 5 augustus 1991 en is noch naar de letter noch naar de geest in strijd met welk gevolgd beleid dan ook ten opzichte van de Vlaamse industrie.

3. Aan Barco werd door het Vlaamse Gewest in 1991 en 1992 voor 24 miljoen frank prototypesteun verleend. De participatie van de GIMV werd niet opgevoerd en in het kader van de expansiewetgeving werden geen aanvragen ingediend, aangezien de onderneming over een erkend coördinatiecentrum beschikt.
4. Ook vorig jaar heeft Barco met **visualisatie-apparaat** aan de AFCEA-beurs deelgenomen. Op de vraag van minister De Batselier om meer uitleg heeft Barco toen argumenten naar voren gebracht die volledig identiek zijn met de elementen die vandaag naar voren worden gebracht, en die argumenten gaven de minister toen volledige voldoening.

De strategie van Barco heeft zich ondertussen niet gewijzigd : wanneer toestellen en technologieën, ontwikkeld voor algemene professionele en industriële toepassingen, in een bepaald stadium ook in het kader van ondersteuningsprojecten van de defensie-organisatie kunnen worden aangewend, moet Barco ook deze markt van zijn technologisch niveau op de hoogte brengen. Zoniet kan men in een later stadium onmogelijk de technologische evolutie volgen en kan men ten opzichte van civiele klanten geen geloofwaardige commerciële positie uitbouwen.

5. Gezien de antwoorden op vragen 1 en 2, is deze vraag irrelevant.

Vraag nr. 14
van 8 december 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Ambtenaren en per-sorteeleden van parastatale instellingen — Gratis parkeerruimte

Sommige ambtenaren en personeelsleden van parastatale instellingen blijken over gratis parkeerruimte in de nabijheid van hun kantoor te beschikken.

Kan de minister mij meedelen hoeveel parkeerplaatsen er voor de ambtenaren van zijn administratie beschikbaar zijn, evenals de kosten die daaraan zijn verbonden ?

Kan de minister die inlichtingen eveneens verstrekken voor de parastatalen die onder zijn bevoegdheid vallen ?

Welke ambtenaren krijgen gratis parkeerruimte ?

Overweegt de minister maatregelen om het openbaar vervoer bij de ambtenaren op een of andere wijze te stimuleren ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

De ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap die onder mijn bevoegdheid ressorteren, zijn werkzaam in het Markiesgebouw, voor wat de administratie Economie van het departement Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden betreft, en in het Boudewijngebouw, voor wat het departement Coördinatie betreft, met uitzondering van de dienst Secretarie van de Vlaamse regering, die is gehuisvest op de eerste verdieping van het **Brittania**-house, Jozef II-straat 30.

Al die gebouwen beschikken over een ondergrondse parking die voldoende opvang biedt aan de ambtenaren die per wagen komen, namelijk 250 voor het Markiesgebouw en 308 voor het Boudewijngebouw. Voor de ambtenaren van de dienst Secretarie werden 4 standplaatsen gehuurd. Voor al die gebouwen zijn de hieraan verbonden kosten in de globale huurprijs begrepen .

Met betrekking tot het laatste deel van de vraag, vestig ik de aandacht erop dat bij de keuze van de huisvesting van de ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap rekening werd gehouden met de bereikbaarheid en de nabijheid van een spoorweg- of metrostation, zoals het Markiesgebouw bij het Centraal station en het Boudewijncomplex bij het Noordstation.

Wat de openbare instellingen onder mijn gezag of controlebevoegdheid betreft deel ik het volgende mee.

De Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen, Karel Oomsstraat 37 in 2018 Antwerpen, heeft een maximale parkeercapaciteit van 45 plaatsen. Alle personeelsleden die zich verplaatsen met een persoonlijk voertuig kunnen vrij beschikken over een parkeerplaats.

De kosten van onderhoud zijn inbegrepen in die van het gebouw en zijn minimaal.

Het Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk-technologisch Onderzoek in de Industrie, Bischoffsheimlaan 25 in 1000 Brussel, beschikt over 23 parkeerplaatsen ; ze staan gratis ter beschikking van de leden van de raad van bestuur en het IWT-personeel, ongeacht hun functie, alsook van de bezoekers. De basishuurprijs is contractueel vastgesteld op **45.000** frank per eenheid per jaar.

Het IWT ligt op korte afstand van het Centraal station en enkele tientallen meters van de eerste metrohalte.

De Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij, Lange Lozanastraat 223 in 2018 Antwerpen, beschikt over 28 parkeerplaatsen, gratis toegankelijk voor alle personeelsleden en bezoekers die met de wagen komen. De huur is in de totale huurprijs van het gebouw inbegrepen.

De GOM-Vlaams-Brabant, Toekomststraat 36-38 in 1800 Vilvoorde, beschikt op haar eigendom over 20 parkeerplaatsen die gratis gebruikt kunnen worden door personeel, bestuurders en bezoekers. Hieraan zijn geen kosten verbonden voor de GOM.

De GOM-West-Vlaanderen, Baron Ruzettelaan 33 in 8310 Assebroek-Brugge, beschikt als onderdeel van een globaal huurcontract over 18 parkeerplaatsen voor het personeel, die alternerend worden bezet.

Het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen, Bischoffsheimlaan 23 in 1000 Brussel : voor personeelsleden van niveau 1 en de bezoekers (6 vestigingsplaatsen) zijn 72 gratis parkeerplaatsen beschikbaar. De totale kostprijs per jaar is **2.534.000** frank.

De GOM-Limburg, kunstlaan 18, 3500 Hasselt, de GOM-Oost-Vlaanderen, Floraliapaleis, 9000 Gent, de Sociaal Economische Raad van Vlaanderen, Jozef II-straat 12-16, 1040 Brussel, de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek, Boeretang 200, 2400 Mol, hebben geen gratis parkeerruimten ter beschikking van het personeel.

Vraag nr. 15
van 10 december 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Buitenlandse reizen regeringsleden — Begeleiding door journalisten

Ik verneem dat het bij de Waalse gewestregering de gewoonte zou zijn dat wanneer een minister zich op een reis naar het buitenland door journalisten laat begeleiden, deze niet alleen een vliegtuigticket en hotelaccomodatie krijgen aangeboden, maar ook nog een bedrag in geld voor de kosten die ze ter plaatse hebben.

Zo zou er een bedrag van 42.300 frank gestort zijn geweest op de privé-rekening van de verslaggevers die eind augustus de Waalse eerste minister naar Japan zouden hebben begeleid, een reis die ten slotte niet doorging.

Naar aanleiding van een reis die de heer Spitaels eind

oktober naar Canada voerde, ontvingen zij dan weer 13.644 frank, terwijl hen voor een reis naar Mexico 9.000 frank werd overgemaakt.

Gebeurt zoiets ook op het niveau van de Vlaamse regering ? Zo ja, kan de minister mij meedelen welke bedragen in de loop van 1992 aan journalisten werden overgemaakt voor hun algemene kosten naar aanleiding van het begeleiden van ministers naar het buitenland ? Voor welke reizen en aan welke journalisten ?

Werd dat geld in die gevallen op hun privé-rekening gestort en dienden zij achteraf de uitgaven ervan te verantwoorden met de voorlegging van een onkostenrekening ?

Uit welke post van de begroting werden de betrokken gelden gehaald ? Werden de kranten- en andere mediadirecties van de betaling op de hoogte gebracht ?

Is de minister van mening dat één en ander met de deontologie van een democratische regering strookt ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

De journalisten die mij in 1992 op mijn buitenlandse reizen vergezelden, hebben geen geld ontvangen voor de kosten die zij in het buitenland maakten.

Aangezien zij op mijn uitnodiging de reis meemaakten, werden hun kosten ter plaatse, die niet voor **privé-doel**einden gemaakt werden, door één van mijn medewerkers of door een van de leden van mijn administratie vereffend.

Deze kosten werden ten laste genomen van de artikels 12.20.18 en 12.27.18 van de begroting 1992 van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 19 van 18 december 1992 van de heer K. VAN OVERMEIRE

Rellen in Antwerpen — Associatie met racisme

Op 9 december 1992 veroordeelde de Vlaamse regering racisme en elke vorm van geweld tegen vreemdelingen. Volgens De Standaard van 10 december reageerde zij daarmee zowel op het geweld in Antwerpen op 24 november als op de rellen van vorige zondag na afloop van de voetbalwedstrijd Beerschot-Racing Mechelen.

1. Hanteert de Vlaamse regering inzake racisme dezelfde omschrijving als die vermeld in de wet van bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden ?
2. Op welke manier associeert de Vlaamse regering de betogingen in Antwerpen van 24 november jongstleden met racisme ? Veroordeelt zij de aanvallen van Arabische jongeren op Joodse winkeliers en op bepaalde Vlaamse politieke organisaties en lokalen ?

3. Net voor de verklaring van de Vlaamse regering ontkende de politie formeel dat de rellen na afloop van de voetbalwedstrijd (het ging in casu om het ingooien van twee ruitjes) een racistische motivatie hadden. Over welke gegevens beschikt de regering om de verklaring van de politie te weerleggen ?

Antwoord

Vooreerst wil ik het lid bedanken voor het feit dat hij mij de gelegenheid biedt om nogmaals zeer formeel het standpunt van de Vlaamse regering ten aanzien van het racisme te bevestigen en toe te lichten, zoals ik dit inderdaad reeds verschillende keren gedaan heb onder meer op 9 december laatstleden en onlangs nog ten aanzien van de Vlaamse ambtenaren-generaal.

Concreet heb ik telkens zeer duidelijk gezegd dat wij elke vorm van racisme en dus ook elk vorm van geweld tegen vreemdelingen ten stelligste veroordelen. Een beschaafde democratie moet immers racisme op een verstandige wijze bestrijden zonder enig compromis. Het moet mogelijk zijn met een stevig beleid, maar ook met medewerking van vele groepen en bewegingen, tot een nieuw intercultureel leefklimaat te groeien in Vlaanderen. Hiertoe moeten de rechten en de plichten van alle burgers en bevolkingsgroepen op gelijke wijze geëerbiedigd worden. In functie hiervan zal de Vlaamse regering de strijd tegen racisme en xenofobie versterken en op positieve wijze haar **gelijke-kansenbeleid** voortzetten.

Ingaand op de vraag wil ik er nog het volgende aan toevoegen :

1. De Vlaamse regering hanteert inzake racisme de meest ruime omschrijving en verstaat hieronder alle uitingen, zowel opinies als gedragingen, die erop gericht zijn mensen op etnische basis te discrimineren. Dit gaat dus verder dan de huidige wet op het racisme en xenofobie, die uiteraard alleen op aantoonbare strafbare feiten is gericht.
2. De betoging van 6.000 jongeren (volgens de politie) op 24 november 1992 in Antwerpen tegen racisme en fascisme was een duidelijk teken dat er bij heel wat jonge mensen een ernstige bezorgdheid leeft over de groeiende sfeer van racisme in onze samenleving, waarmee ze trouwens op soms onaangename wijze worden geconfronteerd. De Vlaamse regering heeft dit signaal willen verstaan en heeft daar meteen ook op geantwoord via de pers. Het **weze** duidelijk dat hierbij gereageerd werd tegen elke vorm van racisme, ook die door het lid in het tweede deel van zijn vraag aangeklaagd.
3. De Vlaamse regering heeft nooit de bedoeling gehad de politieverklaring in verband met rellen na de bedoelde voetbalwedstrijd te weerleggen. Deze rellen waren het werk van hooligans (het zogenaamde VAK 13) die vooral hun ontgoocheling over het verlies van hun ploeg wilden botvieren tegen een vreemde speler die de winning-goal had gescoord. Enkel turkse herbergen in de buurt moesten het dan ook ontgelden. Zonder op die feiten dieper in te gaan heeft de regering gemeend deze mee te kunnen plaatsen in de ruimere context van de racistische gevoeligheden, die zeker bij de publieke opi-

nie leeft wanneer ze dit soort verslaggeving in de krant te lezen krijgt. De doorsneeburger beschikt hierbij meestal niet over voldoende bijkomende informatie om hier andere interpretaties aan te geven.

**Vraag nr. 20
van 18 december 1992
van de heer J. DEMEULENAERE**

Films — Produktietoelagen

In het kader van het koninklijk besluit van 23 oktober 1963 tot hulpverlening aan de Belgische filmnijverheid worden een aantal films erkend en gesubsidieerd.

Graag had ik van de minister vernomen welke films sinds 1989 erkend werden, met de respectievelijk toegekende produktietoelagen.

Antwoord

Bij de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten werd de steun aan de filmnijverheid overgeheveld naar de gemeenschappen. Om de continuïteit van de steunverlening te waarborgen wordt het koninklijk besluit van 23 oktober 1963 bij de Vlaamse Gemeenschap verder toegepast.

De Vlaamse minister tot wiens bevoegdheid de economie behoort, kan aan de producenten van Belgische films een produktietoelage verlenen, na advies van de Filmcommissie. De toelage wordt uitbetaald in de vorm van premies, berekend op basis van de bruto-ontvangsten. Volgende percentages zijn in het koninklijk besluit van 23 oktober 1963 bepaald :

- 15 of 25 % van de bruto-ontvangsten voor langspeelfilms ;
- 3 of 5 % van de bruto-ontvangsten voor kortfilms-documentaires ;
- 6 of 8 % van de bruto-ontvangsten voor kortfilms-animatie ;
- 5 of 7 % van de bruto-ontvangsten voor kortfilms-fictie ;
- 1 % van de bruto-ontvangsten voor de films die door openbare besturen zijn besteld, maar waarvan de handelsverdeling aan de producent wordt overgelaten ;
- 2 % van de bruto-ontvangsten voor filmjournaals.

De toelage mag in geen geval hoger zijn dan de kostprijs van de film. Geven recht op premies : de vertoningen van langspeelfilms die maximum 5 jaar in de handelsverdeling zijn gekomen. Voor kortfilms is die termijn vastgesteld op 3 jaar.

Sinds 1 januari 1989 zijn volgende films door de Vlaamse Gemeenschap erkend :

Fim	Aard	Percentage
1989		
Mystery highlands	kortfilm documentaire	5 %
Landuyt	kortfilm documentaire	5 %
Dr. Tristmans	kortfilm fictie	7 %
Britain by boat	kortfilm documentaire	5 %
1990		
Boerenpsalm	langspeelfilm	25 %
Blue berry hill	langspeelfilm	25 %
Wenen, keizerlijke en koninklijke stad	kortfilm documentaire	3 %
Sailors don't cry	langspeelfilm	25 %
De wassen zoen	kortfilm fictie	7 %
München een stad met allure	kortfilm documentaire	5 %
Dilemma	langspeelfilm	25 %
Wenen, bakermat van Europa	kortfilm documentaire	3 %
Charlie	kortfilm fictie	7 %
Wait until spring, Bandini	langspeelfilm	25 %
Münchener musea	kortfilm documentaire	3 %
Ti Amo	kortfilm fictie	7 %
Het sacrament	langspeelfilm	25 %
1991		
Ko Ko Flanel	langspeelfilm	25 %
Mutants needed	kortfilm fictie	7 %
Coup de théâtre	kortfilm fictie	7 %
Mozart on a string	kortfilm documentaire	3 %
Wow en Zowie	kortfilm animatie	8 %
To speak or not to speak	kortfilm animatie	8 %
Frère Jacques	kortfilm animatie	8 %
Sur le pont d'Avignon	kortfilm animatie	8 %
Piet Hein	kortfilm animatie	8 %
Het geknipte model	kortfilm fictie	7 %
De kat kwam weer	kortfilm animatie	8 %
1992		
De zomer van 1983	kortfilm documentaire	3 %
Leuven toeristisch	kortfilm documentaire	3 %
Rush hour	kortfilm fictie	7 %
Suit case	kortfilm fictie	7 %
Vol au vent	kortfilm fictie	7 %
Notenkraker	kortfilm fictie	7 %
Ash fall	kortfilm documentaire	5 %
Zaterdag in Salzburg	kortfilm documentaire	3 %
Boys	langspeelfilm	25 %
Yuppies	kortfilm fictie	7 %
Eline Vere	langspeelfilm	25 %
Cabine 11	kortfilm fictie	7 %
Minder dood dan anderen	langspeelfilm	25 %
Ballerina	kortfilm fictie	7 %
Suffrajette	kortfilm fictie	7 %
Salz burcht	kortfilm documentaire	3 %
Looping	kortfilm fictie	7 %
Quartet	kortfilm fictie	7 %

In de periode 1 januari 1989 — 31 december 1991 werd voor die films in totaal 96.666.484 frank uitbetaald.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 33
van 7 december 1992
van de mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

N. v. Animalia in Denderleeuw — Reukhinder

Op 19 oktober jongstleden heeft de minister de waterzuiveringsinstallatie van n.v. Animalia in Denderleeuw in werking gesteld. Hierdoor zou de verontreiniging van het afvalwater tot een minimum worden beperkt. Zelfs accidentele lozingen zouden zijn uitgesloten, zoals de minister schriftelijk antwoordde op de vraag van de heer E. Van Vaerenbergh (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 12 van 5 oktober 1992, blz. 567).

Ondanks de exploitatie van de nieuwe installatie stelt men verhoogde reukhinder vast, merkbaar tot op de autosnelweg E 40 ter hoogte van de gemeenten Erembodegem en Afligem.

1. Welke bijkomende maatregelen kunnen er ten aanzien van Animalia worden genomen ?
2. Kunnen de voorgestelde maatregelen van het saneringsplan van n.v. Animalia niet worden uitgevoerd ?

Antwoord

1. De lopende exploitatievergunning van het bedrijf Animalia voorziet wel degelijk in het nemen van bijkomende maatregelen tegen reukhinder. Een dergelijke maatregel is opgelegd in de exploitatievoorwaarden, namelijk die betreffende het saneringsplan.

De betrokken maatregel bestaat hierin dat het bedrijf een evaluatie moet laten uitvoeren door een erkend orgaan omtrent de reeds uitgevoerde maatregelen. De evaluatie is derhalve een in de exploitatievergunning ingebouwde controle van het saneringsplan. Het bedrijf zal door het bevoegde bestuur Milieu-inspectie worden verzocht tot de uitvoering van de evaluatie binnen een redelijke termijn. De evaluatie zal uitsluitend geven over de huidige toestand en over eventuele bijkomende te nemen saneringsmaatregelen.

2. Uit een inspectiebezoek is gebleken dat het bedrijf het door haar voorgelegde saneringsplan nagenoeg heeft uitgevoerd. Het saneringsplan, zoals dit door het bedrijf is voorgelegd, werd evenwel door het bestuur Milieu-inspectie niet goedgekeurd.

De reden van de niet-goedkeuring is dat het saneringsplan niet alle maatregelen overnam waarvan melding in het studieverlag opgesteld door het erkende orgaan. In ieder geval wordt het saneringsplan naar resultaat gecontroleerd aan de hand van de evaluatie, waarvan sprake onder 1.

De Milieu-inspectie voert momenteel een grondige doorlichting van de milieu-impact van het bedrijf door. Op basis hiervan zullen indien noodzakelijk bijkomende maatregelen worden opgelegd.

Vraag nr. 34
van 8 december 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Ambtenaren en personeelsleden van parastatale instellingen — Gratis parkeerruimte

Sommige ambtenaren en personeelsleden van parastatale instellingen blijken over gratis parkeerruimte in de nabijheid van hun kantoor te beschikken.

Kan de minister mij meedelen hoeveel parkeerplaatsen er voor de ambtenaren van zijn administratie beschikbaar zijn, evenals de kosten die daaraan zijn verbonden ?

Kan de minister die inlichtingen eveneens verstrekken voor de parastatalen die onder zijn bevoegdheid vallen ?

Welke ambtenaren krijgen gratis parkeerruimte ?

Overweegt de minister maatregelen om het openbaar vervoer bij de ambtenaren op een of andere wijze te stimuleren ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Vlaamse ministers gesteld.

Antwoord

Ten behoeve van de 4 instellingen die onder mijn bevoegdheid vallen, worden, rekening houdend met de lokale mogelijkheden, volgende plaatsen ter beschikking gesteld van hun personeelsleden.

Instelling	Beschikbare plaatsen	Kosten op jaarbasis uitgaven voor personeelsleden	ten behoeve van
OVAM	± 100	geen (eigen terrein)	alle personeelsleden
VLM	± 150	geen (eigen gebouw)	
VMW	56	455.112 frank	Personeelsleden die zich niet of moeilijk met het openbaar vervoer kunnen verplaatsen
VMM	299	164.400 frank	Alle personeelsleden

Het gebruik van het openbaar vervoer wordt bij de verschillende instellingen gestimuleerd. Zo worden onder meer bij OVAM fietsen ter beschikking gesteld voor de verplaatsingen van en naar het station in Mechelen.

Vraag nr. 35
van 8 december 1992
van de heer L. BARBE

Kwik in tandartspraktijken — Verplichte amalgaamscheider

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 7 van 7 februari 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 1 van 9 maart 1992, blz. 3) over klein gevaarlijk afval (KGA) in milieuboxen stelde de minister dat amalgaam die vrijkomt in de **tandartspraktijk**, niet kan worden beschouwd als gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen overeenkomstig artikel 1 paragraaf 1 van het KGA-besluit van 13 maart 1991. In zijn antwoord op de schriftelijke vraag nummer 263 van 12 oktober 1992 van de heer R. Van Hooland (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 2 van 16 november 1992, blz. 47) stelt de minister dat amalgaamresten wel worden beschouwd als klein gevaarlijk afval, overeenkomstig artikel 1, 8, c.

Door het uitblijven van wetgeving op federaal niveau inzake het verplichten van de installatie door de tandartsen van een amalgaamscheider, worden in bijna alle tandartspraktijken amalgaamresten met kwik via het afvalwater geloosd, terwijl dit wettelijk verboden is.

1. Behoren amalgaamresten van tandartspraktijken wel of niet tot de kleine gevaarlijke afvalstoffen ?
2. Zijn de ongeveer 4.000 Vlaamse tandartsen die in hun praktijk kwik lozen wel of niet in overtreding met de wetgeving inzake het lozen van afvalwater ?
3. Welke initiatieven heeft de minister genomen om zijn federale collega bevoegd voor Leefmilieu te overtuigen om de installatie van een amalgaamscheider bij tandartsen te verplichten ?

Antwoord

De bijkomende uitleg die het lid vraagt in zijn eerste vraag is terecht en de schijnbare tegenstrijdigheid vloeit voort uit de respectievelijke vraagstelling.

In de lijst van afvalstoffen die als gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen kunnen worden beschouwd, opgenomen in artikel 1 paragraaf 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 maart 1991 tot vaststelling van de algemene voorwaarden die gelden voor de verwijdering van gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen, werden onder punt 8, c amalgaamen opgenomen. Derhalve bestaat de mogelijkheid om amalgaamen te verwijderen via de inzameling van het klein gevaarlijk afval (KGA).

Het lid vroeg in zijn vijfde vraag van 7 februari 1992 of het amalgaam van tandartspraktijken met de milieubox moest worden meegegeven. In het voormelde KGA-besluit, artikel 4 paragraaf 2 staat : „KGA van huishoudelijke oorsprong dient aan het ophaalvoertuig te worden aangeboden in een recipiënt dat door toedoen van het Vlaamse Gewest ter beschikking wordt

gesteld aan de gezinnen, of in een recipiënt dat door OVAM goedgekeurd werd.” Vermits het hier om afval gaat van een beroepsactiviteit en dus niet van huishoudelijke oorsprong, hoeven de amalgaamresten van tandartspraktijken dus niet in de milieubox. Dit betel echter niet dat, op het grondgebied van gemeenten die hiertegen geen bezwaar hebben, het amalgaam via de inzameling van het KGA kan worden verwijderd.

Samengevat kan dus worden gesteld dat op dit ogenblik volgende legale wegen bewandeld kunnen worden voor de verwijdering van amalgaamen uit tandartspraktijken :

Het lozen van ander dan normaal huisafvalwater is ingedeeld in de tweede klasse wanneer het geen gevaarlijke stoffen bevat, respectievelijk in de eerste klasse wanneer het wel gevaarlijke stoffen bevat. Wat de lozing van amalgaamlegering betreft, vestig ik de aandacht erop dat het hier stricto sensu gaat om afvalstoffen die niet met het afvalwater mogen worden geloosd.

In de mate dat die afvalstoffen worden opgevangen door een amalgaamscheider, kan worden aangenomen dat de aard en de hoeveelheden van gevaarlijke stoffen vervat in de afvalwaters van een tandtechnisch laboratorium dermate klein en onschadelijk zijn, dat die lozing kan worden beschouwd als een meldingsplichtige activiteit in toepassing van Vlarem 1.

Voor de amalgaamresten die afzonderlijk worden gehouden, zijn volgende uitwegen mogelijk inzake verwijdering :

- via een vergunde verwerker van afvalstoffen. Dit gebeurt dan op kosten van de praktijk ;
- via de verwijdering van KGA, mits toelating van de desbetreffende gemeente.

Zoals hiervoor vermeld, valt die materie onder toepassing van Vlarem 1. Ik heb derhalve geen contact opgenomen met de federale collega. Wel werd op 16 april 1992 de Unie der Tandtechnische Laboratoria in Westerlo hierover ingelicht.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 320 (BZ 1992)
van 7 oktober 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Scheldedijken in St.-Amands en Bornem — Maai-beheer

De vorige jaren werden de Scheldedijken in Sint-Amands en Bornem begraasd door enkele kudde schapen. Voor zover mij bekend was dit de afgelopen zomer niet het geval en werd het gras op de Scheldedijken machinaal gemaaid. Graag vernam ik de reden van die verandering.

Antwoord

Op het grondgebied van de gemeenten St.-Amands en Bornem zijn reeds verschillende jaren een aantal schaapherders met hun kudde actief. Ook deze zomer 1992 werden dezelfde dijken door dezelfde schaapherders beheerd. Het is echter niet uitgesloten dat in het beheer van de schaapherders, bij snel uitbreidende begroeiing, de dijk gedeeltelijk gemaaid wordt. De mogelijkheid van maaien staat gestipuleerd in de overeenkomsten met de schaapherders. Het onderhoud van het grasbestand gebeurt tot op heden echter tot volledige voldoening van de dienst.

Vraag nr. 21
van 5 november 1992
van de heer H. LAUWERS

Aanleg goederenspoorlijn Antwerpen-Lier — Advies en voorstel

De directie van de NMBS kreeg van de raad van bestuur de opdracht om alle betrokkenen om advies te vragen over de eventuele aanleg van een goederenspoorlijn vanaf de noordelijke haven in Antwerpen naar Lier, via het in het gewestplan gereserveerde duwvaarttracé Oelegem-Zandvliet .

1. Werden de diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap hierover gecontacteerd ?
2. Wat zijn de concrete voorstellen inzake breedte, hoogte of diepte van de spoorlijn ?
3. Hoe wordt zulk advies, die een belangrijke politieke keuze inhoudt, opgemaakt ? Wanneer en hoe worden de Vlaamse regering en de Vlaamse Raad hierbij betrokken ?
4. In welk stadium van de procedure wordt een MER opgemaakt ?
5. Heeft de minister hier reeds een principiële stelling ingenomen ?

Antwoord

Tot op heden werd noch een bouwvraag, noch een ontwerp van MER aan de buitendienst van het bestuur van de Ruimtelijke Ordening betreffende die aangelegenheid voorgelegd.

Bijgevolg is er mij geen enkel concreet voorstel bekend inzake breedte, hoogte of diepte van de spoorlijn.

Hoewel het hier om een belangrijk project inzake openbaar vervoer gaat, behoort dit in de eerste plaats tot de bevoegdheid van de nationale minister van Verkeer en Infrastructuur, die een ontwerp van koninklijk besluit moet opstellen.

Dit ontwerp moet voorgelegd worden aan het Overlegcomité Regering-Executieven.

De Vlaamse Raad wordt in principe niet bij het advies betrokken. Elk lid is nochtans vrij om hierover in de Raad een debat aan te vragen.

Overigens moet de NMBS een bouwvergunning aanvragen bij de bevoegde diensten van de Vlaamse Gemeenschap (**Arohm**) in dit stadium dient een MER te worden opgemaakt. In ieder geval moet ook het **gewestplan** in herziening gesteld worden in functie van dergelijke infrastructuur. Tot op heden is ook hieromtrent geen dossier ingeleid. Verder is het evident dat die infrastructuur van internationaal en gewestelijk belang ook het voorwerp zal zijn van onderzoek in het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Aangezien er bijgevolg geen enkel tastbaar dossier voorligt, is het mij onmogelijk, zelfs principieel, een stelling in te nemen.

Vraag nr. 32
van 12 november 1992
van de heer M. CAPOEN

Koninklijke Baan in De Haan — Snoeien van bomen

Bomen en struiken langs de Koninklijke Baan (De Haan) worden in deze periode door de diensten van het ministerie van Openbare Werken gesnoeid. Dit snoeien gebeurt naar verluidt met een zaaginstallatie die op een tractor wordt bevestigd.

Er wordt mij signaleerd dat het resultaat zeer slordig snoeiwerk is, met grote beschadiging van de bomen (bomen splijten en worden scheefgetrokken, takken scheuren af).

Kan de minister mij meedelen welke methode zijn diensten aanwenden om bomen te snoeien ?

Behoort die methode tot de meest aangewezen werkwijzen die een goed resultaat opleveren, of moet ik integendeel geloof hechten aan de mij meegedeelde informatie ?

Is het eventuele minder goeie resultaat van De Haan een alleenstaand geval ?

Antwoord

Het snoeien van bomen wordt normaal uitgevoerd met een snoeitang voor kleinere takken en met een boomzaag van het type kettingzaag voor dikkere takken of stronken.

Tussen De Haan en de Vosseslag (richting Bredene) is benoorden de Koninklijke Baan een draadafsluiting aangebracht ter bescherming van de duinen. De bomen en struikgewas langs die draadafsluiting zijn moeilijk bereikbaar voor het snoeien op bovenvermelde wijze. Bij wijze van proef was het de aannemer toegestaan een strook te snoeien met behulp van een zaaginstallatie, gemonteerd op een tractor. De zaaginstallatie was van het type tondeuse, bestaande uit over elkaar heen en weer bewegende stalen platen, voorzien van snijtanden. Het resultaat van die proef was, zoals terecht gesteld in de vraag, negatief.

De aannemer heeft dan ook de opdracht gekregen de snoeiwerken op behoorlijke wijze af te werken middels snoeitang en kettingzaag en de belangrijkste boomwonden te verzorgen met balsam. Deze werken zijn inmiddels uitgevoerd.

Het spreekt voor zich dat de methode met **zaaginstallatie** gemonteerd op tractor definitief afgewezen is.

Vraag nr. 34
van 12 november 1992
van de heer H. DE CROO

N 45 — Afwerking

De verdere aanleg van en de verbeteringen aan **gewestwegen** zijn blijkbaar om begrotingsredenen uitgesteld. In sommige gevallen is de definitieve vastlegging van het tracé zelfs niet meer aan de orde. Dit kan voor een aantal aangelanden die een onroerend goed willen kopen, verkopen of door omstandigheden uit onverdeeldheid moeten treden, nare gevolgen hebben.

Een treffend voorbeeld is de N 45 die tussen Geraardsbergen (Smeerebbe-Vloerzegem) en Ninove (Voorde) op 2 van de 4 geplande rijstroken is aangelegd. Voor de rest zou er geen definitieve zekerheid zijn over het tracé van Geraardsbergen-Overboelare tot Smeerebbe-Vloerzegem en vanaf Voorde richting Denderhoutem.

1. Zijn de tracés Geraardsbergen tot Smeerebbe-Vloerzegem enerzijds en Voorde-Denderhoutem anderzijds van voornoemde N 45 nu al dan niet definitief vastgelegd? Zo nee, welke vooruitzichten zijn er eventueel?
2. Hoe kunnen de aangelanden bij een verder uitblijven van tracévastleggingen, enige zekerheid krijgen betreffende aankoop, verkoop van een onroerend goed of uit onverdeeldheid treding, als de niet-vastlegging van het N 45-tracé deze aangelegenheden komt bezwaren? Wie kan of zal later instaan voor een eventuele schadeloosstelling? Hoe?
3. Voor wanneer kan er een eventuele verdere afwerking van de N 45 in het algemeen worden verwacht, hetzij gefaseerd, hetzij in één keer?

Antwoord

1. Het tracé van de geplande verbinding N 45 in het vak Geraardsbergen-Ninove is vastgelegd op het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem (koninklijk besluit van 30 mei 1978). Een beperkte tracéwijziging werd aangenomen door de Vlaamse Executieve in 1988 en dient bij de herziening van het gewestplan bevestigd te worden.
2. Gelet op het voorgaande stellen er zich geen eigenlijke problemen inzake reservatie voor die verbinding.
3. De verdere afwerking van de verbinding N 45 is niet opgenomen in het rollend driejarenprogramma voor investeringswerken.

Vraag nr. 42
van 16 november 1992
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Schipdonkkanaal — Verbreding

Het Schipdonkkanaal is gelegen in een landschappelijk

waardevol gebied, namelijk een waardevol kanaallandschap.

De plaatselijke bevolking en de gemeentebesturen zijn bijzonder ongerust over de plannen om het Schipdonkkanaal te verbreden.

Voor het gebied is het belangrijk dat het rioolwater en het oppervlaktewater gescheiden gehouden wordt. Een goede oplossing zou erin bestaan het rioolwater van Sint-Laureins naar het Schipdonkkanaal (Balgershoeke) af te voeren en het oppervlaktewater naar het Leopoldskanaal te doen stromen.

Kan de minister meedelen of het project om het Schipdonkkanaal te verbreden definitief is afgevoerd?

Is de minister voorstander van de voorgestelde scheiding tussen rioolwater en oppervlaktewater? Zo niet, waarom niet?

Antwoord

De verbreding van het Afleidingskanaal der Leie is noodzakelijk voor de goede afvoer van wasdebieten vanuit het Gentse naar de zee. De werken vinden dan ook hun verantwoording in de vereiste om een veilige waterbeheersing voor het Gentse te verwezenlijken. Uiteraard zal daarbij ook getracht worden, als tweede functie, de verbrede vaarweg ook maximaal te laten renderen als scheepvaartweg. Onze oppervlaktewaters hebben nu eenmaal meervoudige functies. Over het realiseren van het project is evenwel nog geen beslissing genomen.

Wat betreft het gedeelte van de vraag over de waterkwaliteit dien ik het lid mee te delen dat die materie niet tot mijn bevoegdheid behoort. Principieel kan ik echter wel met de visie instemmen dat in onderhavig geval een scheiding van rioolwater en oppervlaktewater voor de hand ligt.

Ons streven dient echter te blijven uitgaan naar de zuivering van alle wateren en het zuiver houden van alle waterlopen.

Vraag nr. 54
van 25 november 1992
van de heer E. FLAMANT

Expresweg N 49 tussen Westkapelle en Maldegem — Snelheidsbeperking

Enkele maanden geleden werd een algemene snelheidsbeperking ingevoerd op de expresweg N 49 tussen Westkapelle en Maldegem. Het gaat hier om een weg van tweemaal twee rijstroken, goed gescheiden van elkaar en waarvan ik vermoed dat er slechts weinig ongevallen gebeuren. Op een afstand van 11 km staan er slechts 12 woningen.

Vóór het invoeren van de maatregel was er slechts bij het naderen van een kruispunt een snelheidsbeperking tot 90 km per uur.

1. Waarom werd die maatregel tot het beperken van de snelheid op de N 49 doorgevoerd?

2. Hoeveel ongevallen wegens te hoge snelheid hadden plaats op die weg in de loop van 1991 en 1992 ?
3. a. Hoeveel snelheidsovertredingen werden op dit traject in dezelfde periode vastgesteld ?
- b. Hoeveel overtredingen door het niet-respecteren van de verkeerslichten aan de kruispunten werden op dit traject in dezelfde periode vastgesteld ?

Antwoord

De snelheidsbeperking van 90 km per uur werd ingevoerd omdat het rijgedrag op die weg in veel gevallen is zoals op een autosnelweg, ondanks de talrijke gelijkvloerse kruisingen.

Tussen de grens met Maldegem en het kruispunt met de Kalvekeetdijk zijn er bijna geen huizen met rechtstreekse toegang tot de N 49. In die zone zijn er echter 36 kruispunten of doorsteken in de middenberm.

Langs de weg zijn fietspaden aangelegd die op de meeste plaatsen gescheiden zijn van de rijweg door een veiligheidszone. Op sommige plaatsen is die zone smaller dan 2 meter. Van 1 januari 1990 tot 31 juni 1992 zijn op de weg tussen kmp. 70,07 en 84,47, 171 ongevallen gebeurd met gewonden. Hierbij vielen 11 doden, 44 zwaargewonden en 196 lichtgewonden. 33 ongevallen waren van het type waarin slechts één voertuig betrokken was, wat duidelijk wijst op overdreven snelheid. Bij 73 ongevallen waren fietsers of bromfietzers betrokken. De meeste van die ongevallen gebeurden in de bebouwde kom van Knokke-Heist.

Uit alle onderzoeken blijkt dat de snelheid een rol speelt bij de meeste verkeersongevallen. Het is echter moeilijk uit te maken of in die gevallen de snelheid hoger lag dan de toegelaten snelheid.

Het antwoord op de vragen onder punt 3 valt niet onder mijn bevoegdheid, maar wel onder die van de nationale minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar ambt die bevoegd is inzake de rijkswacht.

Vraag nr. 70 van 10 december 1992 van mevrouw M. DILLEN

Viaduct in Vilvoorde — Nieuwe wegenwerken

Na zeer veel ellende voor de automobilisten werd twee jaar geleden het Viaduct van Vilvoorde in gebruik genomen. Thans blijkt dat de uitvoering van de werken te wensen overlaat en dat er opnieuw wegenwerken moeten worden uitgevoerd.

1. Kan de minister mij meedelen wat de oorzaak is van de noodzaak tot nieuwe wegenwerken ?
2. Kan de minister mij de totale kostprijs meedelen van de reeds uitgevoerde werken ?
3. Kan de minister mij een raming geven van de kostprijs voor de nieuw uit te voeren werken ? Kan de minister mij meedelen door wie dit moet worden gedragen ? Is er hier enige verantwoordelijkheid vanwege de uitvoerder van de werken ?

4. Kan de minister mij meedelen welke inspanningen er zullen worden gedaan om de hinder voor de automobilisten te beperken ? Kan de minister meedelen wat de thans vooropgestelde duur van de werken zal zijn ?

Antwoord

1. Tot op heden is een exacte oorzaak nog niet gekend. Een onderzoek ter zake is nog niet afgerond.
2. De reeds uitgevoerde werken bedroegen circa 150 miljoen, waarvan de helft voor nieuwe **uitzetvoegen**.
3. De exacte uitwerking en begroting van de nodige herstellingswerken kan pas gebeuren na beëindiging van het lopend onderzoek. Afhankelijk hiervan zal ook worden nagegaan wie de kosten ervan dient te dragen.
4. Om de hinder voor de weggebruikers te beperken zullen de herstellingswerken in de vakantieperiode (juli-augustus) worden uitgevoerd, met behoud van twee rijstroken. De thans vooropgestelde duur bedraagt twee weken.

Vraag nr. 71 van 10 december 1992 van mevrouw M. DILLEN

Turnhoutsebaan in Antwerpen — Ongevallen

Op de gewestweg Turnhoutsebaan die loopt van Antwerpen tot Turnhout over het grondgebied van verschillende gemeenten in de provincie Antwerpen gebeuren regelmatig zware verkeersongevallen.

1. Kan de minister mij meedelen hoeveel ongevallen er hier gebeurd zijn, vanaf 1989, opgesplitst per jaar, met dodelijke afloop, met zwaargewonde, met lichtgewonden, enkel met materiële schade ?
2. Kan de minister mij meedelen op welke knelpunten de meeste ongevallen gesitueerd zijn ?
3. Kan de minister mij meedelen of er maatregelen worden gepland om die knelpunten weg te werken ? Zo ja, kan de minister mij meedelen welke ?

Antwoord

Uit de ongevallenstatistieken werden de volgende gegevens afgeleid wat betreft het aantal ongevallen :

Jaar	Doden	Zwaar- gewonden	Licht- gewonden
1989	4	60	175
1990	3	36	150
1991	8	35	256
1992 (januari-juni)	3	11	101
Totalen	18	142	682

Voor de ongevallen met enkel materiële schade zijn geen gegevens beschikbaar.

Wat de lokatie van de ongevallen betreft kan worden vermeld dat ongeveer de helft der ongevallen gesitueerd zijn op de kruispunten.

Wat de maatregelen betreft die hiertegen worden genomen, kan worden verwezen naar het antwoord op vraag nummer 72 van dezelfde datum.

In de loop van 1993 zullen, in het kader van een lopende aanneming, enkele ingrepen van beperkte omvang worden uitgevoerd.

Vraag nr. 72
van 10 december 1992
van mevrouw M. DILLEN

Turnhoutsebaan in Antwerpen — Veiligheidsmaatregelen

Op de gewestweg Turnhoutsebaan die loopt van Antwerpen tot Turnhout over het grondgebied van verschillende gemeenten in de provincie Antwerpen, gebeuren regelmatig zware verkeersongevallen.

Welke maatregelen ter verbetering van de verkeersveiligheid heeft de minister genomen gedurende de laatste vijf jaren? Kan de minister mij de kostprijs hiervan mededelen? Welke veiligheidsmaatregelen worden door de minister gepland? Kan de minister mij hiervan een kostenraming geven? Is dit reeds ingeschreven in de begroting?

Antwoord

Met het oog op de verkeersveiligheid werden in de laatste vijf jaar de volgende kruispunten heringericht:

- Westmalle : het kruispunt met de gewestweg N 179 voor een bedrag van 1 miljoen ;
- Oostmalle : het kruispunt met de N 14 voor een bedrag van 12,9 miljoen ;
- Schilde : het kruispunt met de Kasteeldreef voor een bedrag van 3 miljoen ;
- St.-Antonius-Zoersel : verkeerslichten geplaatst aan het kruispunt met de Eikendreef voor een bedrag van 3 miljoen.

Verder werd de herinrichting in 1993 gepland van volgende kruispunten :

- Wijnegem : het kruispunt met de R 11 voor een bedrag van 10,5 miljoen ;
- Deurne : het kruispunt met de Schotensteenweg voor een bedrag van 2 miljoen.

Vraag nr. 73
van 10 december 1992
van mevrouw M. DILLEN

Turnhoutsebaan in Antwerpen — Verkeerssituatie en heraanleg

De problematiek van de verkeersveiligheid op de Turnhoutsebaan in de provincie Antwerpen, die over het hele grondgebied van de stad Antwerpen tot in Turnhout loopt, is ten gevolge van verschillende zware ongevallen in het recente verleden opnieuw in de actualiteit gekomen.

Meer en meer protest wordt er door de buurtbewoners van de verschillende delen van de Turnhoutsebaan geformuleerd tegen de verkeersonveiligheid.

1. Heeft de Vlaamse regering een studie laten maken van de verkeerssituatie op de Turnhoutse baan? Zo ja, kan de minister mij hiervan de resultaten medelen?
2. Kan de minister mij meedelen of er reeds plannen bestaan over de heraanleg van de Turnhoutsebaan, en dan meer bepaald op het grondgebied van de stad Antwerpen, in de districten Borgerhout en Deurne? Zo ja, kan de minister mij de kostenraming hiervoor meedelen?

Kan de minister mij meedelen wanneer de werken zullen worden aangevat? Zo neen, meent de minister niet dat het nuttig is zo spoedig mogelijk plannen te maken voor de heraanleg van de Turnhoutsebaan?

Antwoord

Er werd geen studie gemaakt van de verkeerssituatie op de Turnhoutsebaan.

Behalve de specifieke studie inzake het louter verkeerstechnische ontwerp van de weg, uit te voeren door en in opdracht van het departement Leefmilieu en Infrastructuur, zou ook nog de stad hieromtrent een stedenbouwkundige studie maken, waarmee het uiteindelijke ontwerp van de herinrichting rekening dient te houden. Die laatste studie is ten laste van de stad.

Voor de aanvang van de werken kan nog geen periode worden vooropgesteld.

In afwachting van de definitieve herinrichting zullen in de loop van 1993 in het kader van een lopende aanneming enkele kleinere ingrepen gebeuren ter hoogte van kruispunten en voetgangersoversteken.

Vraag nr. 75
van 11 december 1992
van de heer H. SUYKERBUYK

Gewestweg II 7 — Herinrichting

Gewestweg 117 is en blijft de aansluiting op de E 19

met veel vrachtvervoer vanuit Nederland. De bebouwing, vooral ter hoogte van Kalmthout-Achterbroek en het daarachter liggend uitgebouwde industrieterrein **Bosduin** was er al eerder en het doorgaand verkeer komt er in conflict met in- en uitritten van plaatselijke bewoners en bedrijven.

1. Kan de minister de gewestweg bij prioriteit onderzoeken, met het oog op de herinrichting inzake snelheid en overzichtelijkheid van de aansluiting met andere wegen ?
2. Kan de minister voor het fietsverkeer alternatieve oplossingen onderzoeken ? Alleen dergelijke oplossingen zijn realistisch. Voor het deel van Brasschaat tot Kalmthout lijkt het gebruik van het militair domein de oplossing.
3. Kan de minister een snelheidsbeperking tot 70 kilometer per uur opleggen voor het hele traject ? Te veel soorten verkeer, ook landbouwverkeer, komen op de gewestweg in het gedrang.
4. Kan de minister eerst en vooral de openbare verlichting van die gewestweg (van Essen tot Brasschaat) uitbreiden, tenminste de bestaande lichtpunten versterken en hun plaatsing vooral ten opzichte van de bomen verbeteren ?

Antwoord

1. Langs bedoelde weg werden in 1991 op drie plaatsen gemiddelde dagintensiteiten gemeten over een tijdsperiode van 16 uur (tussen 6 uur en 22 uur) :

- op het kruispunt met de N 1 : ll. 180 voertuigen ;
- op het kruispunt met de N 111 : 7.734 voertuigen ;
- op de grensovergang met Nederland : 6.624 voertuigen.

Deze cijfers gelden voor beide rijrichtingen samen.

In de laatste drie jaren werden op die weg geen zwarte punten genoteerd.

In 1989 werd een zwart punt genoteerd ter hoogte van het afstandspunt 19K5. Dit laatste is het kruispunt Het spijker in Essen, waar ondertussen aanpassingswerken werden uitgevoerd.

2. De mogelijkheid werd onderzocht voor alternatieve wegen voor het fietsverkeer nagenoeg evenwijdig aan de gewestweg. Die zijn evenwel niet beschikbaar voor het traject van Brasschaat tot Essen. Voor het gebruik van het militair domein is de toestemming noodzakelijk van het ministerie van Landsverdediging.

Ter beveiliging van het fietsverkeer zijn reeds in 1992 werken ten bedrage van 49.337.087 frank aanbesteed en goedgekeurd. Die werken strekken zich uit langs de N 117. vanaf het kruispunt met de N 115 tot aan het kruispunt met de N 1. De uitvoering ervan is gepland voor de eerste helft van 1993.

3. De invoering van 70 km/uur over een lang traject is niet afdwingbaar en ook niet aangewezen. Een

snelheidsbeperking, eventueel gekoppeld aan een inhaalverbod, is dan ook maar effectief op die plaatsen waar de weggebruiker de reden en de noodzaak ervan aanvoelt. Op dit ogenblik loopt een procedure voor de invoering van een inhaalverbod en een snelheidsbeperking tot 70 km/uur over een vak vanaf 7K300 tot 8K650 op het grondgebied Kalmthout-Kapellen en Wuustwezel.

4. Wat betreft de openbare verlichting over het traject tussen Brasschaat en Essen, kan worden gezegd dat die, uitgezonderd aan de grensovergang in Essen, eigendom is van de betrokken gemeentebesturen. Een overname door het Vlaamse Gewest, uitgezonderd het vak van de hele omlegging in Essen, is eveneens niet opgenomen op een algemeen programma. Voor de omlegging in Essen geldt overigens slechts de laagste prioriteit.

Vraag nr. 76 van 11 december 1992 van de heer R. VAN HOOLAND

Crematoria in Vlaanderen — Gegevens

Het aantal crematoria is in België, en vooral in Vlaanderen, de jongste jaren opvallend toegenomen, zowel ingevolge particulier als ingevolge openbaar initiatief.

Kan ik van de minister volgende gegevens krijgen ?

1. Een overzicht van de crematoria in Vlaanderen, met jaar van oprichting, eigenaar, vorm van beheer (intercommunale, concessie, v.z.w., vennootschap enzovoort), vestigingsplaats en, zo mogelijk, de oprichtings- en investeringskosten.
2. De werkingskosten, op jaarbasis en gesplitst per soort (personeelskosten, financiële lasten, functioneringskosten, overdrachten).
3. Het exploitatieresultaat.
4. De personeelsbezetting naar niveau, rang, graad, geslacht, statutair — contractueel dienstverband.

Antwoord

De door het lid gewenste gegevens worden bij de intercommunale verenigingen opgevraagd. Van zodra ik volledig over die gegevens beschik, laat ik ze hem rechtstreeks toesturen.

Vraag nr. 84 van 17 december 1992 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Meersstraat in Londerzeel — Wijziging bijzonder plan van aanleg

Voor de Meersstraat in Londerzeel wordt een wijziging van het bijzonder plan van aanleg (BPA) Molenveld gepland, waardoor het BPA van woonuitbreidingsgebied zou worden omgezet naar een zone voor kleine en middelgrote ondernemingen, gelegen tussen de Meersstraat en de A 12.

Het blijkt inderdaad dat de gemeente plant dit als woonuitbreidingsgebied ingekleurd BPA om te vormen tot KMO-zone. Het zou de bedoeling zijn daar een sorteercentrum voor de verwerking van de droge fractie van het huishoudelijk afval te vestigen.

1. Hoever is de uitvoering van de plannen op dit ogenblik gevorderd ?
2. Is het inderdaad de bedoeling daar het sorteercentrum voor de verwerking van de droge fractie van huishoudelijk afval van Halle-Vilvoorde te vestigen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting.

Antwoord

Het betreft het bijzonder plan van aanleg nummer 13 Molenveld dat bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 werd goedgekeurd. Bij ministerieel besluit van 17 september 1984 werd besloten dat dit BPA dient te worden herzien, omdat het de uitvoering van werken van algemeen belang verhindert.

Tot op heden werd echter nog geen ontwerp-plan, zoals bepaald door de wet van 29 maart 1962, aan het bestuur Ruimtelijke Ordening voorgelegd.

Vraag nr. 85
van 17 december 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Doorgaand verkeer in Wemmel — Omleiding

De gemeente Wemmel zou het plan opgevat hebben een parallelweg met de Brusselsesteenweg aan te leggen van de Molenstraat in Brussel, die de drukke Asseseenweg zou kruisen, verder zou lopen via de Merchtensebaan en voetweg 25, en dan via de Koppegemstraat tot in de Dorpsstraat van Relegem.

In feite betreft het dus een voorstel van de gemeente Wemmel om een deel van het doorgaand verkeer door het centrum van Wemmel om te leiden langs de buurgemeente Asse.

Kan de minister meedelen of hij van die plannen op de hoogte is ?

Welke implicaties zou die idee hebben op het gewest-plan ?

Antwoord

De buitendienst Vlaams-Brabant van het departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer, is niet op de hoogte van die plannen.

Gezien de plannen mij niet bekend zijn, is het mij dan ook niet mogelijk de implicaties hiervan op het gewest-plan op te geven.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 15
van 24 november 1992
van de heer A. DENYS

BRTN — Personeel van facilitaire bedrijven

Ik verwijs naar mijn schriftelijke vraag nummer 76 van 15 september laatstleden 'in verband met het personeelsbestand van de BRTN (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 2 van 16 november 1992, blz. 68).

De minister beantwoordde slechts een gedeelte van mijn vragen en beweerde dat hij op de overige vragen niet kon antwoorden omdat er geen gegevens beschikbaar zijn.

Mijn vragen zijn er echter precies op gericht om aan te tonen dat het beleid van de BRTN faalt omdat zij de beschikbare middelen niet efficiënt aanwendt.

Met een (gekende) personeelsformatie van meer dan 2.700 werknemers is het algemeen geweten dat de BRTN zich zeer frequent beroept op facilitaire bedrijven. Uit haar boekhouding moet minstens blijken wat de kost hiervan is.

1. Daarom herhaal ik mijn vraag : hoeveel personen die niet tot de personeelsformatie behoren en diensten verlenen uit hoofde van een facilitair bedrijf, leveren regelmatig prestaties voor de BRTN ?
2. Bijkomende vraag : wat is de kostprijs hiervan ?

Antwoord

De BRTN bezorgde mij de volgende gegevens.

Dat een beroep wordt gedaan op facilitaire bedrijven mag niet worden geïnterpreteerd als een aanvulling van de BRTN-personeelsformatie.

Facilitaire bedrijven worden bij de televisieproductie aangesproken uit technische noodzaak en als onvermijdelijke aanvulling van de eigen produktiemogelijkheden.

Zo beschikt BRTN niet over eigen filmcameramannen, noch over een onbeperkt aantal video-opnamen en -geluidsploegen.

Door de vrij plotse overgang van film naar magnetische registratie is ook het aantal montagestudio's beperkt gebleven.

Ook voor tijdelijke en/of uitzonderlijke faciliteiten zoals het leveren van stellingen, torenkranen, grootschalige mobiele lichtinstallaties, mobiele tribunes worden gespecialiseerde bedrijven ingeschakeld.

Het is niet mogelijk precies te achterhalen hoeveel personen "regelmatig" diensten verlenen via een facilitair bedrijf. De toegeleverde facilitaire prestaties behelzen op jaarbasis \pm 6.500 man/dagen.

Per jaar wordt er rond de 150 miljoen bruto aan **facilitaire** bedrijven besteed.

Vraag nr. 19
van 26 november 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN — Stellingname presentatoren

Op dinsdag 24 november jongstleden vond de presentator van het Radio 1-programma "Neem je tijd" het nodig om 24 november 1991 te bestempelen als de "dag dat onverdraagzaamheid met twee voeten het parlement instapte". Die opmerking werd geopperd naar aanleiding van de aankondiging van twee concerten georganiseerd door ultra-linkse groeperingen in Antwerpen.

Het komt me dan ook voor dat de geciteerde opmerking niet doelde op diegenen die zich niet hebben kunnen neerleggen bij de wil van de kiezer.

Meent de minister dat presentatoren van de openbare omroep tijdens de uitzendingen zonder meer stelling mogen nemen omtrent de uitspraak van de kiezer ?

Welke stappen heeft de minister reeds ondernomen om dit in de toekomst uit te sluiten ?

Antwoord

Ik bezorg het lid rechtstreeks de tekst van de "Uitkrant" die werd gelezen in het BRTN-programma "Neem je tijd" van 24 november 1992.

Aangezien die tekst van de hand van de producer is, wordt de producer en niet de presentator terecht gewezen. Daarin wordt beklemtoond dat :

- hij niet het recht heeft zijn persoonlijke mening over politieke kwesties te verkondigen in de uitzendingen ;
- duiding geven bij politieke aangelegenheden de exclusieve bevoegdheid is van de Nieuwsdienst ;
- opiniëring in elk geval uit den boze is ;
- eventuele herhaling aanleiding zal geven tot tuchtmaatregelen.

Vraag nr. 23
van 7 december 1992
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Radio-uitzendingen — Slechte ontvangst in Brusselse tunnel

Welke maatregelen zullen er worden genomen om een einde te maken aan de slechte ontvangst van radio-uitzendingen in de wegtunnel van het Rogierplein tot het Madouplein in Brussel, en wanneer ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat het een normaal verschijn-

sel is dat luisteraars in lange tunnels problemen hebben met de ontvangst van radioprogramma's.

Om dit te verhelpen worden in sommige tunnels de programma's lokaal heruitgezonden. Zo wordt het Radio-1 programma (91,7 MHz) van de BRTN heruitgezonden in de Leopold II-tunnel.

Vermits de exploitatie van de meeste tunnels gebeurt door het ministerie van Openbare Werken, heeft dit ministerie ook het al dan niet heruitzenden van de diverse programma's in handen.

Vraag nr. 33
van 17 december 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Soepelere EG-bepalingen ten aanzien van audio-visuele media — Maatregelen

Naar aanleiding van de recente Europese top in Edinburgh hekelden BRTN en VTM beide het bestaande EG-kader dat aan sommige omroepen de mogelijkheid biedt om via het buitenland te ontsnappen aan meer beperkende nationale bepalingen. Zij bepleitten dat de concentratie van commerciële omroepen in handen van een beperkt aantal grotere culturen, zou worden vermindert.

Kan de minister medelen of hij ter zake concrete maatregelen treft of kan treffen om een specifiek financieel steunbeleid te voeren ten aanzien van de eigen audio-visuele productie ?

Welke maatregelen worden getroffen op Vlaams, Belgisch en Europees vlak om de opdringing van commerciële omroepen die vanuit het buitenland worden gecontroleerd, terug te dringen ?

Antwoord

1. De tekst waarnaar het lid refereert, maakt deel uit van het Handvest van het Europa van de Culturen dat door de minister-president van de Vlaamse regering werd voorgesteld op een studiedag georganiseerd door het Instituut voor Europees recht van de KU-Leuven en het Europa Instituut van de universiteit van Edinburgh op 10 december 1992 in Edinburgh.

Voor de televisie worden de volgende uitgangspunten voorgesteld :

- Openbare omroepen dienen door de Europese Gemeenschap erkend te worden als een noodzakelijke schakel voor de culturele ontplooiing van alle culturen, en in het bijzonder van de kleinere culturen.
- Samenwerking tussen de minder kapitaalkrachtige omroepen dient door de Europese Gemeenschap erkend en bevorderd te worden in het licht van het cultureel kartelrecht.
- Elke cultuurregio heeft het recht een quota-beleid te voeren om de eigen TV-productie te stimuleren.

- Elke cultuurregio heeft het recht om het eigendomsrecht van zowel de openbare als de commerciële omroepen te verankeren in de eigen cultuurgemeenschap.
- De concentratie van commerciële **televisieomroepen** in handen van een beperkt aantal grotere culturen dient te worden uitgesloten.

Op de studiedag, die doorging onder het motto "naar een cultureel gecorrigeerde markteconomie" deden VTM en BRTN ook een gezamenlijke oproep aan de omroepen uit de kleinere, Europese culturen, waarin in feite de hiervoor vermelde uitgangspunten worden onderschreven.

- 2 De Vlaamse regering bereidt een aanpassing van het kabeldecreet van 28 januari 1987 voor. Deze aanpassing is noodzakelijk ingevolge de Europese TV-richtlijn van 3 oktober 1989 enerzijds en het arrest van het Hof van Luxemburg van 16 december 1992 anderzijds.

De Vlaamse Gemeenschap onderzoekt welke maatregelen mogelijk en aangewezen zijn ter bescherming van de culturele eigenheid en de pluriformiteit van de pers.

- 3 In de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993 zijn voor subsidies van de produktie en de **co-produktie** van films en voor subsidies aan filmscenarioschrijvers en initiatieven inzake scenario's 121,6 respectievelijk 4,0 miljoen frank ingeschreven.

Vraag nr. 35
van 18 december 1992
van de heer J. DEMEULENAERE

Centra amateuristische kunstbeoefening — Subsidiëring

In de begroting, sectie 43, wordt sinds een paar jaar aan de v.z.w. Socialistisch Centrum voor Amateuristische Kunstbeoefening en aan de v.z.w. Amateuristische Kunstbeoefening van de Christelijke Arbeidersvereniging een nominatieve toelage van 3 miljoen frank toegekend.

Graag had ik van de minister het volgende vernomen :

1. de inhoud van de protocolovereenkomst van die v.z.w.'s met de Vlaamse Gemeenschap waarin de bepaling van de opdrachten zou moeten blijken ;
2. de voorwaarden waaraan beide v.z.w.'s moeten voldoen om van de subsidiëring te kunnen genieten ;
3. of de v.z.w.'s nog steeds beantwoorden aan de destijds gestelde voorwaarden. Hoe gebeurt die controle ?

Antwoord

Naar aanleiding van de beslissing van de Vlaamse Raad om op voorstel van de Vlaamse Executieve aan de v.z.w.'s Socak en Dakab een nominatieve subsidie toe te kennen heeft de administratie een afsprakennota

gemaakt waarin de functies en opdrachten worden beschreven die de v.z.w.'s moeten vervullen. De doelstelling die hierbij vooropgesteld wordt is de integratie van de kunstzinnige vorming in het sociaal-cultureel werk vanuit de arbeidersbeweging, met andere woorden, de afstand tussen de arbeider en cultuur verkleinen.

Volgende functies en opdrachten moeten worden vervuld :

- theorievorming en methodiekontwikkeling ;
- promotie en sensibilisering ;
- bibliotheek en documentatiecentrum ;
- materiaal- en produktieontwikkeling ;
- consumentenbehartiging ;
- bemiddeling ;
- deskundigheidsbevordering.

Tijdens een jaarlijkse evaluatievergadering en op basis van een uitgebreid werkingsverslag wordt nagegaan of en in welke mate de v.z.w.'s de opdrachten en functies vervullen en hoe deze kunnen worden bijgestuurd. De functies worden telkens beter omschreven en door kwantitatieve gegevens versterkt.

Op die wijze kan worden gesteld dat de v.z.w.'s steeds beter en steeds meer aan de vooropgestelde functies en opdrachten voldoen.

Om van de subsidiëring te kunnen genieten moeten de v.z.w.'s een permanent secretariaat hebben en, door hun werking en aan de hand van een werkingsverslag, bewijzen de functies te vervullen.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
 AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 29
van 4 december 1992
van de heer F. VERMEIREN

Administratieve organisatie — Werking en contact met de burger

Dagelijks worden de burgers geconfronteerd met de gevolgen van de loomheid van de administratie van de Vlaamse Gemeenschap. De gewestvorming heeft tot nog toe zeker niet geleid tot een vlotter contact tussen de administratie en de burgers, integendeel.

Voor het kleinste en onbelangrijkste dossier moeten adviezen aangevraagd worden, die enkel de administratieve lijdensweg vergroten en het economisch leven in Vlaanderen verlammen. Er wordt zelfs in bepaalde gevallen gewacht met een advies omdat "de diensten vernomen hebben dat er een nieuwe richtlijn op komst zou zijn die het inwinnen van een advies van Stedebouw zal opleggen".

Dossiers die worden doorgegeven blijken na enkele maanden zoek te zijn. Aan de betrokkenen wordt dan gevraagd — na 19 maanden — om een nieuw dossier te willen bezorgen.

Welke maatregelen heeft de Executieve reeds getroffen om een vlottere werking van de Vlaamse administratie te verzekeren en om het contact met de burgers te verbeteren ?

Antwoord

Hoewel de verbetering van de dienstverlening van de Vlaamse administratie niet uitsluitend mijn bevoegdheid is, maar eveneens tot de verantwoordelijkheid van mijn collega's behoort, wens ik niettemin de collectieve aandacht van de leden van de Vlaamse regering voor dit probleem te benadrukken.

1. Vooraf wijs ik erop dat de Vlaamse administratie in 1990 en 1991 grondig geherstructureerd werd. Deze herstructurering, waarvan de uitvoering nog niet is voltooid, bevat in zich reeds een aantal innovaties die de efficiëntie van het ministerie ten goede moeten komen. Ik verwijs hier onder meer naar :
 - de optie voor een matrixstructuur waarbij de inhoudelijke en organisatorische samenhang van de diensten beklemtoond wordt ;
 - de uitbouw van een interne audit- en **adviescapaciteit** ;
 - de werving van contractueel gespecialiseerd personeel ;
 - de grotere beleidsmatige inbreng van de administratie, onder meer voorafgaand aan het Vlaamse regeerakkoord en ter voorbereiding van de huidige fase van de staatshervorming.
2. In functie van een snellere administratieve behandeling heeft de Vlaamse regering in overleg met de administratieve top van het ministerie, besloten voorrang te geven aan :
 - het sneller beantwoorden van brieven ;
 - het verkorten van betalingstermijnen.
3. De Vlaamse regering nam op 9 december 1992 de nodige uitvoeringsbesluiten ter uitvoering van het decreet van 23 oktober 1991 inzake de openbaarheid van bestuursdocumenten. Hierdoor ontstaat voor iedere burger en/of organisatie een ruim recht op informatie en inzage in dossiers.
4. Een belangrijke realisatie hierbij is de aanwerving van een ombudsman en van een **informatie-ambtenaar** voor het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Beiden zullen hun functie ten volle uitvoeren vanaf 1 januari 1993.
5. Omdat de Vlaamse regering net als het lid bekommerd is om administratieve procedures niet node-loos te belasten met adviesprocedures, werd in juli 1992 aan de Vlaamse administratie de opdracht gegeven alle advies- en overlegprocedures te inventariseren en voorstellen tot vereenvoudiging te formuleren. Die inventaris werd inmiddels door de Vlaamse administratie opgesteld en in haar vergadering van 16 december 1992 gelastte de Vlaamse regering ieder lid om de inventaris en de voorstellen kritisch te onderzoeken op basis van de volgende criteria :

- de toegevoegde waarde van een procedurestap voor de uiteindelijke besluitvorming ;
- de mogelijke integratie ervan in de normale beleidsvoorbereiding door de administratie ;
- het vermijden van overlappende **procedurestapen**.

Dit onderzoek zal afgerond zijn einde maart 1993, waarna concrete maatregelen zullen worden genomen.

6. Met het oog op een meer klantgerichte organisatie, wordt in 1993 binnen het gehele ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gestart met een **organisatieontwikkelingsproject**, waarbij expliciet aandacht zal worden besteed aan de integrale kwaliteitszorg.

Dit project, waarvoor de principiële goedkeuring reeds in juli 1992 werd gegeven, beoogt in een eerste fase de doelstellingen in alle geledingen te expliciteren. Die doelstellingen-analyse zal op zich reeds een aanzet geven tot meer klantgerichtheid, vermits ieder ambtenaar zijn functie geconfronteerd zal zien met de doelstellingen van zijn organisatie. Eenmaal de doelstellingen gekend en algemeen aanvaard zijn, zal in een tweede fase de structuur en de werking van de Vlaamse administratie doorgelicht en waar nodig aangepast worden. De noodzaak tot deregulering vormt een der uitgangspunten voor die doorlichting.

7. Ten slotte wijs ik het lid op het nieuwe Vlaamse ambtenarenstatuut dat weliswaar nog niet definitief goedgekeurd is, maar waarbij de principes van **responsabilisering** en deregulering daadwerkelijk voorop staan. Het statuut zal een aantal stimuli bevatten om de rendabiliteit van de ambtenaar te verhogen, onder meer door de koppeling tussen verloning en evaluatie.

Vraag nr. 34 van 10 december 1992 van de heer F. VAN DEN EYNDE

Lagere school De Buurt in Gent — Deelname aan betoging tegen racisme

Verschillende kranten maken gewag van het feit dat de lagere school De Buurt officieel deelnam aan de betoging die op 24 november in Gent doorging tegen de verkiezingsuitslag van 24 november 1991. Het dagblad De Gentenaar bracht zelfs een foto met de volgende commentaar : "De jonge garde : leerlingen van de lagere school De Buurt stalen de show en scandeerden als volleerde betogers".

Op een mondelinge vraag die ik op 26 november in de Kamer van Volksvertegenwoordigers aan de minister van Justitie stelde omtrent de incidenten naar aanleiding van die betoging, antwoordde deze laatste : "In Gent werden voertuigen beschadigd, ruiten ingegooid, schoolmateriaal beschadigd en een leraar met een mes bedreigd. Er werd tot administratieve aanhoudingen overgegaan."

De minister van Onderwijs is ongetwijfeld van één en

ander op de hoogte, en meer in het bijzonder van het officieel mee optrekken van een gesubsidieerde lagere school in een demonstratie.

Is de minister van mening dat het doen deelnemen van kinderen tussen de 6 en de 12 jaar aan een politieke demonstratie overeenstemt met de normale **deontologie** van een onderwijsinstelling, en meer bepaald met wat omtrent politiek in de school decretaal bepaald werd ?

Is de minister niet van mening dat de betrokken school haar bevoegdheid zeer ver te buiten gaat, wanneer zij haar kinderen stuurt naar een betoging waarvan op voorhand geweten kon zijn dat zij tot ernstige incidenten kon leiden ?

Wie is volgens de minister verantwoordelijk indien één van de kinderen van die school op één of andere wijze bij de incidenten betrokken zou zijn geraakt of verwondingen had opgelopen ?

Welke maatregelen heeft de minister getroffen ?

Antwoord

Het departement Onderwijs heeft geen enkel officieel bewijselement dat zou toelaten te stellen dat bedoelde lagere onderwijsinstelling als school deelnam aan de betoging die op 24 november 1992 doorging. Evenmin werden hierover klachten ontvangen.

Artikel 41 paragraaf 1 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de **onderwijs**-wetgeving bepaalt dat elke politieke activiteit en propaganda verboden is in de onderwijsinstellingen van het gemeenschapsonderwijs en van het gesubsidieerd onderwijs.

Het doen deelnemen van leerlingen tussen de 6 en 12 jaar aan een politieke demonstratie wordt beschouwd als een politieke activiteit en is alsdusdanig verboden.

Als een schooldirectie leerlingen meeneemt naar een betoging dan is de directie verantwoordelijk indien één van de kinderen op één of andere wijze bij incidenten betrokken zou raken.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 37 (BZ 1992)

van 11 mei 1992

van de heer H. VAN DIENDEREN

Tramlijnen in Antwerpse periferie — Plannen

“Naar de toekomst toe is het belangrijk dat de tramlijnen dieper in de periferie doordringen, richting **Boechout**, richting Turnhout, richting Brasschaat . . .” Dat zei de minister op een studiedag op 27 april 1992 in Antwerpen.

1. Bestaan er concrete studies of plannen voor het

herstel van die tramlijnen die de auto de vorige decennia heeft verdreven ?

2. Hoe ziet de realisatiekalender er uit ?

3. Op hoeveel wordt de kostprijs van de lijnen geschat ?

4. Worden intussen interessante stroken voor aparte trambeddingen gevrijwaard ? Bestaat daarover een akkoord met de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Angelegenheden ?

Antwoord

Enige jaren geleden werd op initiatief van de Vlaamse Vervoermaatschappij een werkgroep Sneltramlijnen te Antwerpen opgericht, samengesteld uit de betrokken openbare besturen, met als specifieke opdracht :

— de inschakeling van het premetronet in het **stads**-streekvervoer ;

— de uitbreiding van bestaande tramlijnen ;

— de integratie van nieuwe lijnen ;

— onderzoek naar verhoging van de commerciële snelheid van het openbaar vervoer ;

— het ontwikkelen van coördinatiepunten tussen de verschillende vervoersmodi.

Op deze wijze tracht de Vlaamse Vervoermaatschappij een coördinatie tot stand te brengen om op maximale wijze de verdere uitbouw van het openbaar vervoer te vrijwaren en daar waar mogelijk projecten te coördineren zodat er geen hypotheek wordt gelegd op zijn verdere uitbouw.

Door de optimalisatie van de tramlijnen **7/15** wordt, in combinatie met de verhoging van de commerciële snelheid — door uitbreiding van eigen beddingen en invoering van verkeerslichtenbeïnvloedingen — , ruimte gecreëerd om een tramverlenging te realiseren tot voorbij Mortsels, richting Boechout.

In noordelijke richting moet een noord-zuidas ontwikkeld worden, waarbij gebruik gemaakt zal worden van de ondergrondse kokers tussen het Koningin Astridplein en het Sportpaleis, om vervolgens via de Groenendaallaan tot aan de Noorderlaan een uitbreiding te realiseren. In een latere fase wordt er een verdere uitbreiding gepland over de Noorderlaan richting Ekeren.

Een verlenging van de tramlijn 3, via de Bredabaan tot aan de geplande Grote ring (Melchesdreef), wordt tevens in overweging genomen.

In het kader van de ontwikkeling van de oost-westas worden de voorbereidende besprekingen betreffende een protocolakkoord tussen de betrokken besturen voor de heraanleg van de Tumhoutsebaan, op het gedeelte grondgebied Antwerpen, eerstdaags afgerond. Dit akkoord omvat de modaliteiten van de studie van het project, met inbegrip van de stedenbouwkundige ontwikkeling. Een verdere uitbreiding van deze tramlijn richting Turnhout behoort tot de mogelijkheden.

Algemeen kan gesteld worden dat de kostprijs van 1 km dubbelspoor op een middenberm, met inbegrip van de verharding in deze zone, geraamd kan worden op circa **110.000.000** frank (exclusief BTW), waarbij de eigen bedding dan tevens — waar nodig — dienst kan doen als **busbaan**.

De termijnen voor de realisatie zijn sterk afhankelijk van de middelen die hiertoe ter beschikking werden gesteld door de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 7
van 13 november 1992
van de heer F. GHESQUIERE

Luchthaven van Oostende — Geluidsproblematiek

Binnenkort zullen 131 personeelsleden van de Regie der Luchtwegen geïntegreerd worden in het departement Leefmilieu en Infrastructuur, meer bepaald de dienst Geregeld Vervoer en Regionale Luchthavens.

Binnen de RLW werd een speciale dienst Geluidsproblematiek opgericht bestaande uit geluids- en verkeersleidingsexperten. Deze cel heeft tot taak erop te letten dat de gepubliceerde normen en tevens de uit- en aanvliegroutes worden gerespecteerd.

De onteigeningen voor de verplaatsing van het instrumentlandingsstelsel (ILS) zijn uitgevoerd. Dit systeem zal in gebruik genomen worden in december 1992.

1. Zijn er bij de personeelsleden die van de Regie der Luchtwegen komen en geïntegreerd zullen worden in het departement Leefmilieu en Infrastructuur, ook geluids- en verkeersleidingsexperten uit de speciale dienst Geluidsproblematiek ?
2. Kan de luchthaven in Oostende een beroep doen op de bestaande dienst Geluidsproblematiek van de RLW, ook in de toekomst ?
3. Zo niet, wordt er overwogen een Vlaamse dienst op te richten ?
4. Welke maatregelen worden er genomen om geluidshinder te voorkomen van de vliegtuigen, voor de verschillende soorten vluchten, en om **nachtvluchten** eventueel te verbieden ?

Antwoord

1. Er werd niet voorzien in de overdracht naar het Vlaamse Gewest van personeelsleden van de Regie der Luchtwegen, behorend tot het hoofdbestuur van de Regie. Bovendien blijft de verkeersleiding op de luchthavens van Antwerpen en Oostende verder behoren tot de federale bevoegdheid.
2. Het departement Leefmilieu en Infrastructuur kan verder, onder bepaalde voorwaarden, een beroep doen op de dienst geluidsproblematiek van de Regie der Luchtwegen.

Aan de geluidsexperten van de administratie **Wegeninfrastructuur en Verkeer** van het departement

werd de opdracht gegeven zich eveneens in te werken in de problematiek van het lucht- en **grondlawaaï** op en rond de luchthavens.

3. Het lijkt bijgevolg overbodig hiervoor een afzonderlijke Vlaamse dienst op te richten.
4. De luchtvaartautoriteiten verbieden het landen van vliegtuigen die niet voldoen aan de Belgische wettelijke normen, gebaseerd op de internationale ICAO-reglementering.

De Luchthavendirectie zal ernaar streven, in overleg met de Luchthavengebruikers, de vluchten zoveel mogelijk overdag te laten plaatsvinden. Bovendien wordt overwogen een nieuwe tarievenstructuur in te voeren, waarin voor de nachtvluchten een hogere vergoeding gevraagd wordt.

Vraag nr. 8
van 16 november 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Investering MIVB — Tegemoetkoming Vlaams Gewest

Blijkens een artikel in Le Soir zou de Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer van Brussel erop staan dat het Vlaams Gewest voor 50 percent zou **tegemoetkomen** in een investering van **300** miljoen frank voor de vervanging van 12 kilometer spoor van lijn 58.

Wat is de houding van de minister hierin ?

Antwoord

Van een eventuele investering van **300** miljoen frank voor de vervanging van 12 kilometer spoor van lijn 58, met een gevraagde tegemoetkoming van 50 percent door het Vlaams Gewest, is de **VVM De Lijn** niet op de hoogte.

Dergelijke tegemoetkoming is strijdig met de afgesloten samenwerkingsovereenkomst tussen het Vlaamse, Waalse en Brusselse Gewest, die het beheer van **gesteekoverschrijdende** lijnen toevertrouwd aan de respectieve vervoersmaatschappijen.

Lijn 58 wordt beheerd door de MIVB. Vervangingen van sporen maken deel uit van het beheer van de lijnen.

Bovendien bepaalt het samenwerkingsakkoord dat belangrijke wijzigingen aan de voorwaarden van de uitbating van gesteekoverschrijdende lijnen, evenals de hiermee gepaard gaande investeringen, onderworpen zijn aan een voorafgaandelijk akkoord tussen de betrokken gewesten. De samenwerkingsovereenkomst voorziet op generlei wijze in een verplichte tegemoetkoming in de kosten.

Vraag nr. 9
van 16 november 1992
van de heer H. SUYKERBUYK

Busverbinding Zeeuws-Vlaanderen-Breda — Stop in Antwerpen

De busverbinding tussen Zeeuws-Vlaanderen en Breda

loopt over Antwerpen. Omdat de NMBS cliënteel zou kunnen verliezen, verzet zij zich ertegen dat reizigers op- en afstappen in Antwerpen.

Het cliënteelverlies is zeer hypothetisch en de goed functionerende busverbinding in het **Nederlands-Vlaamse** grensgebied krijgt een flinke deuk door de in niets gerechtvaardigde opstelling van de NMBS. De mogelijkheden voor het openbaar vervoer worden eens te meer geboycot. Daar is geen ander woord voor.

Wat is het standpunt van de minister ? Neemt hij daarover contact op met de NMBS ?

Antwoord

De raad van bestuur van de VVM ging op 20 oktober 1992 akkoord met een ontwerp van een gezamenlijke intentieverklaring met n.v. Verenigd Streekvervoer Nederland (VSN).

Die verklaring houdt onder meer in dat de n.v. VSN en De Lijn voortaan de mogelijkheden onderzoeken om gezamenlijk het collectief personenvervoer in de grensstreek België-Nederland te ontwikkelen en te exploiteren. Voor die samenwerking is het begrip collectief personenvervoer vooralsnog beperkt tot busvervoer.

De grensstreek zoals bepaald in de intentieverklaring, omvat het gebied waarbinnen thans een aantal grensoverschrijdende verbindingen bestaan.

Op de Interministeriële Conferentie voor Verkeer en Infrastructuur (ICVI) van 17 november 1992 werd besloten om op korte termijn een overeenkomst af te sluiten tussen de vier maatschappijen (NMBS, De Lijn, TEC en MIVB) over de coördinatie van het spoorvervoer en het streek- en stadsvervoer.

Eventuele contacten met de NMBS zullen gebeuren volgens de overeengekomen voorwaarden en met inachtname van de intentieverklaring van de VVM De Lijn en n.v. Verenigd Streekvervoer Nederland.

**Vraag nr. 17
van 9 december 1992
van de heer H. BROUNS**

Bescherming Vijverbroek in Kessenich — Stand van zaken

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 18 van 25 maart 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 5 van 11 mei 1992, blz. 188) wist de minister mij te melden dat de beslissing tot voorlopige bescherming van het Vijverbroek als landschap aan de eigenaars van de diverse percelen werd bekendgemaakt. Voor 1 perceel werd echter nog gewacht op de juiste eigendomstoestand zoals die bekend is bij de dienst Registratie en Domeinen.

Graag zou ik aan de minister de volgende vragen willen stellen :

1. Is de juiste eigendomstoestand van het genoemde perceel al bekend ?
2. Werd het dossier "beëindigd onderzoek" al samengesteld in verband met de bescherming van het Vijverbroek ?

3. Wanneer zal het Vijverbroek definitief beschermd zijn als waardevol landschap ?

Antwoord

1. De juiste eigendomstoestand van het genoemde perceel is bekend.
2. Het dossier beëindigd onderzoek werd samengesteld en aan de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen voor advies voorgelegd op haar vergadering van 29 oktober 1992. De commissie heeft een gunstig advies uitgebracht met betrekking tot de definitieve bescherming van het Vijverbroek.
3. Ik zal weldra een beslissing nemen met betrekking tot de definitieve bescherming van het Vijverbroek als landschap.

**Vraag nr. 18
van 10 december 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE**

Dagelijks bestuur Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Buitenlandse verplaatsingen

Kan de minister mij een overzicht verstrekken van de buitenlandse verplaatsingen die de leden van het dagelijks bestuur van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel in 1992 hebben ondernomen, telkens met reisdoel, verblijfsduur en de reden van de verplaatsing ?

Bestaat er ter zake reeds een programma voor 1993 ? Kan de minister mij hiervan eventueel een soortgelijk overzicht verstrekken ?

Antwoord

Er dient vooraf te worden gesteld dat alle verplaatsingen van het dagelijks bestuur onmiddellijk in verband staan of stonden met het actieprogramma 1992 van de VDBH, zoals voor alle personeelsleden van de VDBH trouwens.

Wat 1993 betreft, verwijs ik het lid naar het actieprogramma dat weldra zal worden gepubliceerd.

Buitenlandse verplaatsingen in 1992 :

De heer Hans De Belder, directeur-generaal :

- Berlijn (17 februari) Eerste Vlaamse aanwezigheid Bautec
- Den Haag (6 april) Coördinatie actieplan
- Kent (7 april) Euroregio
- Praag (20 april) Consulaire Conferentie
- Zuid-Afrika (4-6 mei) Zending BDBH
- Barcelona (14-15 mei) Voorbereiding Sevilla
- Boedapest (20-22 mei) VEVNDBH — jaarbeurs
- Sevilla (27-29 mei) Zending Vlaamse regering
- Polen (1-5 juni) Zending BDBH onder voorzitterschap van Prins Albert
- Barcelona (7-8 juli) Voorbereiding zending BDBH
- Baltische Staten (20-25 sept) VDBH-zending
- Londen (1 en 15 okt) Speech Kamer van Koophandel en Promotie / FET-VDBH

- Marseille (15-16 okt) Contactdag VDBH
- Milaan (27 nov.) Voorbereiding VDBH-missie 1993

De heer P. Verhaegen, adjunct-directeur-generaal :

- Quebec (11-15 mei) Zending Vl. Gemeenschap — vernieuwing Entente
- Birmingham en VEV-missie
- Manchester (16-17 mei)
- Marokko (12-15 okt.) . Ministeriële zending BDBH
- Lyon (4-5 nov.) Pollutec-Milieubeurs met VDBH-deelname
- Bangkok (23-27 nov.) Vlaamse Havendagen

De heer J. Van Cleynenbreugel, inspecteur-generaal :

- Hongarije (23-26 sept.) Zending minister-president Vlaamse regering
- Mexico (21-28 nov.) Zending BDBH onder voorzitterschap van Prins Albert

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 7 van 8 december 1992 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Ambtenaren en personeelsleden van parastatale instellingen — Gratis parkeerruimte

Sommige ambtenaren en personeelsleden van parastatale instellingen blijken over gratis parkeerruimte in de nabijheid van hun kantoor te beschikken.

Kan de minister mij meedelen hoeveel parkeerplaatsen er voor de ambtenaren van zijn administratie beschikbaar zijn, evenals de kosten die daaraan zijn verbonden ?

Kan de minister die inlichtingen eveneens verstrekken voor de parastatalen die onder haar bevoegdheid vallen ?

Welke ambtenaren krijgen gratis parkeerruimte ?

Overweegt de minister maatregelen om het openbaar vervoer bij de ambtenaren op een of andere wijze te stimuleren ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Vlaamse ministers gesteld.

Antwoord

Voor de twee pararegionales die onder mijn bevoegdheid ressorteren, kan ik het lid als volgt inlichten.

1. Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap beschikt over 41 parkeerplaatsen, waarvan een tiental voorbehouden zijn aan bezoekers. De huurkosten ervan zijn opgenomen in de globale **huurkost** van het gebouw.

Gelet op het geringe aantal staat er slechts een parkeerplaats ter beschikking van een beperkt aantal personeelsleden, dit afhankelijk van de behoefte en de noodzakelijkheid.

Om tegemoet te komen aan de gebruikers van het openbaar vervoer enerzijds en om het openbaar vervoer te stimuleren anderzijds, werd bij de keuze van de nieuwe vestigingsplaats geopteerd voor een ligging op een relatief kleine afstand van een **spoorwegstation** (kleine ring van Brussel).

Ten slotte heeft de raad van bestuur in zijn vergadering van 14 juli 1992 zijn akkoord gegeven om aan te sluiten bij het project Treinkaartprijs verminderd met de werkgeversbijdrage.

2. Kind en Gezin beschikt voor haar personeelsleden over 61 parkings. Hiervan zijn er echter 5 plaatsen voorbehouden voor bedrijfsvoertuigen en 12 plaatsen voor bezoekers. De overblijvende 44 plaatsen voldoen ruimschoots aan de behoefte, zodat iedere ambtenaar die dit wenst, gratis kan parkeren.

Kind en Gezin heeft het gebouw in eigendom. Bij de aankoop van het gebouw waren de parkings inbegrepen, zodat de kosten voor de parking niet afzonderlijk berekend kunnen worden. Ook de onderhoudskosten zijn niet te becijferen. Het onderhoud maakt immers deel uit van het takenpakket van de huisbewaarder.

Om het openbaar vervoer te stimuleren heeft Kind en Gezin in 1990, toen het een nieuw onderkomen moest zoeken, bewust gekozen voor een ligging kort bij een spoorweg- en metrostation. Het huidige gebouw ligt op 300 meter van het Zuidstation en op 50 meter van een metrostation.

Ten slotte heeft de raad van beheer in zijn vergadering van 24 juni 1992 zijn akkoord betuigd om aan te sluiten bij het project Treinkaartprijs verminderd met de werkgeversbijdrage.

Vraag nr. 8 van 9 december 1992 van de heer H. BROUNS

Bejaardenvoorzieningen in Limburg — Tekort

In het artikel "Limburg grijpt naast **bejaardenvoorzieningen**" in Het Belang van Limburg van 6 oktober 1992 wordt gesteld dat Limburg opnieuw naast een reeks bejaardenvoorzieningen dreigt te grijpen. Volgens het definitieve bouwprogramma dat is goedgekeurd door de Vlaamse minister van Welzijn en Gezin, zijn voor de rustoordsector slechts drie Limburgse projecten definitief goedgekeurd, voor in totaal 160 bedden. Ook de serviceflats komen er bekaaid af met de definitieve goedkeuring van 13 projecten voor in totaal 364 wooneenheden, aldus het artikel. Niettemin was er een principiële belofte van subsidiëring gedaan voor 35 serviceflat-projecten (goed voor 1076 wooneenheden) en voor 19 rustoordprojecten (voor in totaal 1031 bedden). Verder blijkt dat Limburg een tekort heeft van 3000 bedden in de rustoordsector.

Graag zou ik willen vragen aan de minister of die informatie juist is. Indien deze informatie juist blijkt te zijn, is de minister dan van plan om toch nog stappen te zetten om het tekort aan rusthuisbedden en wooneenheden voor serviceflats in Limburg op zeer korte tijd teniet te doen ?

Antwoord

De besluiten van de Vlaamse Executieve van 4 april 1990 en 27 februari 1991 voorzien respectievelijk in de realisatie van 5.000 wooneenheden in **serviceflatgebouwen** en woningcomplexen met dienstverlening en 5.000 woongelegenheden in rusthuizen en rusthuisafdelingen via de alternatieve financiering.

De in die besluiten bepaalde bouwprogramma's specificeren het aantal eenheden waarvoor per jaar de definitieve opname in de bouwprogramma's kan worden toegekend. Voor de periode tot en met 1992 bedragen deze respectievelijk 4.250 wooneenheden in serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening en 2.000 woongelegenheden in rusthuizen en rusthuisafdelingen.

Voor de provincie Limburg werden er principiële toezeggingen verleend voor respectievelijk 35 serviceflatgebouwenprojecten met in totaal 1.076 wooneenheden en 19 rusthuisprojecten met in totaal 1.031 woongelegenheden. Dit betekent concreet 13,69 percent van het aantal serviceflatgebouwenprojecten en 13,6 percent van het aantal rusthuisprojecten in Vlaanderen.

Rekening houdend met de bouwprogramma's tot en met 1992 werd in de provincie Limburg de definitieve opname in deze bouwprogramma's verleend voor 15 serviceflatgebouwenprojecten met in totaal 416 wooneenheden en 3 rusthuisprojecten met in totaal 160 woongelegenheden. Dit betekent concreet 9,81 percent van het aantal goedgekeurde serviceflatgebouwenprojecten en 7,76 percent van het aantal goedgekeurde rusthuisprojecten in Vlaanderen.

Uit die gegevens blijkt inderdaad dat de verhouding tussen het aantal verleende principiële toezeggingen en het aantal projecten waarvoor een definitieve opname in de bouwprogramma's werd verleend in de provincie Limburg, enigszins scheefgetrokken is.

Dit gegeven dient evenwel te worden gerelativeerd, daar een definitieve opname van een project in de bouwprogramma's in eerste instantie afhankelijk is van het indienen van een definitief voorontwerp en een ontwerp van financieringsovereenkomst binnen de vastgestelde termijn.

Bovendien is dit enkel mogelijk binnen de beperkingen van de jaarlijks ingeschreven schijven van die bouwprogramma's. Dit impliceert dat op een bepaald ogenblik noodgedwongen een aantal prioriteiten moeten worden geformuleerd met betrekking tot de mogelijke goedkeuringen van projecten.

Bij het selecteren worden de ingediende dossiers dan ook getoetst aan een aantal criteria, zoals, naast de intrinsieke waarde van de ingediende projecten, ook de bestaande regionale en lokale noden.

Indien uit dit onderzoek zou blijken dat de realisatie van bepaalde projecten prioritair is, worden zij bij voorrang goedgekeurd.

Vermits op 1 januari 1993 de volgende schijven beschikbaar zijn geworden, zal ik niet nalaten eventuele discrepanties weg te werken, waarbij evenwel rekening zal worden gehouden met de wettelijke en budgettaire beperkingen ter zake.

Vraag nr. 9
van 14 december 1992
van de heer J. VALKENIERS

Ambtenaren van Volksgezondheid — Samenstelling top

Vroeger was het de gewoonte dat de top van het ambtenarenbestand op het ministerie van Volksgezondheid voor een groot deel was samengesteld uit geneesheren die zelf met de nodige deskundigheid over de meeste onderwerpen konden oordelen. De laatste jaren schijnt dit niet meer het geval te zijn.

Graag vernam ik de huidige samenstelling van de top van de administratie tot niveau 14 en wie van deze personen een medische opleiding heeft genoten.

Waarom is men afgestapt van de vroegere gewoonte, die zich nochtans opdringt ?

Antwoord

De top van de administratie Gezondheidszorg van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur is als volgt samengesteld :

rang 16 : 1 directeur-generaal (geneesheer) ;

rang 15 : 1 bestuursdirecteur (geneesheer) ;
 1 inspecteur-generaal (geneesheer) ;

rang 14 : nihil.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
 VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 21
van 22 december 1992
van de heer J. DE BREMAEKER

Bespreking waterverdragen — Stand van zaken

In het voorjaar werd te verstaan gegeven dat rond het jaareinde de besprekingen aangaande de **waterverdragen** beëindigd zouden zijn.

1. Ik had graag vernomen of dat optimisme bewaardheid zal worden.
2. Hoever staan de besprekingen juist ?
3. Wanneer zijn de delegaties van de beide landen sinds juli 1992 nog samengekomen ?
4. Welke knelpunten zijn er eventueel nog ?

Vraag nr. 22
van 22 december 1992
van de heer J. DE BREMAEKER

Overheidsinstellingen — Gunningsprocedures

De Vlaamse overheid verkiest steeds de openbare aanbesteding als enige heilzame procedure. Het is nochtans overduidelijk dat die procedure in vele gevallen niet tot een goed resultaat leidt. Een particulier zal zich zelden laten verleiden tot het aanvaarden van het allergeodkoopste, omdat dat niet steeds synoniem is met kwaliteit en duurzaamheid. De overheid negeert dit dikwijls en zij streeft het onmiddellijke gewin na, ook al gaat de gemakkelijk verworven winst in een latere fase dubbel en dik verloren.

Daarbij komt dat in het Waalse en het Brusselse Gewest, in Frankrijk, Duitsland, Nederland en Groot-Brittannië, de Vlaamse bedrijven moeilijk of niet aan bestellingen voor de overheid geraken. De markt wordt er sterk afgeschermd.

1. Moet de kwaliteit bij overheidsbestellingen niet gaan primeren ? Moet daarvoor niet worden afgeapt van het beginsel dat steeds de laagste prijsaanbieding moet worden gekozen ?
2. Is het niet aangewezen om voor de overheidsbestellingen van het Vlaamse Gewest meer een beroep te doen op beperkte procedures na strenge selectie, zowel als op onderhandse bestedingen ?

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
 VLAAMSE REGERING
 VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
 HUISVESTING

Vraag nr. 40
van 22 december 1992
van de heer J. ULBURGHS

Noorderkempen — Bodemverontreiniging

In de Noorderkempen is de bodem op talrijke plaatsen zwaar verontreinigd door zware metalen. Er werd al heel wat onderzoek gedaan, maar uiteindelijk moet het probleem ooit eens ten gronde worden aangepakt. Uitspraken van ambtenaren dat vele hectaren grond definitief voor de landbouw zouden moeten worden opgeheven, zijn erg verontrustend.

1. Welke onderzoeken inzake bodemverontreiniging door zware metalen in de Noorderkempen werden er al uitgevoerd ? In welke gemeenten werden die onderzoeken uitgevoerd ?
2. Wat zijn er de belangrijkste resultaten van ?

3. Zijn er nog dergelijke onderzoeken aan de gang of gepland ?
4. Welke maatregelen heeft de minister genomen om de verontreinigde gronden te saneren (zowel industriële gronden als privé-tuintjes) ?
5. Is de minister van mening dat sommige gronden definitief voor de landbouw moeten worden opgegeven ? Om welke oppervlakten, in welke gemeenten, gaat het dan ?

Vraag nr. 41
van 22 december 1992
van de heer J. ULBURGHS

Noord-Limburg — Verontreiniging door zware metalen

In Noord-Limburg bestaat er belangrijke vervuiling door zware metalen. In samenwerking met het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie werd in 1991 overgegaan tot een onderzoek van de vervuiling van grondwater door zware metalen in de buurt van enkele non-ferrobedrijven. Hiervoor werden speciale putten geboord. De analyseresultaten zouden intussen gekend zijn.

1. Wat zijn de belangrijkste resultaten van de onderzoeken ?
2. Wat zijn de belangrijkste knelpunten bij de verontreiniging ?
3. Kan die vervuiling gevolgen hebben voor de volksgezondheid (vervuiling particulier putwater) ?
4. Welke maatregelen neemt de minister om de vervuilde plaatsen te saneren ?

Vraag nr. 42
van 22 december 1992
van de heer J. ULBURGHS

Noord-Limburg — Zinkverontreiniging

Het rapport van de Vlaamse Milieumaatschappij "Luchtverontreiniging in het Vlaamse Gewest", bevat ook gegevens over zware metalen in Noord-Limburg. Het blijkt dat de zinkfabrieken in Lommel en Overpelt grote hoeveelheden zink uitstoten, al is dit de laatste jaren wel verminderd. Het leefmilieu in Noord-Limburg is al sterk vervuild door zware metalen zodat bijkomende vervuiling toch tot het minimum beperkt zou moeten worden.

1. Wordt de immissienorm voor zink in Noord-Limburg gerespecteerd ?
2. In welke mate respecteren deze zinkfabrieken hun emissienormen voor zware metalen ?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen om de emissie van zware metalen door deze bedrijven te beperken ?

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 68
van 8 december 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Ambtenaren en personeelsleden van parastatale instellingen — Gratis parkeerruimte

Sommige ambtenaren en personeelsleden van parastatale instellingen blijken over gratis parkeerruimte in de nabijheid van hun kantoor te beschikken.

Kan de minister mij meedelen hoeveel parkeerplaatsen er voor de ambtenaren van zijn administratie beschikbaar zijn, evenals de kosten die daaraan zijn verbonden ?

Kan de minister die inlichtingen eveneens verstrekken voor de parastatalen die onder zijn bevoegdheid vallen ?

Welke ambtenaren krijgen gratis parkeerruimte ?

Overweegt de minister maatregelen om het openbaar vervoer bij de ambtenaren op een of andere wijze te stimuleren ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Vlaamse ministers gesteld.

Vraag nr. 74
van 11 december 1992
van de heer F. DIELENS

N 208 Denderleeuw-Liedekerke-Essene — Afwerking

De aanleg van de expresweg N 208, die de Denderleeuwse stationsbuurt en de Liedekerke niverheidszone moet ontsluiten en aansluiting geven op de E 40 Brussel-Oostende in Essene (deelgemeente van Affligem), heeft al wat voeten in de aarde gehad.

Zo werd reeds eind 1988 een eerste fase van de N 208 afgewerkt, namelijk het autosnelwegencomplex dat toegang verleent tot de A 10/E 40 in Essene. Sindsdien krijgen de kleine straatjes in Denderleeuw, maar vooral in Teralfe (Affligem), veel overlast van sluisverkeer te verwerken (in Teralfe bijvoorbeeld, van de zware vrachtwagens van het **vilbeluik** Animalia). Hierdoor werd dus een zeer verkeersonveilige situatie gecreëerd.

In een tweede fase werd een **brug** gebouwd onder de spoorweg Brussel-Gent.

Drie jaar geleden werd ook de derde fase in de aanleg van de N 208 voltooid, namelijk de bouw van een spiksplinternieuwe brug over de Dender tussen Denderleeuw en Liedekerke, kostprijs 142 miljoen frank. Sindsdien is dit bouwwerk nog steeds niet in gebruik genomen en is zo het onderwerp van een zoveelste Belgenmop geworden.

Fase vier van de werken, de wegenwerken nodig tussen

Denderleeuw en Liedekerke enerzijds (geschatte kostprijs 30 miljoen) en de wegenwerken voor de aansluiting tussen Liedekerke en het wegencomplex in Essene anderzijds (geschatte kostprijs 100 miljoen), laat echter op zich wachten.

In een antwoord op eerdere schriftelijke vragen van collega's Van Der Poorten en Van Vaerenbergh liet de minister weten dat er onvoldoende budgettaire ruimte was voor de verdere afwerking van de N 208, vermits het huidige jaarlijkse investeringsbudget van 6 miljard frank voorbehouden wordt aan een urgentieprogramma inzake veiligheidswerken. De voltooiing van de N 208, opgenomen in een programma voor noodzakelijke verkeersleefbaarheid, zou slechts worden doorgevoerd indien er cstra middelen zouden komen.

1. Wat is de huidige stand van zaken in het onteigeningsdossier, zowel in de zone Liedekerke-Denderleeuw als in Essene (Affligem) ?
2. Zou de minister het niet redelijk vinden ten minste het eerste deel van de vierde fase (wegenwerken Liedekerke-Denderleeuw) in te schrijven in het urgentieprogramma in zake veiligheidswerken ? Momenteel is er tussen de aan elkaar grenzende woonkernen van Denderleeuw en Liedekerke slechts een primitieve verbindingsweg, namelijk een smalle brug, en de drie jaar geleden gebouwde nieuwe brug over de Dender is een doorn in het oog van elke belastingbetaler. Dit zou trouwens al gedeeltelijk de verkeerssituatie in Teralfe verbeteren. De geschatte kostprijs zou daarenboven slechts 30 miljoen bedragen.
3. Kan de minister een geactualiseerde uitvoeringsdatum geven, liefst zo kort mogelijk na de aanvang van de werken hierboven bedoeld, voor de verbinding tussen Liedekerke en het wegencomplex in Essene (kostprijs 100 miljoen) om de prangende verkeerssituatie in Teralfe binnen de kortste keren volledig op te heffen ?

Vraag nr. 77
van 14 december 1992
van de heer L. GOUTRY

Expresweg N 49 van Zelzate tot Westkapelle — Omvorming tot autosnelweg

Er zou een principiële beslissing zijn om de expresweg N 49 ook van Zelzate tot Westkapelle om te vormen tot autosnelweg.

1. Is het inderdaad zo dat er ter zake reeds een dergelijke principiële beslissing werd genomen ?
2. In welke gemeenten en op welke plaatsen zouden hierdoor werken moeten worden uitgevoerd ? Welke (bruggen, tunnels enzovoort) ?
3. Wanneer zullen de aanbestedingen plaatshebben ? Welke ?
4. Wat zijn de respectieve geraamde kosten ?
5. Wat is de concrete planning van de werken ?

Vraag nr. 80
van 15 december 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

Restaurants langs gewestwegen — Gegevens

1. Kan ik een overzicht van het aantal restaurants langs E- en andere gewestwegen in Vlaanderen verkrijgen ?
2. Wat is de vorm van beheer of uitbating ?
3. Wat is het exploitatieresultaat en wat is het aandeel van de Vlaamse Gemeenschap in de eventuele winst ?
4. Wat zijn de financiële en andere verplichtingen van de Vlaamse Gemeenschap ?
5. Hoe ziet de personeelsbezetting (bedienden en arbeiders) er uit ?

Vraag nr. 81
van 15 december 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

Toeslag bij wedde — Rechthebbende ambtenaren

Traditioneel genieten bepaalde categorieën ambtenaren, bijvoorbeeld ingenieurs, extra verloning.

1. Welke ambtenaren genieten in het departement van de minister of in de rechtstreeks of onrechtstreeks onder hem ressorterende diensten en instellingen, een toeslag bij hun wedde of loon ?
2. Wat is de basis (rendement, forfaitair enzovoort), absolute en/of procentuele bedragen per individu, naar categorie (niveau, rang, graad en functie) ?
3. Wat is het totale bedrag naar categorie (niveau, rang, graad, functie en geslacht) voor het jongste jaar waarvoor die gegevens bekend zijn ?

Vraag nr. 82
van 17 december 1992
van de heer J. VAN EETVELT

Tolheffingen aan Kennedytunnel — Gevolgen voor het verkeer

Het invoeren van tolheffingen voor het autoverkeer op de E 17 ter hoogte van de Kennedytunnel kan belangrijke consequenties hebben voor de trafiek op de goedkope alternatieve wegen.

Omdat de Kennedytunnel vandaag al verboden terrein is voor de transporteurs van gevaarlijke stoffen (de zogenaamde ADR-transporten), moeten die een verplichte wegomleiding volgen. Ter hoogte van de uitrit Temse op de E 17 rijden zij via de N 16 tot Breendonk en zetten nadien, via de A 12, de Rupeltunnel in Boom en de Bevrijdingstunnel in Antwerpen, hun weg rich-

ting Antwerpen, Hasselt of Nederland voort. In omgekeerde richting gebeurt uiteraard eenzelfde beweging.

Deze verplichting heeft belangrijke gevolgen voor het autoverkeer op de N 16 tussen Sint-Niklaas en Breendonk (Puurs), maar vooral voor de toestand van de Scheldebrug tussen Temse en Bornem. Een eventuele tolheffing aan de Kennedy- en de Liefkenshoektunnel kan alleen een supplementaire verhoging van de intensiteit van het zogenaamde sluipverkeer langs de goedkope alternatieven in de hand werken, wat meteen een nog zwaardere belasting van de Scheldebrug en van het verkeer op de N 16 zou impliceren.

1. Welke overwegingen of studies liggen aan de basis van de optie om aan de Kennedytunnel tol te heffen ? En wordt overwogen om eenzelfde maatregel ook door te voeren bij het in- en uitrijden van de Craeybeckx- (E 19), de Bevrijdings- (A 12) en/of de Rupeltunnel (A 12) ?
2. Welke maatregelen overweegt de minister om het zogenaamde sluipverkeer te kanaliseren ?
3. Hoe schat de minister de gevolgen van een mogelijke intensifiëring van de verkeerstrafiek op de N 16 voor de Scheldebrug in Temse in ? Impliceert dit ook bijkomende verkeers- en comfortaanpassingen (geluidssparende schermen) op de gewestweg ?
4. Is inmiddels voorzien in de vervanging van de Scheldebrug tussen Bornem en Temse ? Zo ja, met welke planning ? Zo nee, welke maatregelen overweegt de minister om de toestand van de aftandse Scheldebrug aan te passen aan de eisen van een toenemende trafiek ?

Vraag nr. 83
van 17 december 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Ninoofsesteenweg in Vlaams-Brabant — Aanleg nieuw kruispunt

Het Bestuur der Wegen van Vlaams-Brabant plant de realisatie van een nieuw kruispunt op de Ninoofsesteenweg aan de Poelbeekstraat in Roosdaal.

Volgens het plan wordt via een nieuw aan te leggen weg alle verkeer vanuit de aanpalende woongebieden ten zuiden van de Ninoofsesteenweg naar een nieuw beveiligd kruispunt gekanaliseerd. Dit betekent dat de rijweg van de Ninoofsesteenweg, nu vier maal 3,25 meter breed, nog breder zal worden om de aanleg van een afslagstrook en een middenberm mogelijk te maken.

Bruggen en Wegen opteert duidelijk voor een klassiek groot kruispunt met veel ruimte voor de automobilisten. Er zou geen aanleg van fiets- en voetpaden zijn.

1. Is het mogelijk op dit ogenblik nog een kruispunt aan te leggen zonder voorzieningen voor de zwakke weggebruikers ?

2. Zijn voorzieningen voor de zwakke weggebruikers niet absoluut noodzakelijk, rekening houdend met de vroeger bestaande plannen om de Ninoofsesteenweg te versmallen? Dergelijke voorzieningen worden trouwens op dit ogenblik aangelegd in het gedeelte Dilbeek-Spanuit.
3. Is het niet zo dat ingevolge de optie voor een klassiek groot kruispunt met veel ruimte voor de automobilist, er een reeks onteigeningen nodig zijn?
4. Kan de minister mededelen hoeveel geld er is uitgetrokken om de onteigeningen te realiseren?

Vraag nr. 88
van 18 december 1992
van de heer D. RAMOUDT

Departement Openbare Werken — Te betalen interesten ingevolge laattijdige betalingen

Kan de minister mij mededelen hoeveel interesten het departement van Openbare Werken heeft moeten betalen voor het jaar 1991 en welk bedrag er is ingeschreven in de begroting voor het jaar 1992, ingevolge laattijdige betalingen door het departement?

Wat was respectievelijk de gemiddelde vertraging en het gemiddelde bedrag van die uitbetalingen tijdens het jaar 1991?

Kan de minister mij tevens mededelen wat de oorzaken waren van de laattijdige betalingen en welke maatregelen hij reeds heeft genomen om dit te verhelpen?

Vraag nr. 89
van 22 december 1992
van de heer J. DE BREMAEKER

Royersluis — Renovatie

De Royersluis is een belangrijke toegang tot het zuidelijk havengedeelte voor zee- en binnenvaart. De renovatie van dit in 1907 gebouwde kunstwerk is onvermijdelijk geworden.

Wegens het intensieve gebruik van de sluis is men verplicht de uitvoering van de werken zodanig te ordenen dat de buitendienststelling minimaal is.

1. Voor wanneer is de renovatie van de Royersluis gepland?
2. Is de voorbereidende studie reeds aangevat? Zo neen, wanneer zal dit gebeuren? Ik had graag volledige klaarheid gekregen over de verkeerstechnische, de nautische studie en de studie van de wijze waarop de renovatie moet gebeuren om het scheepvaartverkeer niet te stremmen.
3. Is een economische-impactstudie vereist?
4. Wat is de relatie met een eventuele stormvloedkering?

Vraag nr. 90
van 22 december 1992
van de heer J. ANSOMS

Tolheffing Kennedytunnel — Maatregelen en gebruik inkomsten

Ik vernam via de pers dat de minister de vaste wil heeft om tol te heffen aan de Kennedytunnel. Graag vernam ik dan ook van de minister het volgende.

1. Hoe zal hij voorkomen dat er sluipverkeer ontstaat (ook van grote vrachtwagens) over de Leien en de Noorderlaan als er niet tegelijkertijd tol wordt gegeven bij de Waaslandtunnel?
2. Hoe zal hij voorkomen dat het verkeer vanuit het Waasland in de richting van Brussel de tol aan de Kennedytunnel zal trachten te ontwijken door via de Scheldebrug in Temse en via Willebroek naar de A 12 te rijden (en omgekeerd)? Is daarvoor ook geen tolheffing nodig, ergens ten hoogte van de Scheldebrug in Temse zelf?
3. Wat denkt de minister van het idee om de inkomsten, voorkomend uit de tolheffing, specifiek voor te bestemmen voor de oplossing van het mobiliteitsvraagstuk in de Antwerpse regio en in het Waasland, door er een onderafdeling van te maken in het Infrastructuurfonds?
4. Zullen de inkomsten uit de tolheffing enkel gebruikt worden voor de wegen? Kan het openbaar vervoer in de Antwerpse regio ook van de inkomsten profiteren om het mobiliteitsprobleem daar op te lossen? Kan bijvoorbeeld De Lijn van de inkomsten van de tolheffing de doortrekking van de tram vanuit Antwerpen-Linkeroever naar Beveren bekostigen?
5. En wat denkt de minister ervan dat de inkomsten van de tolheffing ook zouden worden gebruikt voor stadsvernieuwingsprojecten in Antwerpen, vermits deskundigen inzake mobiliteit de bevordering van het stedelijk wonen aanprijzen als een belangrijk element in het mobiliteitsbeleid?

Vraag nr. 91
van 23 december 1992
van de heer F. GHESQUIERE

Diefstal van vrachtwagens en ladingen — Maatregelen

Diefstal van vrachtwagens en hun lading wordt een echte plaag, niet enkel voor de goederentransportsector, maar voor de hele economie. De diefstallen gaan bovendien meer en meer gepaard met geweldpleging op de chauffeur.

Eén van de oorzaken hiervan in ons land is het gebrek aan parkings.

1. Bewaakte parkings in de grensstreek, zoals in Rekern, zijn een uitzondering. Zijn er plannen voor nieuwe bewaakte parkings langs onze grenzen?
2. In de steden zelf zijn er veel te weinig parkeermogelijkheden waar men de vrachtwagen en lading met

een gerust hart kan achterlaten. Meent de minister niet dat onderrichtingen ter zake dienen te worden gegeven aan de gemeentebesturen ?

3. Ook in het stedelijk randgebied zijn bewaakte parings dringend noodzakelijk. Zijn er in dat verband vooruitzichten ?
4. Welke maatregelen meent de minister te kunnen nemen op **het preventieve vlak**, of op het gebied van sanctionering, om een verdere toename van diefstallen te vermijden ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 24
van 8 december 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Ambtenaren en personeelsleden van parastatale instellingen — Gratis parkeerruimte

Sommige ambtenaren en personeelsleden van parastatale instellingen blijken over gratis parkeerruimte in de nabijheid van hun kantoor te beschikken.

Kan de minister mij meedelen hoeveel parkeerplaatsen er voor de ambtenaren van zijn administratie beschikbaar zijn, evenals de kosten die daaraan zijn verbonden ?

Kan de minister die inlichtingen eveneens verstrekken voor de parastatalen die onder zijn bevoegdheid vallen ?

Welke ambtenaren krijgen gratis parkeerruimte ?

Overweegt de minister maatregelen om het openbaar vervoer bij de ambtenaren op een of andere wijze te stimuleren ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Vlaamse ministers gesteld.

Vraag nr. 27
van 10 december 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-TV-journaal — Vrouwenhandel en Vlaams Blok

Het BRTN-televisiejournaal van 23 oktober 1992 (19.30 u) maakte **melding** van het oprollen van een netwerk van vrouwenhandelaars. Enkele personen werden in dit verband gearresteerd. De BRTN wist te vertellen dat één der verdachten vroeger nog op een Vlaams Blok-verkiezingslijst had gefigureerd, hoewel de man voor het overige nooit actief is geweest in het Vlaams Blok. Welke nieuwswaarde deze mededeling had, is onduidelijk.

Wordt er een verband gesuggereerd tussen het Vlaams Blok en de vrouwenhandel ?

De BRTN maakt bij strafrechtelijke feiten zonder politieke inslag nooit melding van de politieke kleur van de dader, evenmin van de verkiezingslijsten waarop die zou hebben gefigureerd.

Is het vanaf nu de politiek van de BRTN om bij misdaden van gemeenrecht steeds de politieke kleur van de verdachte te onderzoeken ?

Is de minister niet van mening dat, wanneer de BRTN vermeldt dat een verdachte banden zou hebben met het Vlaams Blok en dat nooit doet bij andere partijen, in feite de politieke neutraliteit waartoe zij verplicht is, overtreedt ?

Zo ja, welke maatregelen heeft hij in dit verband getroffen ?

Vraag nr. 28
van 10 december 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-programma Panorama over Vlaams Blok — Politieke neutraliteit

Op donderdag 19 november bracht het TV-programma "Panorama" van BRTN, een reportage over de nieuwe politieke formatie VLD. Hierin kwamen uitsluitend mensen van die partij aan het woord.

In het programma op 26 november over het Vlaams Blok kwamen voornamelijk zeer vurige tegenstanders van het Vlaams Blok op antenne. **Walter Zinzen**, die de reportage tegen het Vlaams Blok bracht, had zich reeds vroeger overduidelijk als een tegenstander van die partij gemanifesteerd. Hij tekende onder meer een oproep die in de BRTN verspreid werd, om aan de betoging van 22 maart jongstleden deel te nemen achter het spandoek : "Blokkeers buiten !" en staat ook vermeld in de folder van de bij de PvdA-aanleunende handtekeningsactie tegen het Vlaams Blok.

Is de minister niet van mening dat de BRTN hiermee de politieke neutraliteit die van haar verwacht kan worden, meer dan overschreden heeft ?

Zo ja, welke maatregelen heeft hij getroffen ?

Vraag nr. 29
van 10 december 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-programma Panorama over Vlaams Blok — Historiciteit

Tijdens de anti-Vlaams Blok reportage die de BRTN op TV 1 in het programma "Panorama" op 26 november 1992 bracht, werd onder meer een affiche getoond van de NSDAP, waarop gewag gemaakt werd van 500.000 werklozen.

Kan de minister mij mededelen of de BRTN de historische authenticiteit van die affiche heeft nagetrokken, en zo ja, op welke wijze ?

Vraag nr. 30
van 10 december 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-journaal over 24 november — Politieke neutraliteit

In het halfacht-journaal van de BRTN-televisie van 24 november, dat voornamelijk handelde over de verkiezingsuitslag van 24 november 1991, kwam eerst de anti-Vlaams Blok handtekeningsactie van een satellietorganisatie van de stalinistische PvdA aan bod, en dit gedurende 2 minuten en 40 seconden. Vervolgens werden 3 minuten 30 seconden gewijd aan de anti-Vlaams Blok betoging die op die dag door "Antwerpen helemaal anders" in de Scheldestad georganiseerd was. Daarna kwam er een verslag over de Nationalistische Conventie die het Vlaams Blok met het oog op de verkiezingsoverwinning op die dag op het getouw zette : 33 seconden.

Met andere woorden, de partij waarover het die dag ging en die toch ook meer dan 10 percent van de Vlaamse kiezers vertegenwoordigt, kreeg slechts een twaalfde van de tijd die de tegenstanders, die zich op geen enkel mandaat van de kiezer kunnen beroepen, gekregen hebben.

Is de minister van mening dat de BRTN hiermee de politieke neutraliteit die van haar verwacht kan worden, meer dan overschreden heeft ?

Zo ja, welke maatregelen heeft hij dan getroffen ?

Vraag nr. 31
van 10 december 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Radio 1 — Politieke neutraliteit

Op dinsdag 20 oktober bracht het Radio 1 programma "De Brug" van de BRTN, een lang stuk waarin woordvoerders van de met de extreem-linkse partij PvdA verwante vereniging, Objectief 479.917, aan het woord kwamen.

Men kon er vernemen dat zij nog een goede honderd-duizend handtekeningen nodig zouden hebben om hun doel te bereiken en dat zij, via het wetsvoorstel Harnie, willen bereiken dat elke vreemdeling die gedurende vijf jaar op ons grondgebied verblijft automatisch de Belgische nationaliteit zou verkrijgen. In het journaal van Radio 1 van vrijdag 23 oktober (18 uur) werd aan de luisteraars precies hetzelfde verteld.

Kan de minister mij meedelen of die herhaling nog als nieuws beschouwd moet worden ?

Vindt bij dat deze duidelijke voorkeur voor bepaalde berichten in overeenstemming te brengen is met de politieke neutraliteit waaraan de BRTN zich zou moeten houden ?

Vindt de minister dat de BRTN de neutraliteit respecteert wanneer zij in de reeds vermelde uitzending "De Brug", de mensen van Objectief 479.917 een langduri-

ge uitval tegen het Vlaams Blok laten doen zonder die partij een wederwoord te gunnen ? Zo niet, welke maatregelen werden er getroffen ?

Vraag nr. 34
van 18 december 1992
van de heer J. VALKENIERS

BRTN-uitzendingen in Frankrijk — Schrapping door Cenod-TV-Citévision

Op mijn schriftelijke vraag nummer 57 van 8 juli 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 10 van 3 augustus 1992, blz. 424), om via de Belgische minister van Buitenlandse Zaken en de Franse minister van Cultuur de schrapping van de BRTN-uitzendingen in Frankrijk door de maatschappij Cenod-TV-Citévision ongedaan te maken, had de minister destijds geantwoord dat er nog geen resultaten werden geboekt, dat Cenod-TV-Citévision een privé-kabelmaatschappij is die over de door te geven programma's autonoom beslist en dat de contactpersoon in deze zaak tot begin augustus met verlof was.

1. Is in die aangelegenheid al schot gekomen ?
2. Zo niet, kan de minister dan geen druk uitoefenen via de hierboven vermelde omweg ?

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
 AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 44
van 22 december 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

Overheidsdiensten, parastatalen en overheidsbedrijven — Beroepsziekten

Graag had ik van de minister een antwoord gekregen op een aantal vragen in verband met beroepsziekten bij de Vlaamse overheidsdiensten, de parastatalen en de overheidsbedrijven.

1. Zijn al die instanties hun eigen verzekeraar inzake beroepsziekten ?
2. Bestaat er een uniforme of een verschillende procedure voor de erkenning van een beroepsziekte ? Kan de minister die uniforme of eventueel verschillende procedures beschrijven ? Als er verschillen zijn, hoe kunnen die worden verantwoord ?
3. Moeten de criteria voor de erkenning van een beroepsziekte bij de genoemde Vlaamse instanties dezelfde zijn als bij vergelijkbare activiteiten en beroepsziekten bij het bedrijfsleven ? Waarom niet of waarom wel ?
4. Indien er verschillen zijn tussen de Vlaamse instanties en het bedrijfsleven en de verschillende Vlaamse instanties onderling, bestaan er dan plannen tot uniformisering ?

Vraag nr. 45
van 23 december 1992
van de heer K. VAN OVERMEIRE

Lager onderwijs in Ronse — Aantal vreemdelingen

Uit de gegevens over het lager onderwijs in Ronse op 1 oktober 1991 blijkt dat nu al meer dan de helft van de kinderen in de faciliteitenklassen vreemdelingen zijn.

Enerzijds is het duidelijk dat de faciliteiten in Ronse worden misbruikt. De aanwezigheid van een groot aantal vreemdelingen in het Franstalig onderwijs in dezelfde taalgrensstad geeft een vals beeld over de Franstalige aanwezigheid in Ronse. Anderzijds vormen de faciliteiten in Ronse een belangrijke extra drempel van de door de Vlaamse regering bepleitte inpassing van de vreemdelingen in de Vlaamse stad Ronse.

Kan de minister mij de volgende informatie geven over de toestand van het lager onderwijs in Ronse op 1 oktober 1992 ?

1. Hoeveel leerlingen zijn er in het Nederlandstalig onderwijs, in het gemeenschapsonderwijs en in het gesubsidieerd vrij onderwijs, onderverdeeld in leerlingen met Belgische nationaliteit, uit Vlaanderen en Wallonië, en vreemdelingen per nationaliteit ?
2. Hoeveel leerlingen zijn er in de faciliteitenklassen, met dezelfde onderverdeling als hierboven ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
 BUITENLANDSE HANDEL EN
 STAATSHERVORMING

Vraag nr. 15
van 8 december 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Ambtenaren en personeelsleden van parastatale instellingen — Gratis parkeerruimte

Sommige ambtenaren en personeelsleden van parastatale instellingen blijken over gratis parkeerruimte in de nabijheid van hun kantoor te beschikken.

Kan de minister mij meedelen hoeveel parkeerplaatsen er voor de ambtenaren van zijn administratie beschikbaar zijn, evenals de kosten die daaraan zijn verbonden ?

Kan de minister die inlichtingen eveneens verstrekken voor de parastatalen die onder zijn bevoegdheid vallen ?

Welke ambtenaren krijgen gratis parkeerruimte ?

Overweegt de minister maatregelen om het openbaar vervoer bij de ambtenaren op een of andere wijze te stimuleren ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Vlaamse ministers gesteld.

Vraag nr. 19
van 11 december 1992
van de heer G. CARDOEN

Tegemoetkoming in vervoerkosten — Uitsluiting personeelsleden onderwijs

Heel wat ambtenaren, onder meer personeelsleden van het onderwijs, zijn gebruikers van het openbaar vervoer, ook uitgebaat door de Vlaamse Vervoermaatschappij.

Het is mij bekend dat gebruikers van dat openbaar vervoer worden uitgesloten van de tegemoetkoming in het sociaal abonnement.

Die maatregel is zeker niet van aard om het openbaar vervoer lokaal of regionaal te promoten en houdt enige discriminatie in.

Wat is de houding van de minister in die problematiek ?

Vraag nr. 20
van 15 december 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Studie

Om uit te maken in welke geografische gebieden en in welke sectoren de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel bij voorkeur moet optreden, wordt door professor Cuyvers een studie gemaakt die een globaal overzicht zal geven van de markten waar wij nu actief zijn — in relatie tot andere sectoren — en waaruit ook zal moeten blijken waar er witte vlekken zijn.

Kan de minister mij meedelen wat de kost is van de studie ?

Wanneer zullen de resultaten ervan beschikbaar zijn ?

Is het de bedoeling de studie een permanent karakter te geven of ze op geregelde tijdstippen bij te werken ?

Vraag nr. 21
van 17 december 1992
van de heer J. LENSSENS

Scheepswerven Van Praet-Dansaert in Dendermonde — Eventuele bescherming

Bij brief van 8 oktober 1992 ontving het stadsbestuur van Dendermonde van de administratie voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting in Gent de melding dat bij ministerieel besluit van 10 juni 1992 de voormalige scheepswerven Van Praet-Dansaert in Baasrode-Dendermonde werden opgenomen in het voorontwerp van lijst van monumenten die voor bescherming in aanmerking komen.

Het stadsbestuur heeft — terecht — vragen en bezwaren ten aanzien van die beslissing geformuleerd omwille van het voorkomen van overstromingen en van de verkeersveiligheid en -leefbaarheid van de deelgemeente Baasrode.

1. Wat is de precieze motivering van de voorlopige bescherming ?

2. Is de minister niet van oordeel dat in principe bij dergelijke beslissing het advies van het gemeentebestuur doorslaggevend zou moeten zijn ?
3. Wat is volgens de minister de oudheidkundige waarde van de voorlopig beschermde gebouwen en waaruit bestaat die concreet ?

Vraag nr. 22
van 22 december 1992
van de heer A. DENYS

Leerling-loodsen — Aan wervingsreglement

Momenteel bestaat er een interpretatieprobleem inzake het aanwervingsreglement voor de betrekking van leerling-loodsen, reglement dat uitwerking heeft gekregen op 29 december 1979.

Dit reglement heeft tot doel om via het toekennen van punten op basis van functie en ervaring, een rangschikking op te stellen van de kandidaten leerling-loodsen. Het huidige reglement leidt tot een onrechtvaardigheid die erin bestaat dat de vaartijd van de officieren aan boord van RMT-schepen slechts voor 2/3 in aanmerking genomen wordt met een maximum van 24 maanden.

De administratie baseerde zich, nogal voortvarend, op artikel 13 van het koninklijk besluit van 21 mei 1958 inzake toekenning van brevetten, diploma's, certificaten en vergunningen in de koopvaardij, de zeevisserij en de pleziervaart. Deze wet in het algemeen en artikel 13 in het bijzonder, heeft evenwel niets met dat aanwervingsreglement te maken.

In concreto houdt de interpretatie van de betrokken administratie in dat werknemers van de RMT nooit in aanmerking kunnen komen voor opname in het loodsenwezen.

Kan de minister mij meedelen op welke manier hij die onrechtvaardigheid wil rechtzetten ?

Vraag nr. 24
van 23 december 1992
van de heer L. DIERICKX

De Lijn — Moeilijkheden aan taalgrens

Kan de minister van Verkeer een overzicht geven van de moeilijkheden die er voor De Lijn rijzen bij het organiseren van het personenvervoer aan de taalgrens ?

Op welke lijnen zijn de reizigers verplicht over te stappen aan de taalgrens ? Op welke lijn niet ?

Hoe werden de problemen organisatorisch, administratief, financieel opgelost ? Wat zitten de eventuele knelpunten ?

Vraag nr. 25
van 23 december 1992
van de heer G. CARDOEN

Vliegveld Bassily (Silly) — Vestiging

Uit goed ingelichte bron verneem ik dat de onderne-

ming Eurosilly overweegt een vliegveld te bouwen voor vliegtuigen van een zwaarder type. De vestiging zou gebeuren op een paar kilometer van de taalgrens (Bever) en bij de bevolking van deze en ook van omliggende Vlaamse gemeenten ontstaat terecht enige ongerustheid omtrent lawaai- en andere milieuhinder.

Het zou niet mogen dat de Waalse regering door een aanpassing van haar gewestplan die vestiging mogelijk maakt in dit mooie, landelijke gebied en haar bevolking zou storen en aantasten in haar leefgewoonten.

Naar ik vernomen heb zou een deel van de exploitatie van het vliegveld van Grimbergen naar hier worden gebracht.

Kan de minister mij bevestigen of die problematiek in een eerstvolgend overleg met de Waalse regering kan worden besproken ? Zo ja, kan vanuit ons Vlaams gebied niet alles worden gedaan om die ongelukkige en ongewenste vestiging te verbieden ?

Graag zou ik over het gevolg van de gesprekken geïnformeerd worden.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

Vraag nr. 26
van 23 december 1992
van mevrouw V. DUA

Hotel van Goethem in Gent — Verkrotting

In 1984 kocht de Vlaamse Gemeenschap het Hotel van Goethem, gelegen in het Ingelandgat in Gent, voor een bedrag van 6,3 miljoen frank. Het betreft hier één van de mooiste rococogebouwen van Gent en het Hotel van Goethem werd dan ook beschermd als monument in 1985. Momenteel bevindt dit gebouw zich in een ernstige staat van verkrotting. Naar verluidt werden waardevolle stukken waaronder schilderijen, een marmeren schouw, een houten trapleuning, gestolen.

De Vlaamse Gemeenschap zou nu overgaan tot verkoop van dit gebouw.

1. Welke maatregelen werden er in de voorbije jaren genomen om verkrotting en inbraak van dit gebouw te voorkomen ?
2. Voor welk bedrag werd er in het totaal tussen 1984 en 1992 geïnvesteerd in onderhouds- en instandhoudingswerken ?
3. Welke bestemming werd aan dit gebouw gegeven in dezelfde periode ?
4. Op hoeveel kan het waardeverlies geschat worden sedert de aankoop ?
5. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de verkoopplannen ?

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 15
van 22 december 1992
van de heer J. ULBURGHS

Noorderkempen — Verontreiniging putwater door zware metalen

De Noorderkempen zijn sterk vervuild door zware metalen. Uit een onderzoek van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie blijkt dat het putwater in Noord-Limburg en in de gemeente Dilsen sterk verontreinigd is met cadmium, kobalt en nikkel. Dit kan belangrijke risico's voor de volksgezondheid opleveren.

1. Werden alle putwaters van particulieren in Noord-Limburg en in de gemeente Dilsen al onderzocht inzake zware metalen ?
2. Wat zijn er de belangrijkste resultaten van ?
3. Hoe en wanneer werden de betrokkenen ingelicht over de kwaliteit van hun putwater ? In welke gemeenten is die voorlichting doorgegaan ?
4. Wordt die voorlichting herhaald ? Op welke manier ?
5. Welke norm hanteert men voor het beoordelen van concentraties kobalt in drinkwater ?

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

vraag nr. 10
van 17 december 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Welzijnssector — Initiatieven

Heeft de minister sinds haar ambtsaanvaarding als mi-

nister van Financiën en Begroting, **Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin** tot een nieuwe erkenning, uitbreiding of opheffing van enig initiatief uit de welzijnssector besloten ?

In het kader van de nakende harmonisering, gepland voor 1 januari 1994, lijkt een bevrozing van de toestand niet gezond.

Vraag nr. 12
van 22 december 1992
van de heer J. DE BREMAEKER

Havenkredieten — Beleid

De kredieten die het Vlaamse Gewest voor **havenin**vesteringen vrijgeeft, staan hoegenaamd niet in verhouding tot het economisch belang van de havens voor Vlaanderen.

Door een bewuste en gerichte politiek schuift het Vlaamse Gewest steeds meer verantwoordelijkheid door naar de havens, zodat deze buiten verhouding financieel belast worden.

Het evenwicht wordt verbroken, in die zin dat de havens niet alleen (te) hoge percentages in de **investe**ringsprojecten moeten dragen, maar ook reeds zelf projecten integraal moeten gaan financieren omdat het Vlaamse Gewest in gebreke blijft.

In verhouding wordt aldus de haven van Antwerpen het zwaarst bestraft en de hele regio gediscrimineerd. Het Antwerpse gebied is immers georganiseerd rond zijn haven die echter alleen maar leefbaar is als er voldoende wordt geïnvesteerd. De analyse van de Vlaamse Havencommissie is hier overduidelijk.

1. Waarom werden bij de opmaak van de begroting de door de Vlaamse Havencommissie voorgestelde cijfers niet in aanmerking genomen ?
2. Wanneer zal aan de huidige beleidslijn, die te zeer is geïnspireerd door boekhoudkundige imperatoren, een einde worden gemaakt, zodat voor de haven van Antwerpen opnieuw financiële middelen ter beschikking zullen worden gesteld in verhouding tot haar belang ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
49	05.10.1992	R. Van Hooland	<i>Kabinetten -- Samenstelling en organisatie</i>	276
9	02.12.1992	K. Van Overmeire	<i>Publikaties ministerie -- Silhouet van Vlaanderen zonder Voeren</i>	277
13	04.12.1992	M. Maertens	<i>Semi-overheidsbedrijf Barco -- Verkoop van wapentechnologie</i>	277
14	08.12.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Ambtenaren en personeelsleden van parastatale instellingen -- Gratis parkeerruim te</i>	279
15	10.12.1992	F. Van den Eynde	<i>Buitenlandse reizen regeringsleden -- Begeleiding door journalisten</i>	279
18	15.12.1992	M. Capoen	<i>Visserijsector -- Projectenbeleid</i>	2 5 7
19	X12.1992	K. Van Overmeire	<i>Rellen in Antwerpen -- Associatie met racisme</i>	280
20	18.12.1992	J. Demeulenaere	<i>Films -- Produktietoelagen</i>	281
21	0 22.12.1992	J. De Bremaeker	<i>Bespreking waterverdragen -- Stand van zaken</i>	297
22	0 22.12.1992	J. De Bremaeker	<i>Overheidsinstellingen -- Gunningsprocedures</i>	298
23	23.12.1992	G. Cardoen	<i>Vliegveld Bassily (Silly) -- Vestiging</i>	257
24	06.01.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Flanders Technology International -- Belangstelling Waalse bedrijven</i>	258
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
33	07.12.1992	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>N. v. Animalia in Denderleeuw -- Reukhinder</i>	282
34	08.12.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Ambtenaren en personeelsleden van parastatale instellingen -- Gratis parkeerruimte</i>	282
35	08.12.1992	L. Barbé	<i>Kwik in tandartspraktijken -- Verplichte amalgaamscheider</i>	283
38	17.12.1992	J. De Roo	<i>Sociale huisvesting -- Woningnood</i>	258
39	17.12.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Meersstraat in Londerzeel -- Wijziging bijzonder plan van aanleg</i>	259
40	0 22.12.1992	J. Ulburghs	<i>Noorderkempen -- Bodemverontreiniging</i>	298
41	0 22.12.1992	J. Ulburghs	<i>Noord-Limburg -- Verontreiniging door zware metalen</i>	298
42	o 22.12.1992	J. Ulburghs	<i>Noord-Limburg -- Zinkverontreiniging</i>	298
43	23.12.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Vliegveld en industriezone in Silly (Bassily) -- Overleg onder gewesten</i>	259
44	23.12.1992	V. Dua	<i>Steenbakkerij Swenden in Steendorp -- Milieuvervuiling</i>	260

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

320	07.10.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Scheldedijken in St.-Amands en Bornem – Maaibeheer</i>	283
21	05.11.1992'	H. Lauwers	<i>Aanleg goederenspoorlijn Antwerpen-Lier – Advies en voorstel</i>	284
32	12.11.1992	M. Capoen	<i>Koninklijke Baan in De Haan – Snoeien van bomen</i>	284
34	12.11.1992	H. De Croo	<i>N 45 – Afwerking</i>	285
42	16.11.1992	B. Vandendriesche	<i>Schipdonkkanaal – Verbreding</i>	285
54	25.11.1992	E. Flamant	<i>Expresweg N 49 tussen Westkapelle en Maldegem – Snelheidsbeperking</i>	285
68	0	08.12.1992	L. Van Nieuwenhuysen <i>Ambtenaren en personeelsleden van parastatale instellingen – Gratis parkeerruimte</i>	299
70	10.12.1992	M. Dillen	<i>Viaduct in Vilvoorde – Nieuwe wegenwerken</i>	286
71	10.12.1992	M. Dillen	<i>Turnhoutsebaan in Antwerpen – Ongevallen</i>	286
72	10.12.1992	M. Dillen	<i>Turnhoutsebaan in Antwerpen – Veiligheidsmaatregelen</i>	287
73	10.12.1992	M. Dillen	<i>Turnhoutsebaan in Antwerpen – Verkeerssituatie en heraanleg</i>	287
74	○	11.12.1992	F. Dielens <i>N 208 Denderleeuw-Liedekerke-Essene – Afwerking</i>	299
75	11.12.1992	H. Suykerbuyk	<i>Gewestweg 117 – Herinrichting</i>	287
76	11.12.1992	R. Van Hooland	<i>Crematoria in Vlaanderen – Gegevens</i>	288
77	○	14.12.1992	L. Goutry <i>Expresweg N 49 van Zelzate tot Westkapelle – Omvorming tot auto-snelweg</i>	299
78	14.12.1992	L. Goutry	<i>Haven van Zeebrugge – Ontsluiting langs de weg</i>	260
79	14.12.1992	P. Breyne	<i>Gemeente- en OCMW-besturen – Bijzondere posttarieven</i>	261
80	○	15.12.1992	R. Van Hooland <i>Restaurants langs gewestwegen – Gegevens</i>	300
81	○	15.12.1992	R. Van Hooland <i>Toeslag bij wedde – Rechthebbende ambtenaren</i>	300
82	○	17.12.1992	J. Van Eetvelt <i>Tolheffingen aan Kennedytunnel – Gevolgen voor het verkeer</i>	300
83	○	17.12.1992	E. Van Vaerenbergh <i>Ninoofsesteenweg in Vlaams-Brabant – Aanleg nieuw kruispunt</i>	300
84	17.12.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Meersstraat in Londerzeel – Wijziging bijzonder plan van aanleg</i>	288
85	17.12.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Doorgaand verkeer in Wemmel – Omleiding</i>	289
86	17.12.1992	J. Ulburghs	<i>Regionale landschappen – Overtreding wetten stedenbouw en ruimtelijke ordening</i>	261
87	18.12.1992	E. Vankeirsbilck	<i>Stad Antwerpen – Financiering</i>	262
88	○	18.12.1992	D. Ramoudt <i>Departement Openbare Werken – Te betalen interesten ingevolge laattijdige betalingen</i>	301
89	○	22.12.1992	J. De Bremaeker <i>Royersluis – Renovatie</i>	301
90	○	22.12.1992	J. Ansoms <i>Tolheffing Kennedytunnel – Maatregelen en gebruik inkomsten</i>	301
91	○	23.12.1992	F. Ghesquière <i>Diefstal van vrachtwagens en ladingen – Maatregelen</i>	301
92	23.12.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Vliegveld en industriezone in Silly(Bassily) – Overleg onder gewesten</i>	263

97	05.01.1993	L. Barbé	<i>V.Z. w. FITA — Gegevens</i>	263
114	08.01.1993	L. Peeters	<i>Gemeente Londerzeel — Wijziging BPA Molenveld</i>	264
116	12.01.1992	S. Creyf	<i>Structuurplan Vlaanderen — Initiatieven</i>	264

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

13	17.11.1992	J. Valkeniers	<i>Kijk- en luistergeld — Franstalige formulieren in Wezenbeek-Oppem</i>	265
15	24.11.1992	A. Denys	<i>BRTN — Personeel van facilitaire bedrijven</i>	289
19	26.11.1992	L. Van Nieuwen- huysen	<i>BRTN — Stellingname presentatoren</i>	290
23	07.12.1992	L. Nelis-Van Lie- dekerke	<i>Radio-uitzendingen — Slecht ontvangst in Brusselse tunnel</i>	290
24	o 08.12.1992	L. Van Nieuwen- huysen	<i>Ambtenaren en personeelsleden van parastatale instellingen — Gratis parkeerruimte</i>	302
27	o 10.12.1992	F. Van den Eyn- de	<i>BRTN-TV-journaal — Vrouwenhandel en Vlaams Blok</i>	302
28	o 10.12.1992	F. Van den Eyn- de	<i>BRTN-programma Panorama over Vlaams Blok — Politieke neutraliteit</i>	302
29	o 10.12.1992	F. Van den Eyn- de	<i>BRTN-programma Panorama over Vlaams Blok — Historiciteit</i>	302
30	0 10.12.1992	F. Van den Eyn- de	<i>BRTN-journaal over 24 november — Politieke neutraliteit</i>	303
31	0 10.12.1992	F. Van den Eyn- de	<i>Radio 1 — Politieke neutraliteit</i>	303
32	14.12.1992	J. De Mol	<i>Openbare bibliotheken — Gegevens omtrent grootte</i>	265
33	17.12.1992	E. Van Vaeren- bergh	<i>Soepelere EG-bepalingen ten aanzien van audio-visuele media — Maatregelen</i>	290
34	0 18.12.1992	J. Valkeniers	<i>BR TN-uitzendingen in Frankrijk — Schrapping door Cenod-TV-Ci-tévision</i>	303
35	18.12.1992	J. Demeulenaere	<i>Centra amateuristische kunstbeoefening — Subsidiëring</i>	291
36	23.12.1992	A. Denys	<i>Culturele koepelorganisaties — Vervanging van gesubsidieerde functies</i>	266

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

29	04.12.1992	F. Vermeiren	<i>Administratieve organisatie — Werking en contact met de burger</i>	291
34	10.12.1992	F. Van den Eyn- de	<i>Lagere school De Buurt in Gent — Deelname aan betoging tegen racisme</i>	292
39	15.12.1992	L. Standaert	<i>ARGO — Reserves</i>	266
40	15.12.1992	L. Standaert	<i>Deeltijds leren — Middelen</i>	267
41	15.12.1992	L. Standaert	<i>Cursus levensbeschouwing — Vrijstelling</i>	269
42	15.12.1992	L. Standaert	<i>Verandering van studierichting — Schoolkeuze</i>	269
43	15.12.1992	L. Standaert	<i>ARGO — Computerprogramma voor berekenen verplaatsingen</i>	270

44	0	22.12.1992	H. Van Dienderen	<i>Overheidsdiensten, parastatalen en overheidsbedrijven — Beroepsziekten</i>	303
45	0	23.12.1992	K. Van Overmeire	<i>Lager onderwijs in Ronse — Aantal vreemdelingen</i>	304
46		23.12.1992	V. Dua	<i>Brandwondencentrum van UZ Gent — Sluiting</i>	271

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

37		11.05.1992	H. Van Dienderen	<i>Tramlijnen in Antwerpse periferie — Plannen</i>	293
7		13.11.1992	F. Ghesquière	<i>Luchthaven van Oostende — Geluidsproblematiek</i>	294
8		16.11.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Investering MIVB — Tegemoetkoming Vlaams Gewest</i>	294
9		16.11.1992	H. Suykerbuyk	<i>Busverbinding Zeeuws-Vlaanderen-Breda — Stop in Antwerpen</i>	294
15	○	08.12.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Ambtenaren en personeelsleden van parastatale instellingen — Gratis parkeerruimte</i>	304
17		09.12.1992	H. Brouns	<i>Bescherming Vijverbroek in Kessenich — Stand van zaken</i>	295
18		10.12.1992	F. Van den Eynde	<i>Dagelijks bestuur Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Buitenlandse verplaatsingen</i>	295
19	○	11.12.1992	G. Cardoen	<i>Tegemoetkoming in vervoerkosten — Uitsluiting personeelsleden onderwijs</i>	304
20	○	15.12.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Studie</i>	304
21	○	17.12.1992	J. Lenssens	<i>Scheepswerven Van Praet-Dansaert in Dendermonde — Eventuele bescherming</i>	304
22	○	22.12.1992	A. Denys	<i>Leerling-loodsen — Aan wervingsreglement</i>	305
23		22.12.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Buitenlandse handel — Tegemoetkomingen voor prospectie en studie aan firma Depoortere</i>	272
24	○	23.12.1992	L. Dierickz	<i>De Lijn — Moeilijkheden aan taalgrens</i>	305
25	○	23.12.1992	G. Cardoen	<i>Vliegveld Bassily (Silly) — Vestiging</i>	305
26	○	23.12.1992	V. Dua	<i>Hotel van Goethem in Gent — Verkrotting</i>	305
29		08.01.1993	F. Dewinter	<i>Interministeriële Conferentie van Verkeer en Infrastructuur — Op-richting werkgroep over kanaal Oelegem-Zandvliet</i>	272

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

15	0	22.12.1992	J. Ulburghs	<i>Noorderkempen — Verontreiniging putwater door zware metalen</i>	306
----	---	------------	--------------------	--	-----

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

7		08.12.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Ambtenaren en personeelsleden van parastatale instellingen — Gratis parkeerruimte</i>	296
8		09.12.1992	H. Brouns	<i>Bejaardenvoorzieningen in Limburg — Tekort</i>	296

9	14.12.1992	J. Valkeniers	<i>Ambtenaren van Volksgezondheid — Samenstelling top</i>	297	
10	0	17.12.1992	E. Van Vaeren bergh	<i>Welzijnssector — Initiatieven</i>	306
12	0	22.12.1992	J. De Bremaeker	<i>Havenkredieten — Beleid</i>	306
13		22.12.1992	M. Olivier	<i>Gehandicapten — Tegemoetkoming voor aanpassing van een wagen</i>	273
14		22.12.1992	M. Olivier	<i>Provinciale afdelingen van het Vlaams Fonds — Automatisering en fax</i>	273
15		22.12.1992	M. Olivier	<i>Vlaams Fonds — Procedure aanvragen van bijstand</i>	274
16		23.12.1992	M. Olivier	<i>Gehandicapten — Tegemoetkomingen inzake aankopen, aanpassingen</i>	275
17		04.01.1993	F. Ghesquière	<i>Gids voor het jonge gezin — Nieuwe uitgave</i>	276